

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2

ДИНАРА

ГОДИНА

XXII

БРОЈ

1015

11. VI 1971.

ПЕТ ОМ

ДОГОДИЛО СЕ...

МАЛИ ГЛУМАЦ. — Петогодишњи Адам Колинс најмлађи је глумац који се досад појавио на сцени опере Ковент Гардена у Лондону. Мали Адам игра у опери „Мадам Батерфлај“ сина Ђо-Ђо-Сан. Његова улога траје двадесет минута. Дечак се у два маха појављује на сцени: на почетку опере и на крају, док Ђо-Ђо-Сан пева своју чувену арију пре но што ће извршити самоубиство. За своју улогу мали глумац неће добити хонорар у новцу већ само по две бесплатне улазнице за сваку представу у којој игра.

ШКОТСКИ КАУБОЈИ. — Произвођачи чувених шкотских тканина, од којих су досад прављене сукње, лансирани су нову моду: панталоне за очеве и синове које подсећају на каубојске и које су одмах стекле присталице.

Веровалти или не!

ЖИВИ ЛАФЕТ

ДА БИ СВОЈИМ ДРУГОВИМА ОМОГУДИО БОМБАРДОВАЊЕ ШПАНСКЕ ТВРЂАВЕ ЗАКАТЕКАС, МЕКСИЧКИ ВОЈНИК **ВАЛДИВИА** ЗА ВРЕМЕ ЧИТАВОГ НАПАДА ДРЖАО ЈЕ НА СВОЈИМ ЛЕЊИМА ТОП ТЕЖАК 350 КИЛОГРАМА. (1811)

Инсекти који ЈЕДЕ КУРШУМЕ

ЈЕДНА ВРСТА ЧИНОВСКИХ ЗОМА ТОЛИКО ВОЛИ ОЛОВО ДА ЈЕДЕ КУРШУМЕ.

Билка

ОСАК,

ЈЕДНА ВРСТА СЛАДИЦЕ, ДОНЕСЕ 750.000 СЕМЕНА. КАД БИ СВАКО ОД ЊИХ ПРОКЛИЈАЛО И НАСТАВИЛО ДА СЕ РАЗМНОЖАВА, ЗА СВЕГА 3 ГОДИНЕ ЧИТАВА ЗЕМЉА БИ БИЛА ПОКРИВЕНА ОСАКОМ.

ТАКОЗВАНИ „НОВИ“ ЗВОНИК

КАТЕДРАЛЕ У ШАРТРУ, НАЗВИШИ У ФРАНЦУСКОЈ, У СТВАРИ ЈЕ СТАРИЈИ ОД „СТАРОГ“ ЗВОНИКА. „НОВИ“ ЈЕ ЗАВРШЕН 1150. А „СТАРИ“ 1165. ГОДИНЕ. НА КАТЕДРАЛИ СУ ЈОШ СВА СТАКЛА УГРАЂЕНА ЈОШ ПРЕ 731 ГОДИНЕ!

ЛОТИ МУН

ИЗ ОКСФОРДА (САД), КОЈА ЈЕ ОДГОВОРИЛА „НЕ“ КАДА ЈУ ЈЕ СВЕШТЕНИК ЗАПИТАО ДА ЛИ ХОЋЕ ДА СЕ УДА ЗА АМБРОЗА БЕРНСАЈДА, СПРЕМАЛА СЕ ДА ДА ИСТИ ОДГОВОР КАДА ЈЕ, ПО НАГОВОРУ РОДИТЕЉА, ОТИШЛА НА ВЕНЧАЊЕ СА ЏЕМСОМ КЛАРКОМ. АЛИ, МЛАДОЖЕЊА ЈЕ ИЗВАДИО ПИШТОЛ И РЕКАО: „БИЋЕ ИЛИ ВЕНЧАЊЕ ИЛИ ПОГРЕБ!“ ЗА ВРЕМЕ АМЕРИЧКОГ ГРАЂАНСКОГ РАТА ЛОТИ ЈЕ УХВАЂЕНА КАО ШПИЈУН ЈУЖЊАКА АЛИ ЈОШ ЈЕ БЕКСТВО ОМОГУДИО ГЕНЕРАЛ БЕРНСАЈДА, ЧОВЕК КОГА СЕ ОДРЕКЛА ПРЕД ОЛТАРОМ!

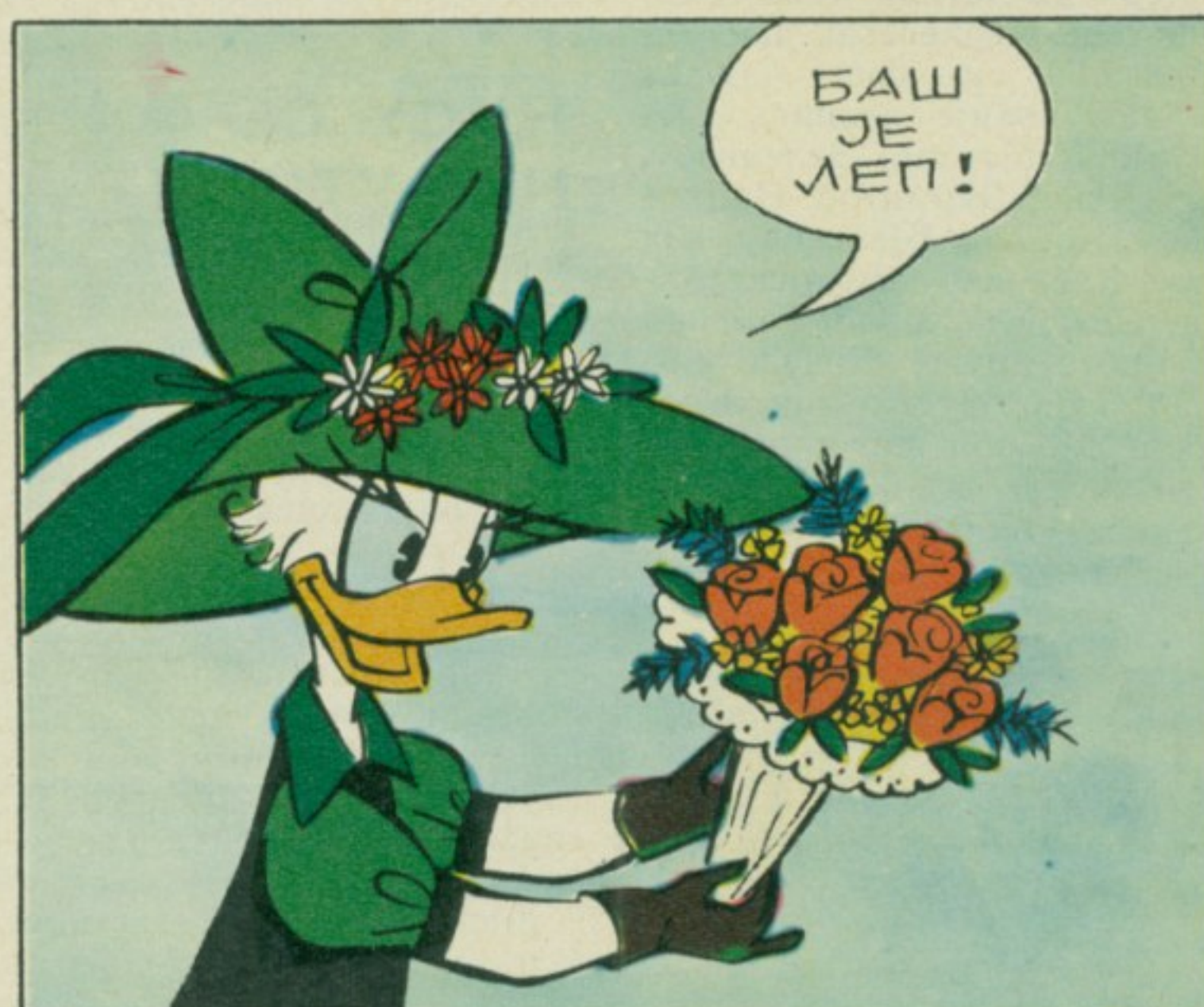
ЏОН СМИТ

ИЗ ЧИЧИЛЕ (САД) ИСТОВРЕМЕНО ЈЕ УПЕЦАО РИБУ И ПУНУ БОЦУ ВИСКИЈА.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ИЗВОЛИТЕ НА БЕ

ПРЖЕНИ ПОСКОК НАЈБОЉЕ СЕ СЛАЖЕ СА САЛАТОМ ОД ЧУВАРКУЋЕ И КРОМПИРОМ КОЈИ ЈЕ ПЕЧЕН У ВРУЋЕМ ПЕПЕЛУ

Пуних шест година био сам члан необичне научне екипе коју су сачињавали лекари, шумари, фармацеути, биолози, агрономи и љубитељи природе. Себи смо поставили задатак да докажемо како се и у дивљини, далеко од насеља може живети користећи за храну само оно што даје природа.

Три до четири пута годишње, по двадесетак дана, обилазили смо наше највеће и најсуровије планине: Перућицу, Маглић, Зеленгору, Сутјеску, Дурмитор, Проклетије, Комове, Бјеласицу, Шатор, Клековачу, Јулијске Алпе, Велебит, Кораб, Стогово и многе друге. Живели смо као прави пустињаци. Спавали смо под шаторима, често су нас тукли ветрови и ледене кише, завејавали снегови или нас је мучи-

ла жеђ и несносна врућина по безводним крајевима. Тако смо добровољно робинзовали шест година.

НИСУ СЕ НАЉУТИЛИ

Од 600 врста дивљег јестивог биља у нашој земљи преко 400 би могло да се користи за исхрану, али на жалост, наш човек користи само неколико. Остало пропада. Исто је и са животињским врстама. Огромно богатство хране које пружа природа остаје неискоришћено и то, углавном, због незнања, навике, предрасуда, гадљивости и страха од тровања.

Лисичје месо се, на пример, не једе мада је веома укусно. Желећи да докажем како је то чиста предрасуда једном сам уловио лисицу, припремио је на ловачки на-

чин и позвао десетак пријатеља на вечеру. Рекао сам да је то зечје месо. Сви су са великим апетитом јели и хвалили „зечетину“. Нико није приметио превару. Тек неколико месеци касније рекао сам им шта су јели. Нису се наљутили.

Чудно је да мештани планинских насеља не користе дарове природе. Ми смо на тим нашим екскурзијама на сваком кораку брали најразноврсније ароматично биље и употребљавали га за чајеве или као зачин за јела. Увек смо имали доста осушеног чубра, лишћа боровнице, јагода и малина, каламинту, мајчину душицу, хајдучку траву, нану, вранилову траву, матичњак, затим дивљи паштрнак и шаргарепу, или копитњак који нам је служио као изврсна замена за бибер.

За варива и чорбе најчешће смо употребљавали младо лишће коприве, јагорчевине, штира, коњског зеља,

боквице, мачје шапе, красуљка, мишљакиње, детелине, чуваркуће, затим плодове дивљих јабука, шумских јагода и боровница. За салату смо свакодневно брали младо лишће кривца који има укус краставца, зечју сацу, кисељак, и чуваркућу. С пролећа смо за салату најчешће користили маслчак.

ПАПРИКАШ ОД ПУЖЕВА

Као главно јело обично смо имали паприкаш од разних врста гљива и виноградских пужева, креја и пухова, пржене гљиве на уљу, или печене на жару, затим пржене или печене змије, отровнице и смукље, зелембаће, жабе или рибе. Уместо младих кромпира, пржили

смо корен салепа који смо налазили по непокошеним ливадама на високим планинама. Често смо јели скакавце и бумбаре, а посласница су нам била мравља јаја. Само, до ларви рићег шумског мрва тешко смо долазили јер их и медведи радо једу. Пржена мравља јаја не само што су велике калоричне вредности већ су и веома укусна за јело, подсећају на најфиније вруће чварке. Као зачин за запршку, а и за јело, употребљавали смо корен или младо лишће сремуже који има укус белог и црног лука.

Често смо одлазили у лов на јежеве и шумске корњаче. Тада смо свој јеловник обогатили са неколико нових јела. Печено месо јежева није ништа мање укусно.

ЈЕЛОВНИК

ДОРУЧАК: печени вргови на жару, парче хлеба са мармеладом од шумских јагода и чај од ароматичног биља набраног око шатора.

РУЧАК: чорба од печурака и дивље зелени, паприкаш од пужева зачињен сремужом и копитњак са салатом од кисељака. Воће: зреле дивље трешње и замешерене дивље рибизле.

ВЕЧЕРА: густа чорба од коприве, гљива и креја; пржени поскок са салатом од чуваркуће и кромпир спавана чај од нане.

ЕСПЛАТАН РУЧАК

од прасећег, док је супа од корњача позната у свету као нешто изванредно.

КУПУС С »МЕДВЕДИНОМ«

Од оног што смо имали на располагању измишљали смо разна јела. Паприке смо пунили сецканим пужевицама и печуркама и кували их у парадајз-сосу. Другом приликом имали смо за ручак сладан купус са месом од пухова, медведа или јазавца. Ово јело било је тако изврсно спремно да би се могло појавити на столу најлукузнијег ресторана.

У многим високо развијеним земљама света разне птице, змије отровнице, густери, жабе и крупни инсекти једу се као нешто специјално, а наши се људи тога грозе.

У Паризу се продају конзервиране змије, скакавци и други инсекти и ко зна шта још. Па и у нашој земљи, у западним крајевима, жабе и ракови сматрају се за деликатес. Корњаче извозимо. Мало је ко од наших људи пробао њихово месо мада је оно далеко укусније од пице. Пухови (глодари који подсећају на пацове и веверице) радо се једу у Словенији, Горском Котару и неким крајевима Далмације. Месо пуха укусније је од јагњећег. И змија се сви грозе, мада добро спремна не заостаје за рибама. Све је то само навика. Нека наша јела пробали су многи који су нам долазили у госте и сви су редом били одушевљени.

КОЛАЧИ ОД ЛОКВАЊА

Често смо користили за јело папрат која је веома распрострањена у нашој земљи. То је вишегодишња биљка, израсте до једног метра. Сасвим млади листови, кад избију из земље, увијени су као пуж. Ми смо те сочне и још неразвијене листове употребљавали за справљање чорби, варива и пиреа у мешавини са другим дивљим поврћем. Исто тако користили смо и бујад (велику папрат) која може да израсте до висине човека. Бујад расте на великим површинама у огромној количини. Младе и сочне изданке бујади брали смо рано с пролећа и справљали од њих чорбе и мешана варива. Подземну стабљичу бујади која садржи велику количину скроба вадили смо крајем јесени и млели у брашно које смо употребљава-

ли као додатак сировинама за справљање хлеба.

Локвањ је вишегодишња водена биљка чији се корен развија у муљу на дну стајањих вода, бара и плитких језера. Кроз воду се све до површине пружају дуге сочне лисне дршке и цветна стабљика. Корен локвања је велики и садржи обиље скроба. Кували смо га, пекли, сушили и млели у брашно које нам је служило као материјал за хлеб, каше и разне послатице.

У крајевима у којима смо робинзовали обично смо налазили по десетак врста неотровних гљива. Мештани околних насеља за исхрану су користили само једну или две врсте и то веома ретко. Остале гљиве које су иначе веома хранљиве и укусне — пропадају. То се догађа и са разним другим биљем. Изузетак је коприва коју становници планинских насеља користе за исхрану и то с пролећа. Иначе, баш становницима тих крајева највише недостају витамини јер слабо једу поврће. Оним што им природа просто нуди лако би могли обогатити своје оскудне јеловнике.

ЈЕДАН ДАН — 100 СТ. ДИНАРА!

Живећи у дивљини уносили смо у организам мање калорија него што смо трошили а ипак смо имали осећај ситости. Сваким даном осећали смо се све боље, наш организам постајао је све чвршћи и издржљивији. При том је најчудније што смо храном која није обилавала мастима, шећерима и беланчевинама стекли невероватну издржљивост.

Веома често смо правили излете дуге и по десет сати. На крају сваког експерименталног излета сводили смо рачуне шта смо све за то време појели, коју смо количину унели у организам и шта нас је то стајало. Веровали или не, сваког од нас један дан у природи коштао је до 100 старих динара. Наравно, нико се није удео од ове хране, али то нам и није био циљ. У почетку смо често осећали глад, и то глад за хлебом. Али ни тада ништа нисмо хтели да узмемо из резерви. Заверили смо се да ћемо издржати сва искушења. И издржали смо мада смо приликом сваке ове научне екскурзије губили у тежини 3 до 8 килограма.

Кад су наша испитивања завршена, били смо веома задовољни: први смо у нашој земљи доказали да се човек може исхранити оним што му природа и дивљина обилато пружају.

Драгош Стевановић

БОРОВНИЦА

КУПИНА

КОПИТЊАК

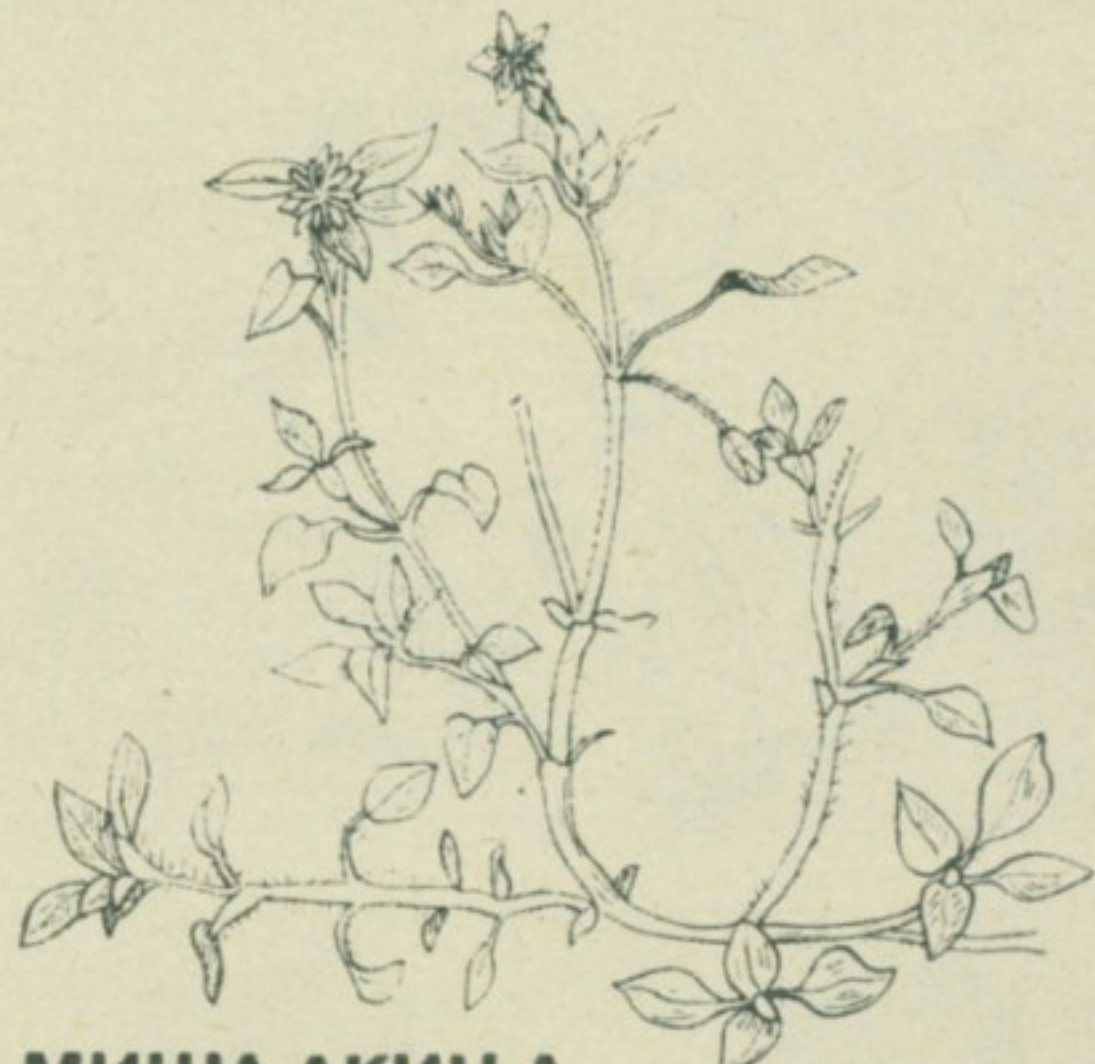
КРАСУЉАК

ШТИР

ДИВЉА
ТРЕШЊА

МИШЉАКИЊА

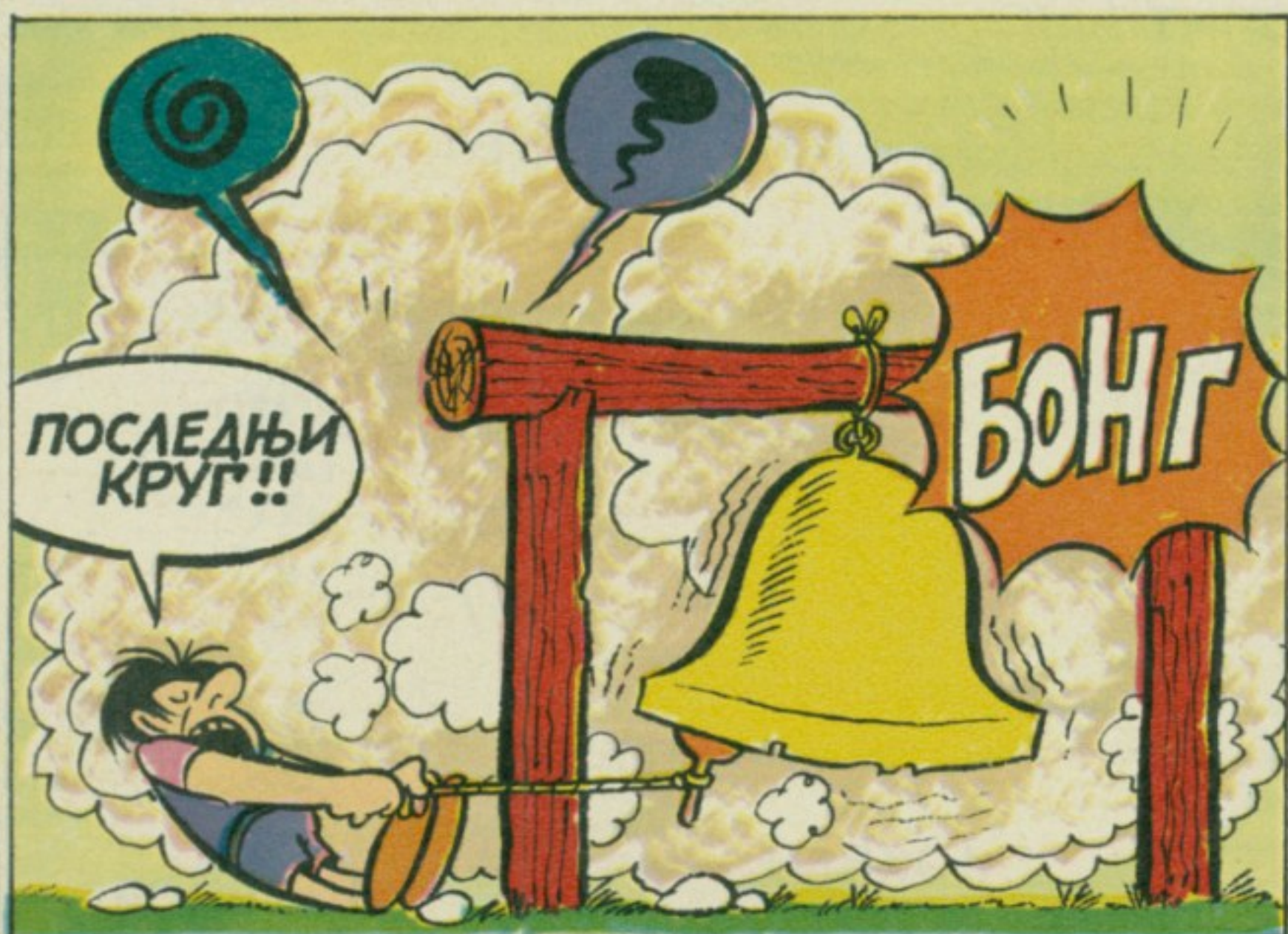
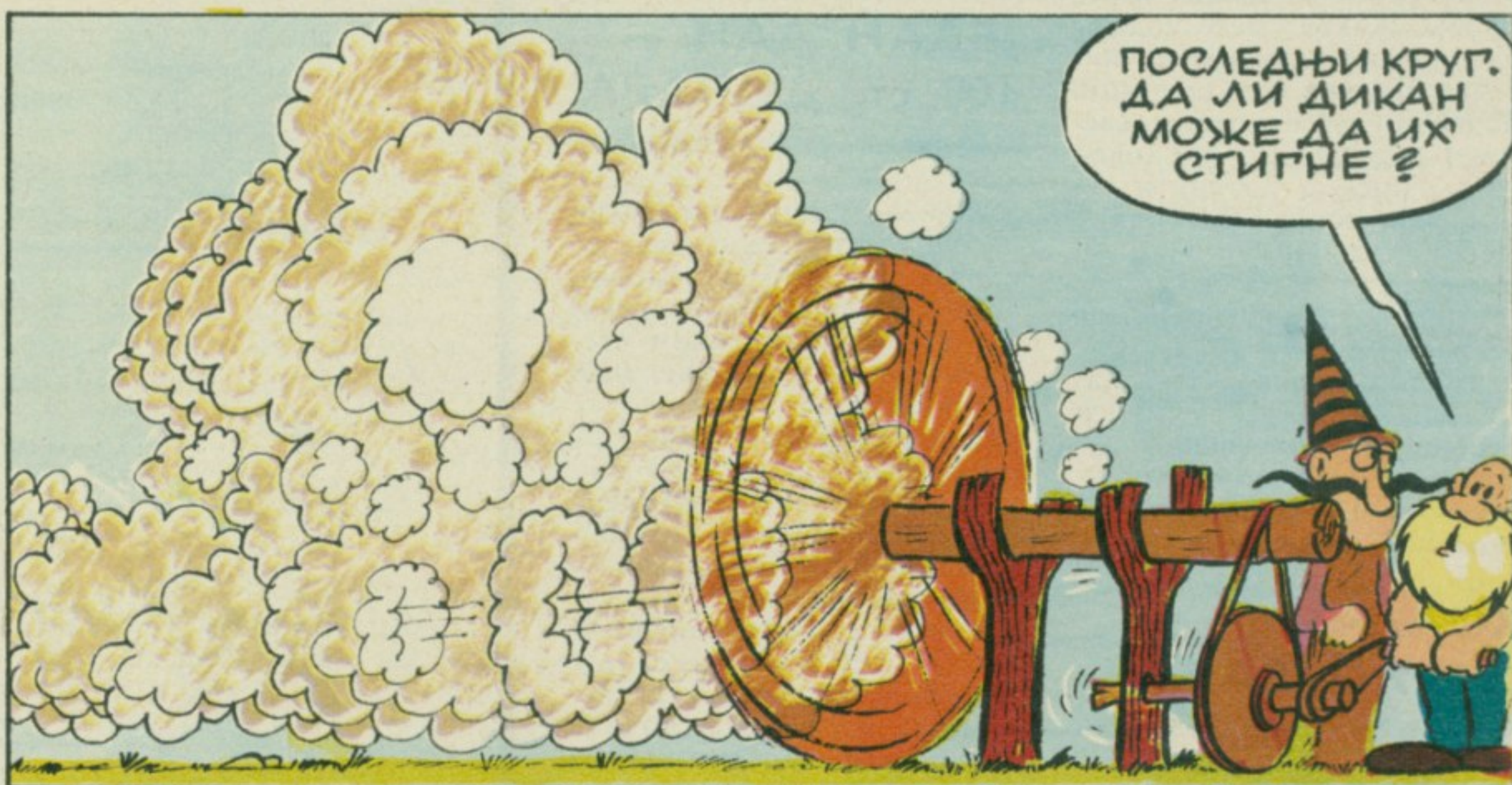
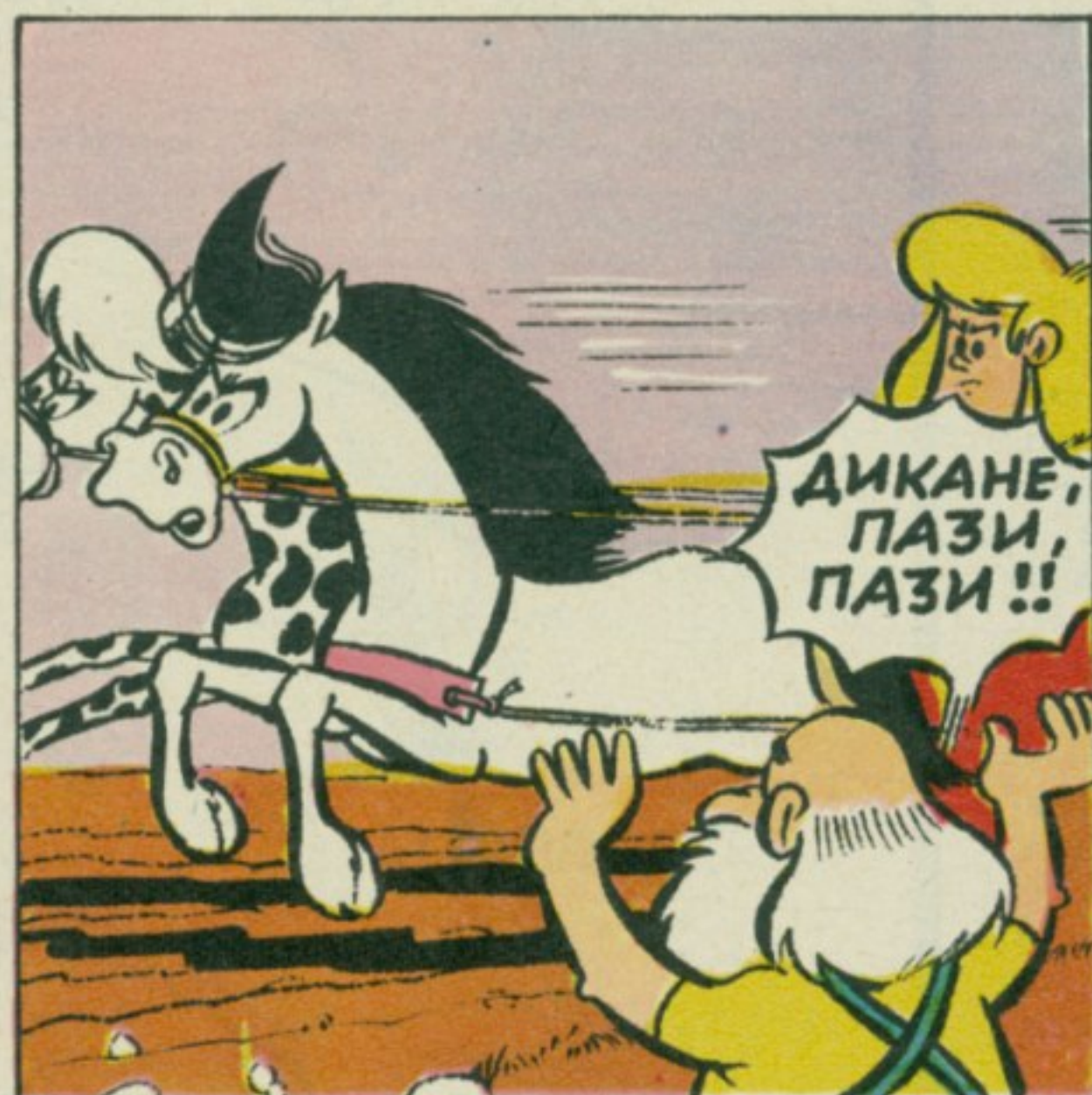

ЛОКВАЊ

КОПРИВА

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ ВЕЛИКА ТРКА

НЕМА МИРА ЗА РИПА КИРБИЈА

АЛЕКС РЕЈМОНД, ПО
МНОГИМА КРАЉ СТРИПА

Хало, господине Кирби, имам за вас један веома важан случај. Ради се о убиству господина Адлера...

— Старог Мата Адлера? Читао сам извештај о томе. Веома занимљиво... Прихвати случај!

Мало затим...
— Десмонде, стари друже, шта мислиш о једном крстарењу јужним морима?
— Па... бојим се да ће бити потребно више од десет минута за паковање.
И — после седам дана тајанствени „случај Адлер“ решен је а убица ухваћен. Његове грубе црте непоправљивог криминалца а у исто време збуњен израз лица задовољили би и најизбирљивијег режисера. Такав је цртеж творца Рипа Кирбија, Алекса Рејмонда, кога многи сматрају најбољим цртачем стрипа до данас.

Отац Флаша, Џима, тајног агента

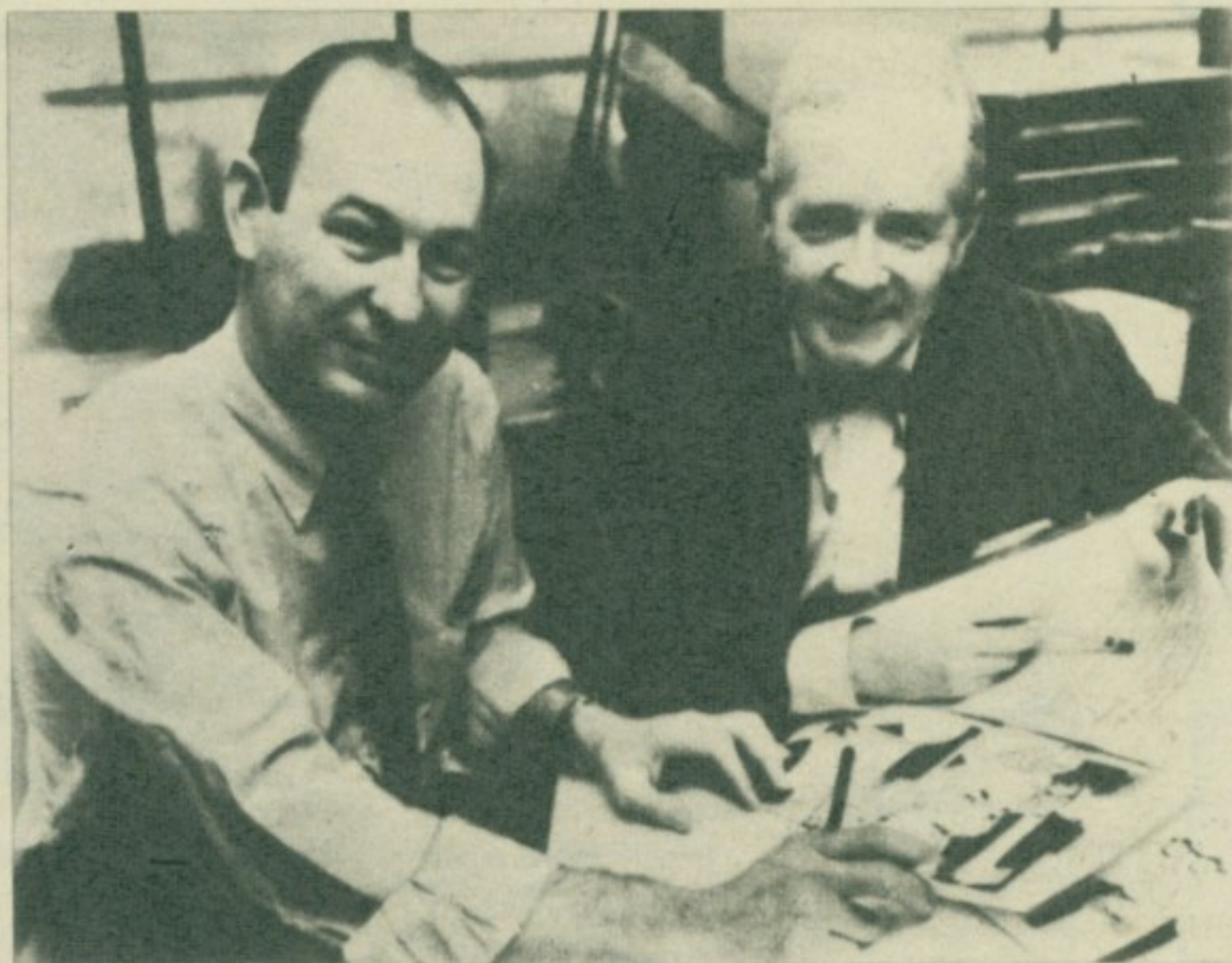
Рејмонд се родио пре шест деценија на атлантској обали САД, у Њу Рошелу. Није имао ни осам година а већ је изванредно цртао. Његов отац, иначе инжењер, први га је охрабрио. Увече би, седећи у наслоњачи, говорио: „Цртај ме, Алекс“.

На жалост, отац му убрзо умире и Алекс мора веома млад да зарађује хлеб. Уписује се у уметничку школу „Гранд Централ“ али у исто време ради. Најважнији тренутак за Рејмонда је сусрет са Расом Вестовером који у то време ради на „Тими Тајлеру“ за агенцију „Кинг Фичерс Синдикейт“.

НАЈЧУВЕНИЈИ ДЕТЕКТИВ СВЕТА ВЕЋ 26 ГОДИНА УСПЕШНО РЕШАВА ЗАМРШЕНЕ СЛУЧАЈЕВЕ У ЧЕМУ МУ ЧЕСТО ПОМАЖЕ ВЕРНИ ДЕСМОНД

једну од највећих америчких агенција за дистрибуцију стрипова.
Одушевљен Рејмондовим цртачким талентом, Рас му

кој планети, ишла је заједно с „Џимом из џунгле“, стрипом који такође црта Рејмонд. Неколико недеља касније 24-годишњи цртач

ЏОН ПРЕНТИС КОЈИ ДАНАС ЦРТА „РИПА КИРБИЈА“ И ФРЕД ДИКЕНСОН ПИСАЦ СЦЕНАРИЈА

налази посао цртача — почетника у „Кингу“. Рајмондова природна надареност убрзо је примећена. Кратко време он помаже у послу Расу и двојици познатих цртача славних стрипова, Шику и Лајмену Јангу, док није 1934. створио свог првог јунака Флаша Гордона.

У ствари недељна страна „Флаша Гордона“, који је у то време доживљавао прве авантуре на једној дале-

започиње још један стрип — „Тајни агент Х-9“. Сада Рејмонд ради упоредо на три стрипа. Али, напор постаје сувише велики и он после годину и по напушта посао на „Тајном агенту Х-9“.

„Флаш Гордон“ и „Џим из џунгле“ доживели су фантастичан успех код публике. „Универзал Пикчерс“ 1936. снимio је најскупљи серијски филм до тада назван једноставно „Флаш Гор-

дон“. Главну улогу славног плавоког хероја играо је Бастер Кребе, а Џима из џунгле Џони Вајсмилер, чувен по улози Тарзана. Ови филмови су и данас, после тридесет година, веома популарни и приказују се на телевизији.

За време рата Рејмонд је капетан у америчкој морнарици и очевидац свих акција на Окинави и Борнеу као и бомбардовање Јапана. На повратку у цивилство, 1946. године, Рејмонду је додељен чин мајора. Ипак, он се поново прихватио свог старог занимања, и два месеца касније рађа се нови лик, детектив интелектуалац Рип Кирби. Овај четврти по реду Рејмондов стрип причао је о бившем поморском официру који се посветио кримнологији.

„Оскар“ за стрип

Стрип је преконоћ постигао изванредан успех. Већ друга епизода овог стрипа појавила се у равно 450 листова широм света! За сваки каиш „Рипа Кирбија“, у коме су обично биле три слике, „Кинг Фичерс Синдикейт“ плаћао је Рејмонду — 1.000 долара (милион и по старих динара).

Године 1949. Рејмонду је као најбољем цртачу године припала статуа „Реубен“ — „Оскар за цртаче стрипова“, који од 1946. сваке године не додељује Национално удружење карикатуриста и цртача стрипова САД.

У септембру 1956. године док је радио на епизоди „Еликсир младости“ Рејмонд је доживео трагичну саобраћајну несрећу. Поред њега у аутомобилу се налазио још један од мајсто-

ра стрипа — Стен Дрејк, творац „Јулије Џонс“. Дрејк је прошао са лакшим озледама док је срце Алексе Рејмонда престало да куца.

Наследници

Рејмонд је за собом оставио осамнаест недовршених каишева епизода „Еликсир младости“. Посао око завршетка поверен је даровитом Џону Прентису. Он се трудио да стилски и технички достигне свог учитеља, али се одмах осетило одсуство Рејмондове руке, његовог једноставног и савршеног потеза.

Временом Прентис је постао све бољи цртач. Захваљујући њему и писцу сценарија Фреду Дикенсону, који је прави мајстор за занимљиву и мистериозну причу, авантуре Рипа Кирбија из године у годину забављају и побуђују машту милиона старих и младих читалаца широм света. Пуних двадесет и шест година, од времена кад га је створила мајсторска рука мајора Рејмонда, до данас, нераздвојни пар — генијални детектив Кирби и поетични слуга Десмонд — запада у нове незгоде и увек тријумфујући напушта епизоду.

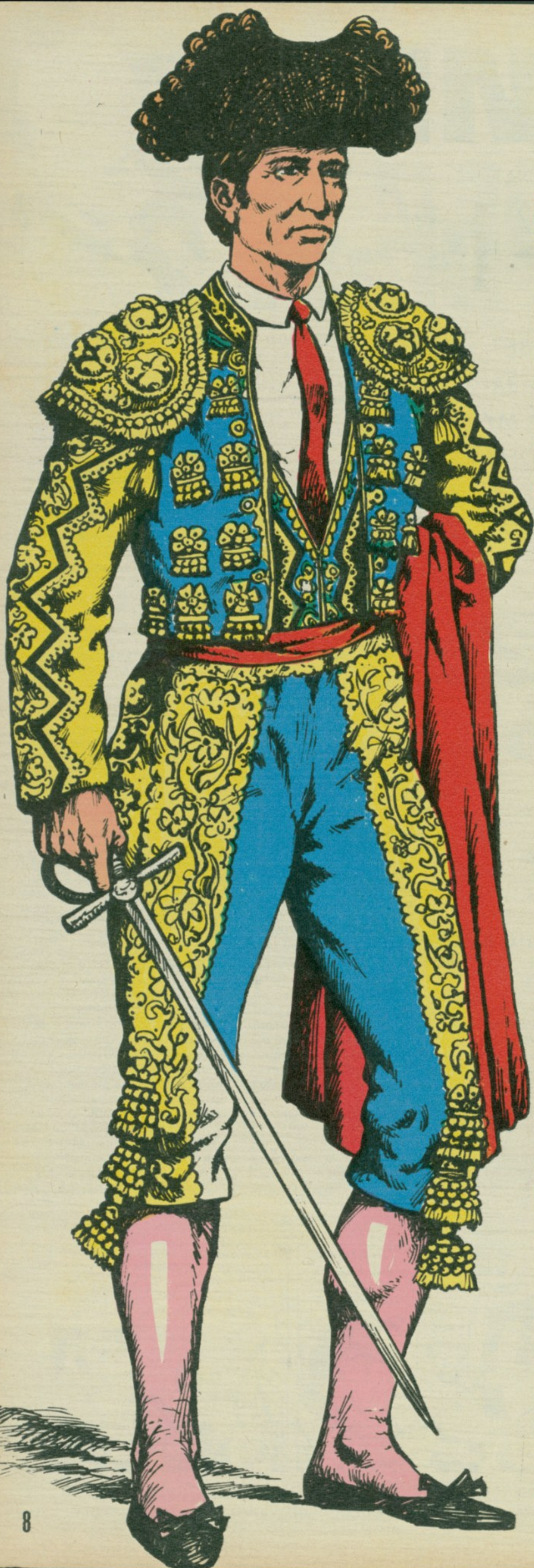
Не може се рећи да је Џон Прентис Рејмондов наследник јер би можда тиме увредили Дена Берија, који сада ради на „Флашу Гордону“, Ала Виљемсона који црта Рејмондовог „Тајног агента Х-9“ (данас Тајни агент Кориган), Пола Норриса који ради на „Џиму из џунгле“ и многе, многе друге који се угледају на Рејмонда и с поносом кажу да су његови ученици. Е. Р.

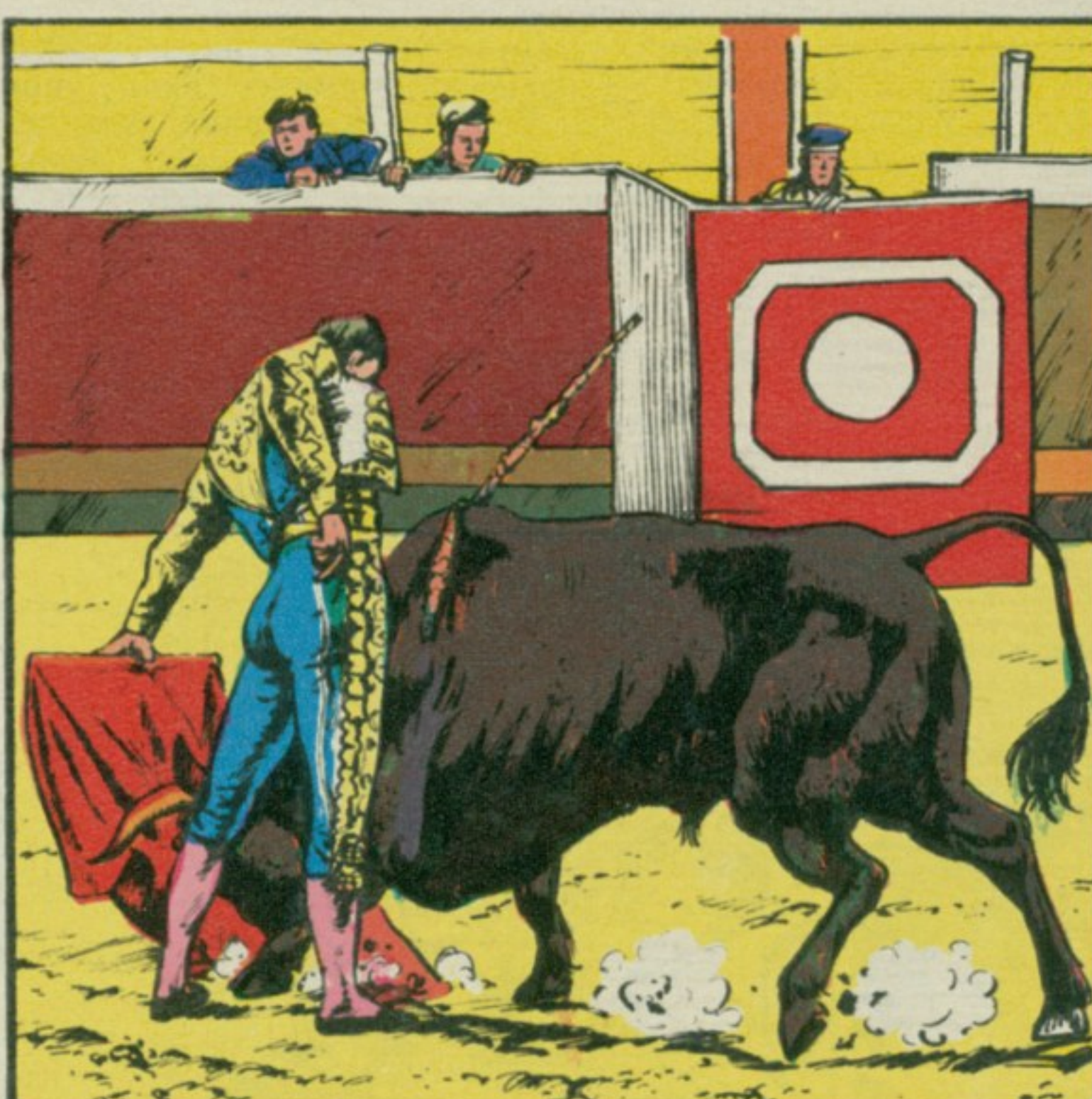
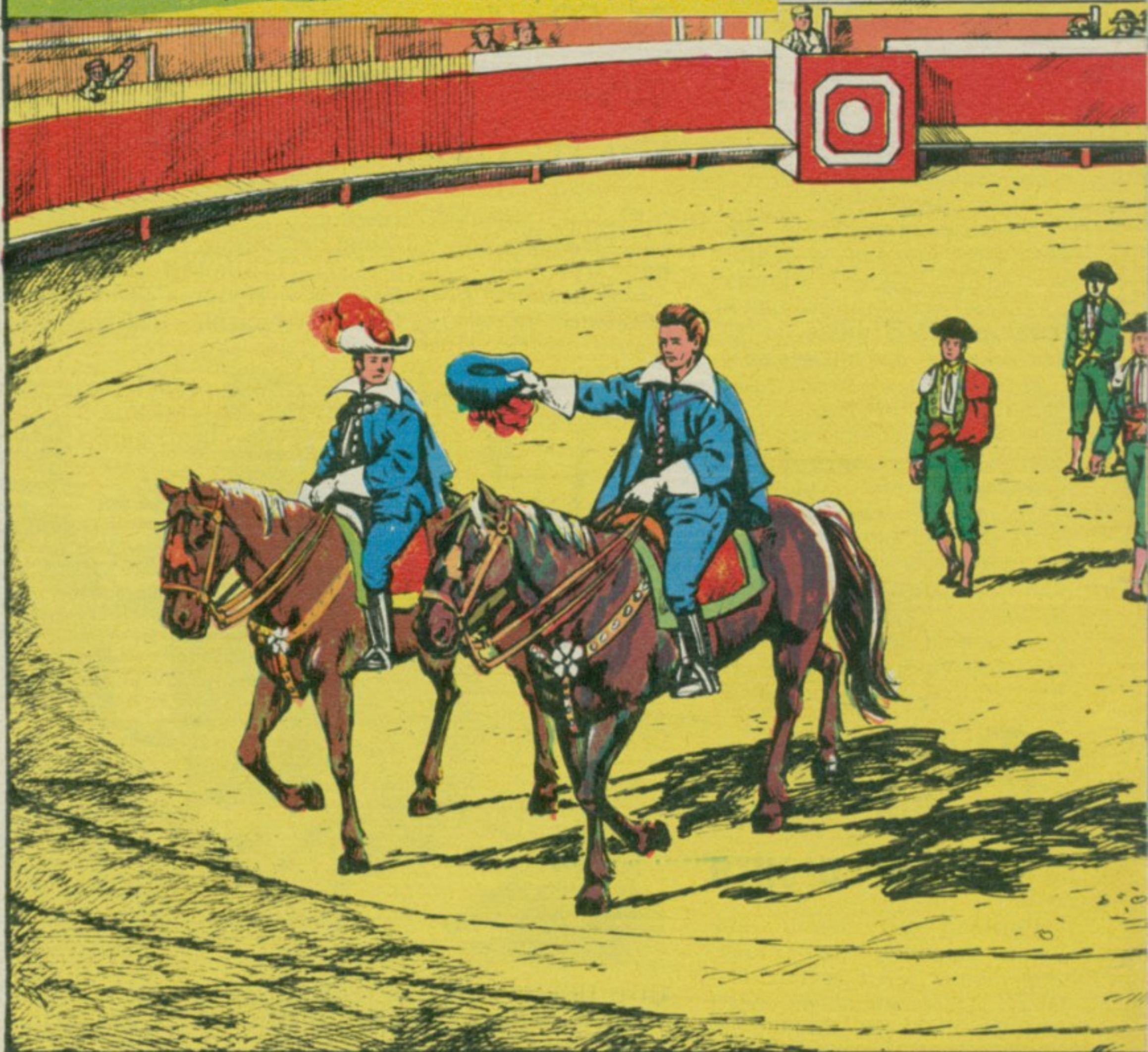
„РИП КИРБИ“ ДОК ГА ЈЕ ЦРТАО АЛЕКС РЕЈМОНД

ТОКОМ ГОДИНА СВЕ УСПЕШНИЈИ — ЏОН ПРЕНТИС ПОКУШАВА ДА ДОСТИГНЕ СВОГ УЧИТЕЉА

ПРАВИ

1 **КВАДРИЉА** — У одређено време, на знак фанџара, у арену ступа величанствена поворка — квадриља — у позлаћеним оделима: торероси од којих ће се сваки борити два пута у току кориде, њихови помоћници, пикадори, бандериљероси и читава чета оних који на било какав начин учествују у кориди. После почасног круга, пошто се представила публици, квадриља се удаљава а у арену, као избачен из топа, улеће бик.

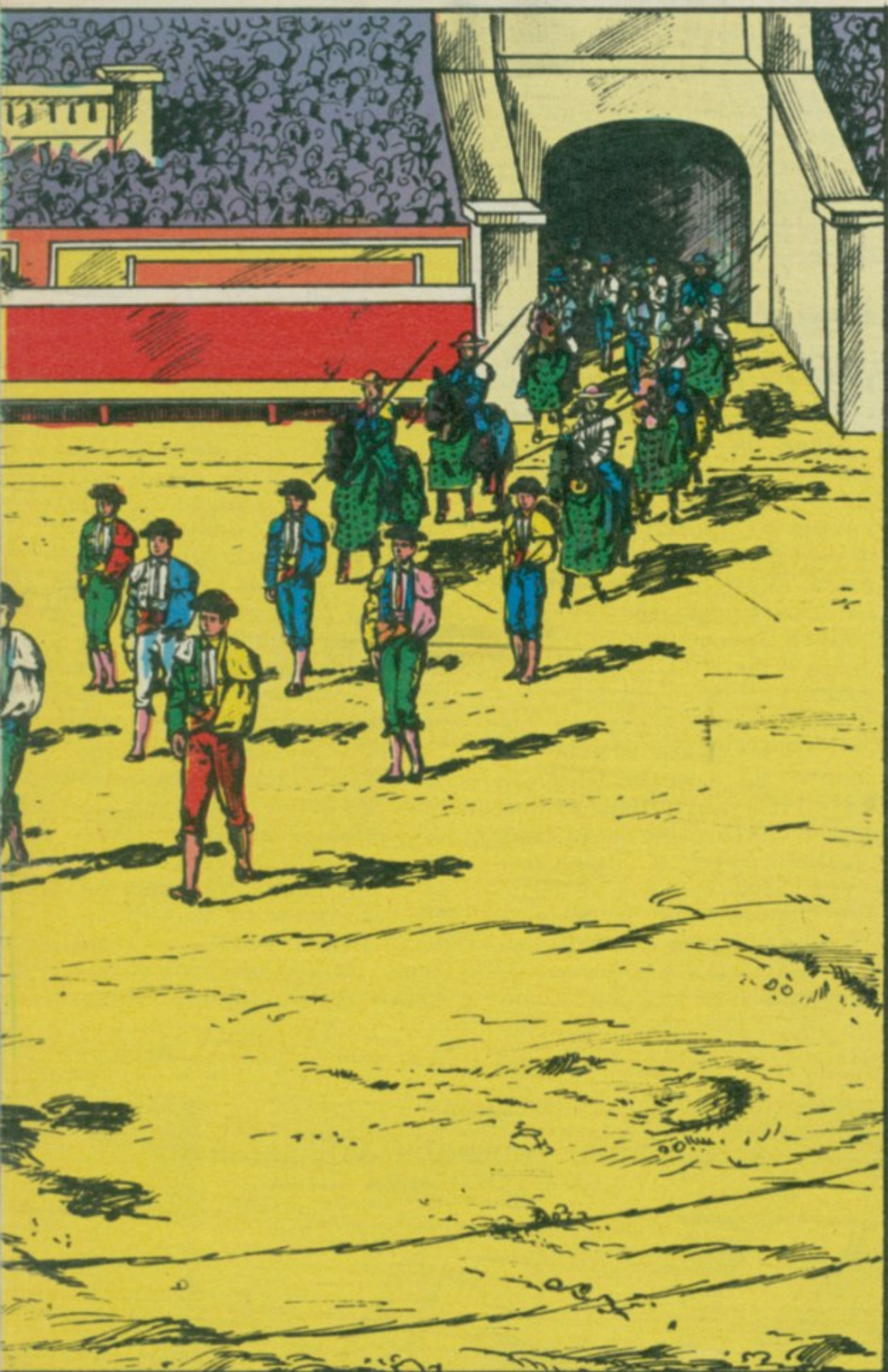

4 **ПАСЕ НАТУРАЛ** — У арену ступа тореро наоружан мачем и мулетом — великом црвеном марамом којом мами и вара жртву. На слици је фигура пасе натурал: тореро се опасно приближио бику и врти га око себе на велико уживање гледалаца хитро померајући мулету час на једну час на другу страну.

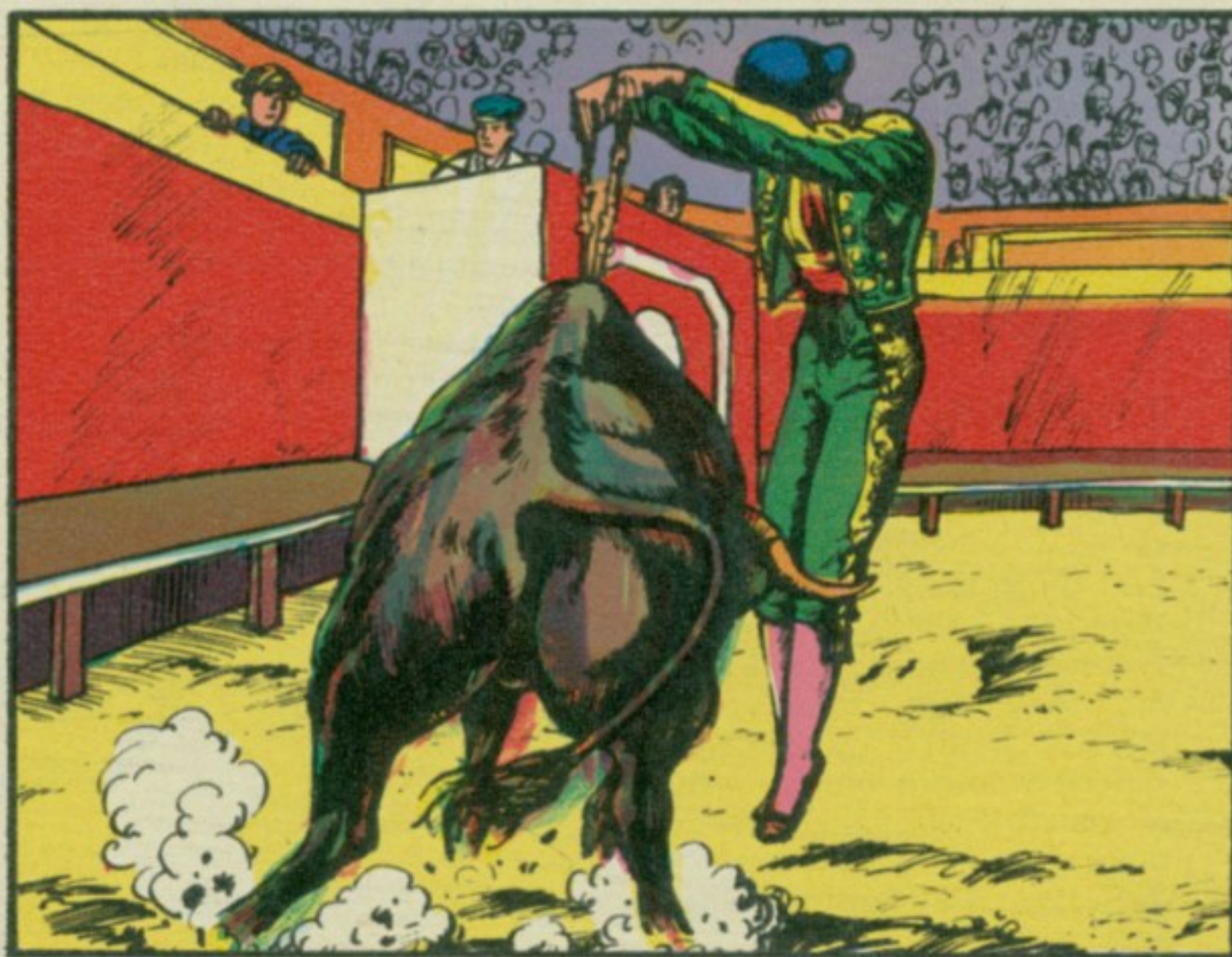
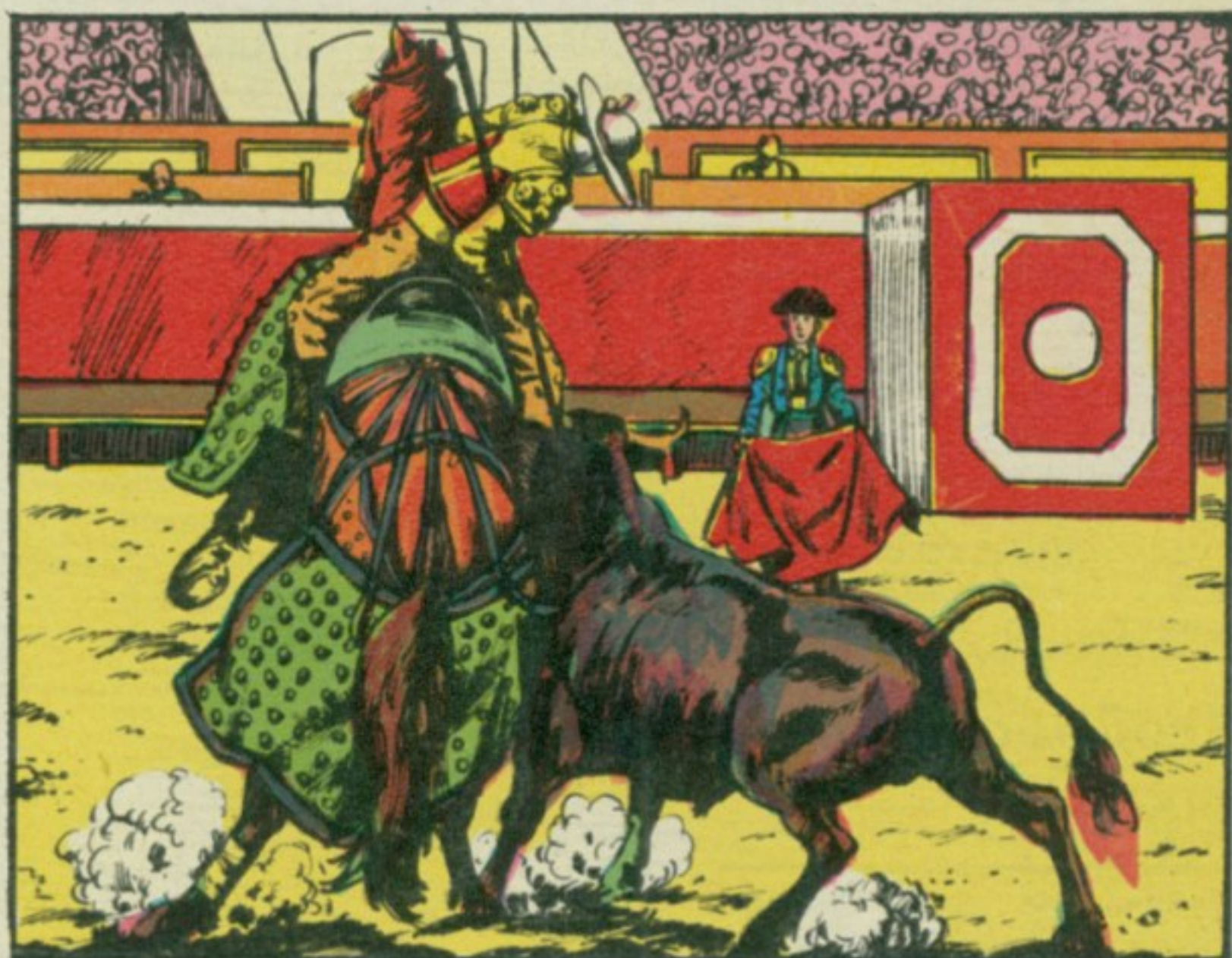
5 **ПАСЕ ДЕ РОДИЉАС** — Крај борбе је близу, фигуре су све смелије а бик све бешње

ЛА КОРИДЕ

2

ПИКАДОР — После помоћника који су разиграли бика у арену улази пикадор на коњу. Његов задатак је да копљем дугачким 2 метра на чијем је врху челични шиљак рани бика између попатеца како би га раздражио и припремио за торера. Пикадор је у оклопљеном оделу а коњ покривен рогозином и везаних очију да се не би уплашио. Бик свом снагом наваљује на пикадора али се ретко догоди да га обори с коња и повреди.

3

БАНДЕРИЉЕРОС — На реду су бандериљероси који бика треба да забоду у леђа бандериље — танка копља окићена заставицама са кукастим металним сечивом на врху. То је тежи подухват јер се бика прилази спреда али животиња је већ изморена, изгубила је доста крви која липти и све чешће халапљиво гута ваздух. Сваки бандериљерос, а има их три, треба бика да зарије у леђа по две бандериље — што им обично тешко успева.

наваљује на мулету. Тореро клечи изводећи познату фигуру пасе де родњас. Мач у десној руци спреман је за случај да обневидела животиња изненада промени правац.

6 ПРАВО У СРЦЕ — Смртоносни ударац мачем између лопатица — право у срце! Тореро мора да га изведе на метар од бика, у стотом делу секунде. Бик јуриша на мулету испред самих торерових ногу и чим савије главу, мач се зарива у леђа. Животиња пада у песак. Понекад пада човек.

7 ТРИЈУМФ ИЛИ ПОРАЗ — Вешт тореро убија бика отпрве али то полази за руком само најбољима. Ако дуго мучи животињу, публика га немилосрдно исмева. Док мртвог бика коњи вуку по крвавом песку арене, гледаоци ватрено поздрављају торера. Али, догоди се да бик добије више аплауза.

ТОРЕРО! ОЛЕ!

Сваки пут кад изиђе у арену тореро ставља живот на коцку

Тог спарног летњег поподнева 1958. године трибине арене на Пласа де Мадрид биле су дупке пуне. Публика је нестрпљиво очекивала прву борбу у којој ће наступити њен идол, најславнији тореро Шпаније, Луис Мигуел Доминген. Корида је присуствовао и шеф државе диктатор Франко. Када су бандериљерси завршили свој посао, одјекнуле су фанфаре и у арену у свом пуном сјају, ступио је Доминген.

Неоћросџиба убрега

Обичај је да се тореро поклати публици и бацаи шешир на земљу. То значи да се бори за све присутне. Али, он може да бацаи шешир само једној личности, знак да се бори само за њу. Ако је на коридаи шеф државе, прва борба обавезно припада њему... Доминген се поклатио, скинуо шешир и пошао према Франку с намером да му га добацаи. И већ је испружио руку кад његове очи опазише у публици чувену филмску звезду Аву Гарднер. Ни тренутка се није колебао — шешир је одлетео филмској диви. У арени је завладао гробна тишина јер таква дрскост просто није могла да се замисли. То је себи могао да дозволи само један Доминген јер добар тореро у Шпанији је бог.

Сваки тореро почиње пут ка врху у Јужној Америци јер строга шпанска публика не воли почетнике — новиљосе. Када дође до Шпаније, значи да је већ стекао неко име. Али, најпре се треба борити у свим већим аренама земље да би се дошло до највеће почасте — мадридске арене.

Главни јунак је бик

Мада је тореро идол и бог, главни јунак коридае у ствари је бик (торо), брижљиво одгајен да умре под сунчаним небом Шпаније. Шпански бикови расе уро, касније названи торос бравос, јединствени су у свету. Они су већи, снажнији и ратоборнији од других. Њихова длака је сјајна, глава мала и наоружана паром оштрих рогова, врат огроман и од самих мишића. Овакви бикови добијају се укрштањем и одабирањем при чему су веома важни преци. Сваки бик има своје „породично стабло“ из кога се тачно могу дознати његови преци за више колена уназад.

Најпознатија одгајилишта бикова налазе се у Андалузији и припадају богатацима, принчевима, баронима и тореросима који су се обогатили и повукли. У Шпанији је част гајити добре бикове али је то и веома уносан посао. Прве 3 године најлепше су у животу бика одређеног за борбу. За то време он слободно трчи по најсочнијим пашњацима, такозваним ганадеријас. За тим почињу припреме за кориду на којој наступа тек после навршене 4. године, када има између 300 и 400 кг. Ако је млађи, бик још не уме добро да употребљава рогове, да напада и брани се. Ако је старији, односно тежи, онда је спор, плашљив. Онима који осуђују коридау као варварско крвопролиће Шпанци обично одговарају да ниједно говече не живи дуже од бика за борбу, ниједно нема лепши живот а сва се гаје да би била убијена.

Злаћна ера коридае

Борбе с биковима рођене су у Шпанији вероватно још у старом веку. Поред Шпаније одржавају се још и у јужној Француској и Јужној Америци. Португалске коридае нешто су другачије јер се у њима бик не убија. У сваком шпанском граду постоји бар једна арена а најпознатије коридае одржавају се од марта до октобра у Мадриду, Севиљи, Кордови, Барселони, Линаресу. Коридае у Памплони чувене

су по енсијеру — вођењу бикова улицама до арене. Тада се у Памплони окупљају туристи из читавог света и свако ко има храбрости може да учествује у уличној коридаи, то јест може да се приближи бику и мало га изазива. Енсијеро се обично завршава са много смеха и помало страха јер се животиња понекад отргне и појури дрскије „изазиваче“.

Златном ером коридае сматра се XVII век када су усавершене многе фигуре — вероника, песо де родиљас, волапје — без којих се данашња корида не може замислити. Заслуга за то добрим делом припада тореру Педру Родригезу званом Костиљарес. У XVIII веку блистају Педро Ромеро и Пепа Хило. Ромеро је за 28 година убио 5.600 бикова, око 200 годишње; Пепа Хила убио је бик Барбудо у мадридској арени. Ромеров ученик Рафаел Молина зван Лагартихо почео је да се бори у 11. години и за 42 године учествовао је на 1.632 коридае и убио 4.867 бикова. Седам пута тешко је рањаван али се повукао на време да ужива у својој

слави. Крајем века на рогу бика завршио је трећи велики тореро тога доба Еспартеро, свега 2 месеца пошто је добио титулу матадора. Ова титула добија се ако тореру за добру борбу 3 пута припадне уво убијеног бика.

Генерације неустрасливих

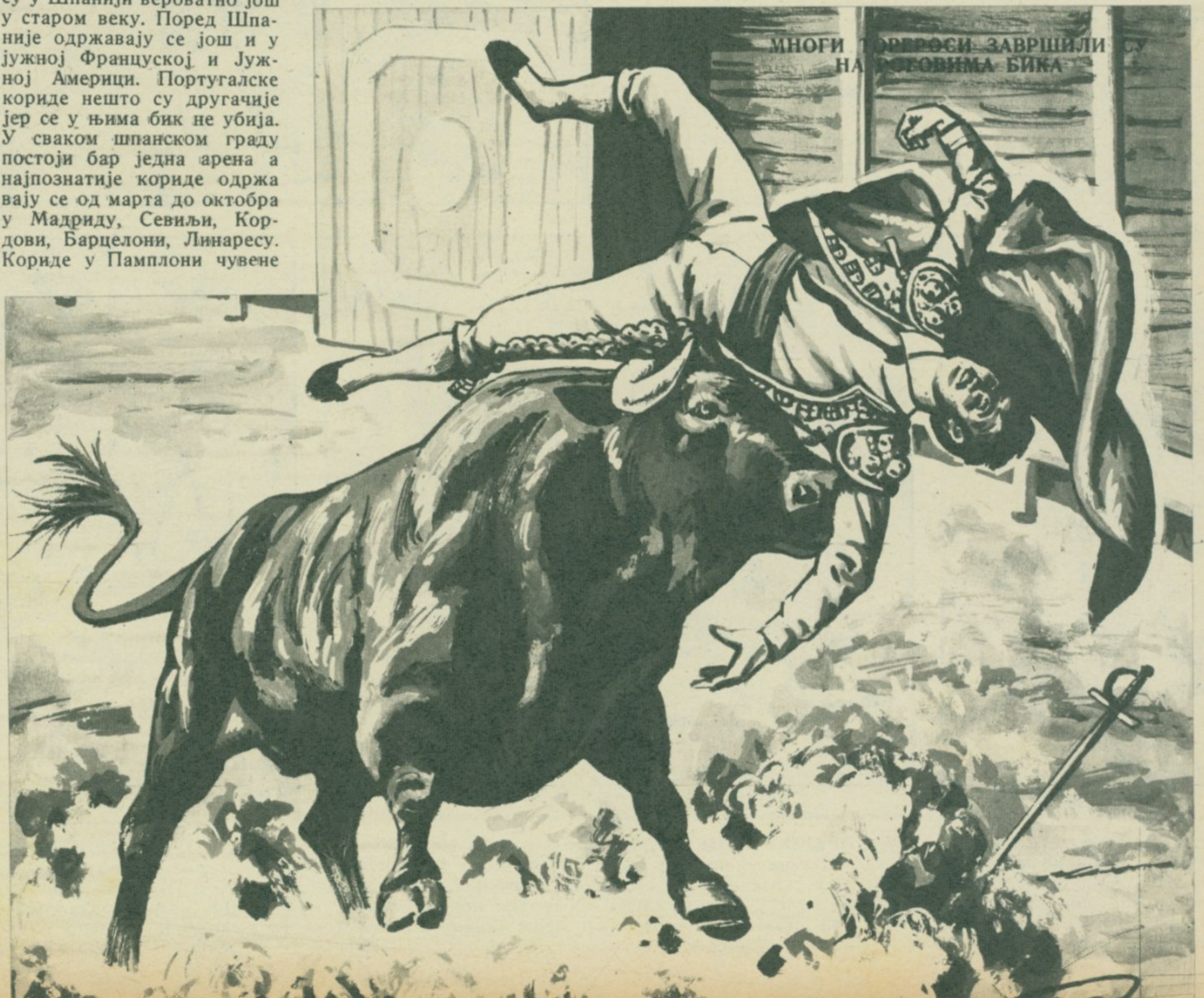
Прве деценије XX века најављују нову златну епоху коридае која се ипак разликује од претходне: док су некадашњи витезови арене били аматери и борили се само за славу, савремени торероси су и вешти пословни људи који згрћу огромна богатства. У аренама наступају легендарни торероси Хосе Гомез Ортега назван Хоселито из Севиље и Хуан Белмонте. Љубимац публике Хоселито страдао је 1920. од бика Бајлора. Поред његовог одра налазио се Игнасио Санчес Мехијас који је касније, игром случаја, убио Бајлора. Али, и он је завршио под роговима бика 1934. Његову смрт оплакала је читава напредна

Шпанија јер је он био и песник и велики противник фашизма. На врата је куцао шпански грађански рат.

Мануел Родригез зван Манолет који се борио до 1947. није имао такмаца. Своју блиставу каријеру и живот завршио је у арени Линареса на роговима бика Ислера. Тог истог дана, на истој коридаи која је смртно рањеном Манолету донела највећи трофеј — оба ува и реп бика — заблистала је нова звезда, Доминген. Генерације торера су се смењивале и Доминген је, пре него што се повукао као један од најбогатијих људи Шпаније, добио славног кон курента, свог рођака Ордоњеза, љубимца чувеног америчког књижевника Ернеста Хемингвеја који је обожавао коридае.

Данас је неоспорно најчувенији тореро Пако Камино Ел Кордобес, млад, неустраслив и већ баснословно богат. После сваке његове борбе гладаци машу белним марамицама, као да хиле птица полећу са трибине. То публика тражи на граду за храброг борца: уво, оба ува или чак оба ува и реп.

Б. Д.

ДРВО ЗА ВЕША

За време златне грознице 1849. године, када се река копча злата, луталица и пробисвета са свих страна света слила у Калифорнију, људи су морали сами да одржавају ред у својим насељима. Они су делили правду онако како су знали и умели и, разуме се, таква правда није увек била сасвим праведна. Једном приликом у неком таквом градићу копачи ту посумњали да су учестале крађе коња дело једног младог Мексиканца. Одмах су га ухватили и одлучили да му приреду право и праведно суђење.

Порота у сали за покер

Порота која је изабрана на брзину састала се у једином салуну у градићу. Када су саслушали оптужницу, која се није заснивала на доказима и чињеницама већ на празним сумњичењима, поротници су се повукли у салу за покер да донесу пресуду. Публика је остала у салуну да пије и нагађа каква ће бити њихова одлука.

Али, суд је заседао сувише дуго а полупијана публика постајала све нестрпљивија: Када су се поротници, најзад, вратили и прочитали пресуду: „Ослобађа се услед недостатка доказа“, главна дворана салуна заорила се од протеста.

— Пресуда није добра! Вратите се и обавите посао како треба — повикао је неко из гомиле и опално неколико пута из свог револвера. Сагињући главе из над којих су звиждали куршуми, преплашени поротници журно су се повукли у собу за покер. Овога пута

ЗАКОН ДИВЉЕГ ЗАПАДА БИО ЈЕ СУРОВ И БРЗА ПРАВДА ЈЕ ИЗВРШАВАНА НА ПУШКОМЕТ ОД НАСЕЉА, ОДМАХ ПОКРАЈ ГРОБЉА

нису се задржали дуго а „праведна“ пресуда је гласила: „Крив је“.

— Сада је све у реду. Ми смо момка ионако обесили још пре један сат! — викнуо им је неко из гомиле.

Експерт за законе

Закон Дивљег запада није знао за милост а најтежим злочиним, горим и од убиства, сматрала се крађа коња и стоке. Почетком XIX века коњокрадице су кажњаване жигосањем, на исти начин на који су каубоји обележавали стоку. Врела железа савијена у облику слова „Х“ и „Т“ (прва слова енглеских речи „коњ“ и „лопов“) утискивали су љути грађани коњокрадицама на образе, на сваки по један жиг. Ову успомену носили су лопови до краја живота и били пресећени што нису прошли много горе. Јер, за кажњавање таквих преступника становници градића Дивљег запада користили су обично неко усамљено и сасушено дрво, на пушкومت од последњих кућа. Ту одмах налазило се и гробље где су обешени отпремани без великих процедура; правда Дивљег запада била је брза и ефикасна као и колтови којима су се служили њени браниоци.

Касније, у другој половини XIX века, правда Запада је „напредовала“: на сцену су ступиле чувене линч-судије. Њих су бирали грађани и поверавали им законе и правду коју су они спроводили како им је падало на памет, обично да би извукли неку корист. Најчувенији од свих био је Рој Бин који се прочуо као „једини закон западно од Пекоса“. Већи део свог живота Бин је провео у Мексику као бандит. У америчком грађанском рату борио се на страни Југа а кад је закључен мир, постао је трговац вискијем у насеобинама дуж пруге.

Пошто је довољно времена провео по затворима Рој Бин је заиста био квалификован „експерт за законе“.

Осим тога лично је на достојанственог и поштеног по старијег трговца, његова бела брада уливала је поверење, па није ни чудно што су га у једном малом насељу дуж Јужне пацифичке пруге грађани, заведени његовим изгледом и држањем, изабрали за мировног судију. Било је то 1879. године.

Бин је насељу дао име Лангтри, по Лили Лангтри, чувеној лепотици тога доба и одмах отворио свој салун. У њему је точио пиће и делио правду. Уважени судија Бин имао је своје нарочите системе. Тако се догодило да је без икакве истраге ослободио једног каубоја који је убио неког Кинеза. Пресуду је образложио веома једноставно:

— Ниједан закон не забрањује да се пуца у проклетце жуће!

А када је убијен неки Мексиканац, судија Бин је рекао:

— Тако му и треба кад се гура пред револверску цев!

Једнога дана у главној улици Лангтрија пронађен је леш. Убијени је за појасом имао револвер а у џепу 40 долара. Судија Бин никако није могао да пронађе убицу, али се ипак снашао: казнио је мртваца са 40 долара због дозвољеног ношења ватреног оружја!

Иначе, када је Рој Бин судио у свом салуну, оптужени је морао да плаћа пиће читавој пороти. Ако би оптужени, којом несрећом, био тврдоглав и одбио да части судије, одмах је проглашаван кривим, без обзира на све доказе који би говорили супротно.

Бин је увек почињао своја чувена суђења следећим речима:

— Овај часни суд почео је да заседа и сваки оквипан који жели да окваси грло нека одмах наручи пиће да не би касније сметао суду! Оптужени части!

Бићеш мртав, мртав, мртав!

Али, једно суђење нарочито је „прославило“ судију Бина и ушло у историју

правосуђа Дивљег запада. Оптужени је био Мексиканац Хуарез, ухваћен у крађи оваца. Велика порота га је без оклевања осудила на смрт а Бин је са задовољством дао завршну реч:

— Судило ти је дванаест добрих поштених људи који су толико изнад тебе колико је далеко небо од пакла. Време ће и даље пролазити и смењиваће се годишња доба. Доћи ће пролеће с валовитом травом и филлима мирисног цвећа на сваком брдашцу. Затим топло лето кад плавичаст ваздух трепери и јесен са пожњевеним златним пољима и сунцем које залази. И, најзад, зима која ће земљу покрити снегом. Али, ти нећеш бити с нама да се радујеш промени годишњих доба, нећеш имати прилике да бациш ниједан проклети поглед на ту лепоту, јер по одлуци овог суда бићеш одведен под најближе дрво и обешен за врат све док не будеш мртав, мртав, мртав, ти тамнопуте, лажљиви, крадљиви пасји сине!

Али, пре него што је одвучен под дрво за вешање, Мексиканац је успео да се отргне из руку целата; широк се раскорачио пред судијом Бином и презриво узвикнуо:

— Признајем да сам лопов, али ни овај суд није ништа бољи од мене. Толико сте желели да на дугу и крваву листу мојих грехова упишете још који, да сте ме више подсећали на јато лешинара које кружи над стрвином него на људе који треба да деле правду. А ти, судијо Бине, ти полуизгладнела хијено, седео си за све време суђења са ђаволским изразом на свом пакленом лицу. Говориш о пролећу са мирисним цвећем, о златној јесени на пољима, ти проклети потомче уличарке. Кажеш да ћу бити обешен. Гледајући твоје подбуло, вискијем натопљено лице, нисам изненађен прљавим задовољством којим ме шаљеш у смрт. Чак ниси довољно пристожан да замолити божје милосрђе за моју душу, ти надувена мешино, сине проклетога којота. Можеш ме обесити за врат све док не будем мртав, мртав,

мртав, а можеш такође да љубиш и мог магарца све док се не ошугаш, ошугаш, ошугаш! Нека бог прокуне твоју покварену, стару душу!

Судија Бин је 1896. године, на молбу грађана, званично смењен, али је наставио да води салун и председавао суђењима све до смрти, 1903. године.

Осамдесет и осам обешених

Више него и самог Бина каубоји су се плашили Исак Паркера који је дошао у Форт Смит у Калифорнију као специјални изасланик председника Гранта да тамо „рашчисти ствари“. Било је то 1875. године. Паркер је раније, на југу, био судија, посланик и загрижени верски фанатик.

Исак Паркер живео је, својевремено, у држави Ми-

ЊЕ

За крађу стоке, која је на Дивљем западу била најчешћи злочин, кривац је убијан на онај свешт без многе церемонија.

сури за време терора браће Џејмс, познатих одметника Џеса и Френка. Тамо се у њему развила ужасна болесна мржња према свим одметницима. У Форт Смиту је куцнуло његових пет минута јер му се пружила прилика да контролише велику територију која се пружала све до Колорада.

Двадесет година био је Паркер линч-судија у Форт Смиту и за то време послао је на вешала 88 људи, често и по тројицу одједном. Порота је, по његовом строгом наређењу увек морала оптужене да прогласи кривима, без обзира на доказе. За оптужене није налазио других речи изузев „животиње“, „демони“, „друштвени олош“. Није уважавао никакве жалбе осуђених „криваца“, све док се, 1889. године, није умешао Врховни суд наређујући да

се тридесеторица, од 46 људи које је Паркер осудио на смрт, ослободи јер им није суђено по закону.

Па ипак, Паркер је и даље наставио да суди на свој начин. Најзад је, две године касније, сам државни тужилац морао да нареди Паркеру да престане са јавним вешањима а 1896. године одузео му је сву власт. Избачен из своје „канцеларије“, у немилости, Исак Паркер се разболео од срце и понижења. Умро је три месеца касније, протестујући до последњег дана против „неправде“ и тврдећи да је читавог живота само вршио своју дужност.

Скоро исто толико чувен као и Паркер био је његов професионални целат Џорџ Малдон. У оно доба градићи разбацани широм Дивљег запада нису имали извршиоце казни. Шерифи и

њихови помоћници нису хтели да се понизе овим послом па је вешање уместо њих обављао путујући професионални целат. Он би, обично дан или два пред извршење казне, долазио у градић и вршио припреме. Целат се лако могао препознати већ на први поглед по црном оделу, цилиндру на глави и неколико смотаних конопаца обешених о јабуку седла.

Конопац на ункашу

Такав је био Џорџ Малдон, Паркерова десна рука. Он је досељеник из Немачке који је, у Америци почео да се бави овим послом. Малдон, омален братат човечу-

љак, силно се поносио својим страшним позивом. Нарочито је „неговао“ своје конопце, проводио је читаве часове мажући их уљем и истежући их помоћу терета. Посебно се дичио тиме што његове жртве нису нимало патиле јер је вешање обављао тако рећи за трен ока. Када би га познаници упитали пече ли га савест што је својом руком усмртио преко 60 људи, Малдон је „духовито“ одговарао:

— Нико од њих није дошао да ми се пожали!

Малдон је имао осамнаестогодишњу кћерку коју је 1895. године из револвера убио познати разбојник Френк Каврер. Исак Паркер је убицу осудио на смрт али је Каврер успео да умакне и избегне омицу. Малдон се од тог ударца никада није опоравио. Ускоро

потом становници Форт Смита последњи пут су видели сломљеног брадатог човечуља у црном који је одјахао у непознатом правцу. На ункашу његовог коња није се налазио конопац.

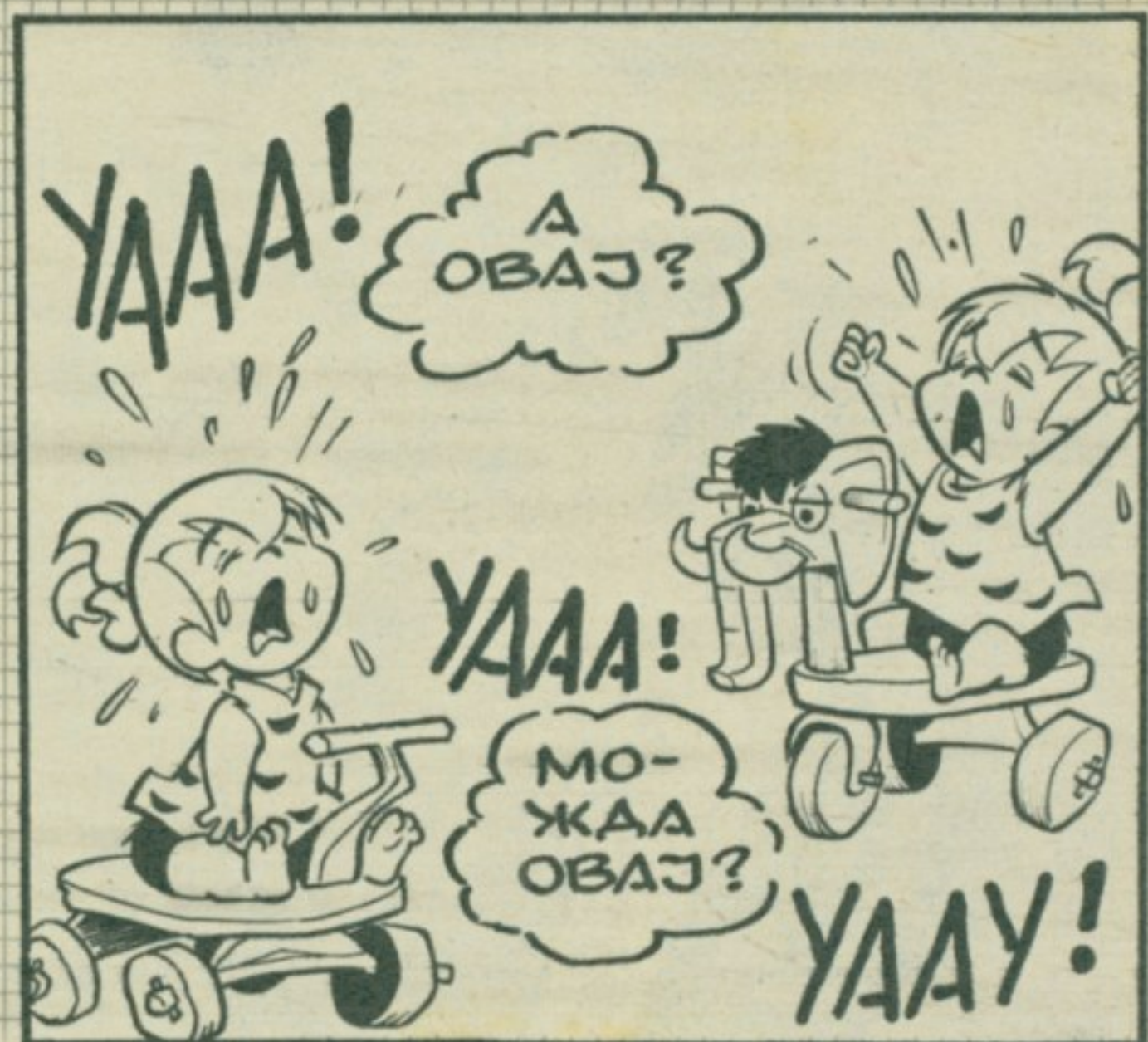
Тек XX век донео је Дивљем западу, који је био све мање дивљак, праве судове у којима се судило по закону, са судијама, тужиоцима и адвокатима. Каријера линч-судија и самозваних целата била је заувек запечаћена.

Ж. С.

Злато и Терибла

ЗВЕЗДЕ ЗАБАВНЕ МУЗИКЕ

АРСЕН ДЕДИЋ

ПЕВАЧКУ КАРИЈЕРУ АРСЕН ДЕДИЋ ЗАПОЧЕО ЈЕ У КВАРТЕТУ "МЕЛОС". МЕЂУТИМ, УБРЗО ЈЕ НАПУСТИО КВАРТЕТ И НАСТАВИО КАО СОЛИСТА. ЗАХВАЉУЈУЋИ ТОМЕ ЈУГОСЛОВЕНСКА ЗАБАВНА МУЗИКА ДОБИЛА ЈЕ ЈЕДНОГ ОД НАЈБОЉИХ ПЕВАЧА И КОМПОЗИТОРА.

ЊЕГОВЕ ДИВНЕ КОМПОЗИЦИЈЕ И ЈОШ БОЉА ИЗВОЂЕЊА, ДОНЕЛИ СУ МУ МНОГО БРОЈНА ПРИЗНАЊА. УЈЕДНО АРСЕН ЈЕ ПОСТАО НАЈПОПУЛАРНИЈИ ПЕВАЧ У ЈУГОСЛАВИЈИ. НА ЊЕГОВИМ КОНЦЕРТИМА САЛЕ СУ ПУНЕ ДО ПОСЛЕДЊЕГ МЕСТА.

АРСЕНОВЕ ПЛОЧЕ СЕ ПРОДАЈУ ВЕОМА ДОБРО. СЕТИМО СЕ САМО КОМПОЗИЦИЈА "КУКА ПОРЕД МОРА" ТО ЈЕ МОЈ СВИЈЕТ! "МОЈ БРАТЕ" "ЈА ПЈЕВАМ САМО ДА МИ ПРОБЕ ВРИЈЕМЕ" ЧОВЕК КАО ЈА", "СВЕ БИЛО ЈЕ МУЗИКА"...

АРСЕН ЈЕ УЧЕСТВОВАО НА ГОТОВО СВИМ ДОМАЋИМ ФЕСТИВАЛИМА И УВЕК ПОСТИЗАО ОГРОМНЕ УСПЕХЕ. НИЈЕ ПРОШАО НИЈЕДАН ФЕСТИВАЛ А ДА ЊЕГОВА КОМПОЗИЦИЈА НИЈЕ ОСВОЈИЛА НЕКУ ОД НАГРАДА. СВЕ ЈЕ ТО АРСЕН ПОСТИГАО ДУГОГОДИШЊИМ НАПОРНИМ РАДОМ, ТАЛЕНТОМ И ПРИЈАТНИМ ГЛАСОМ.

РИП КИРБИ: МУЗИЧАРИ-ГАНГСТЕРИ

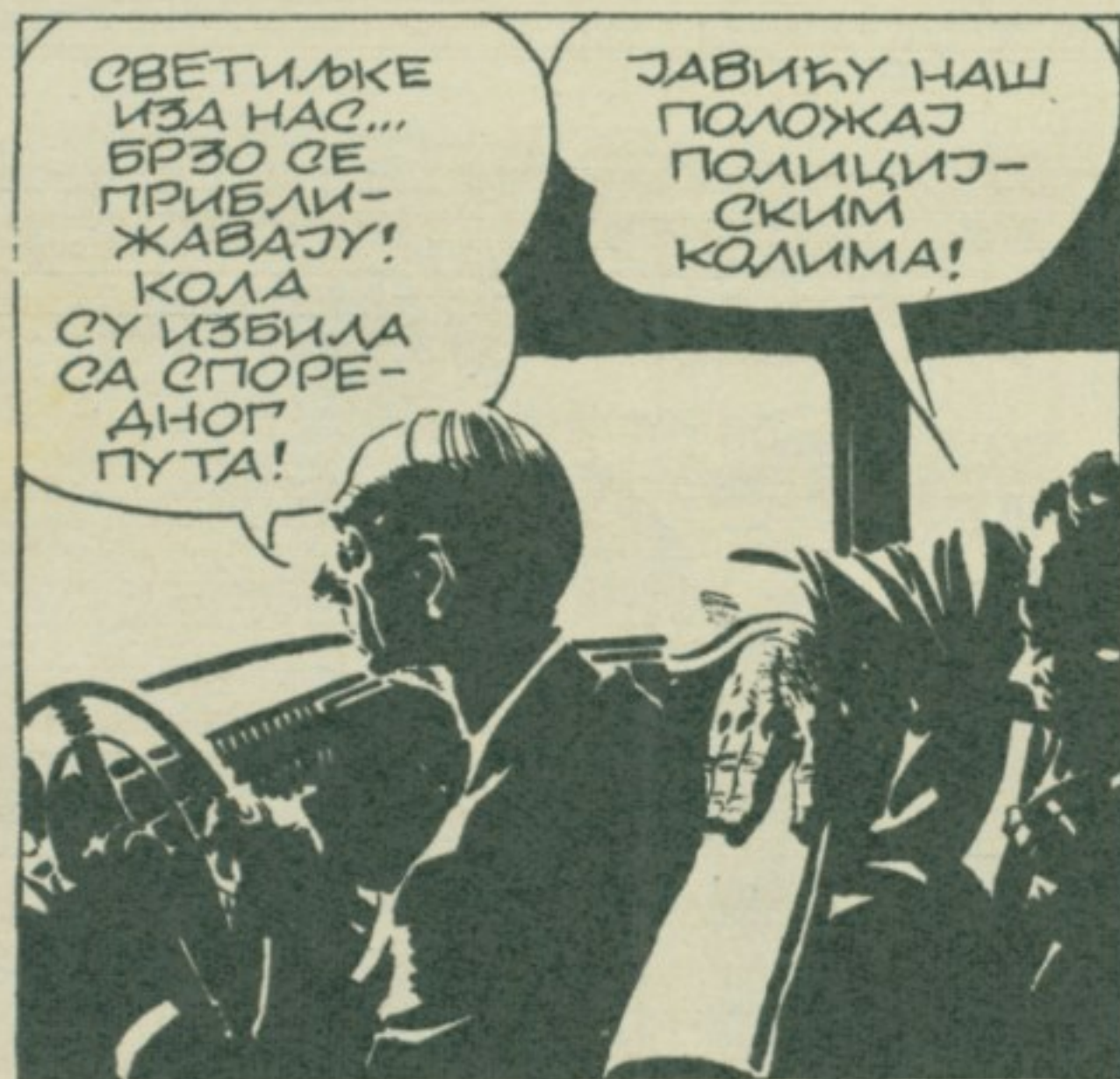

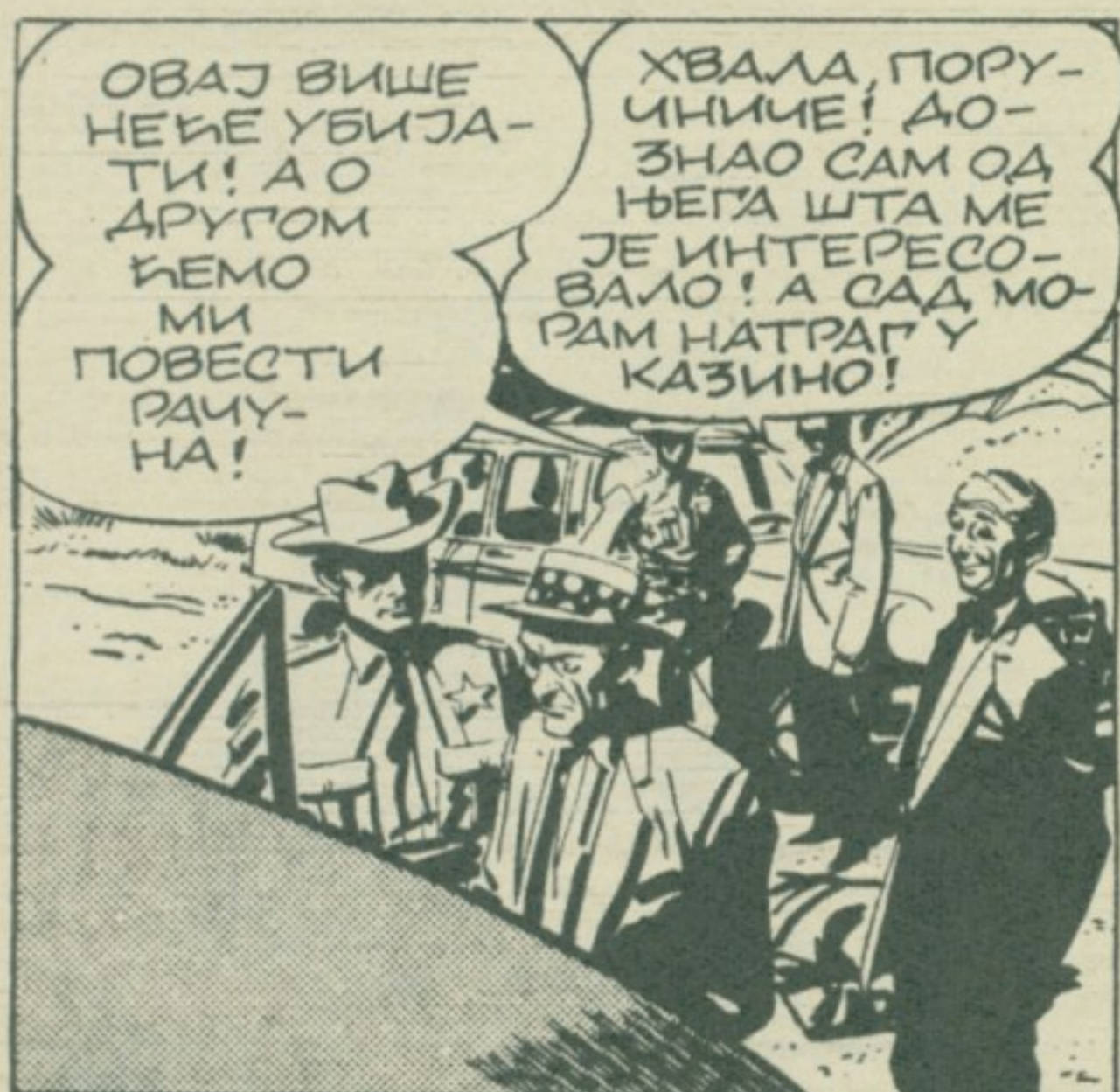

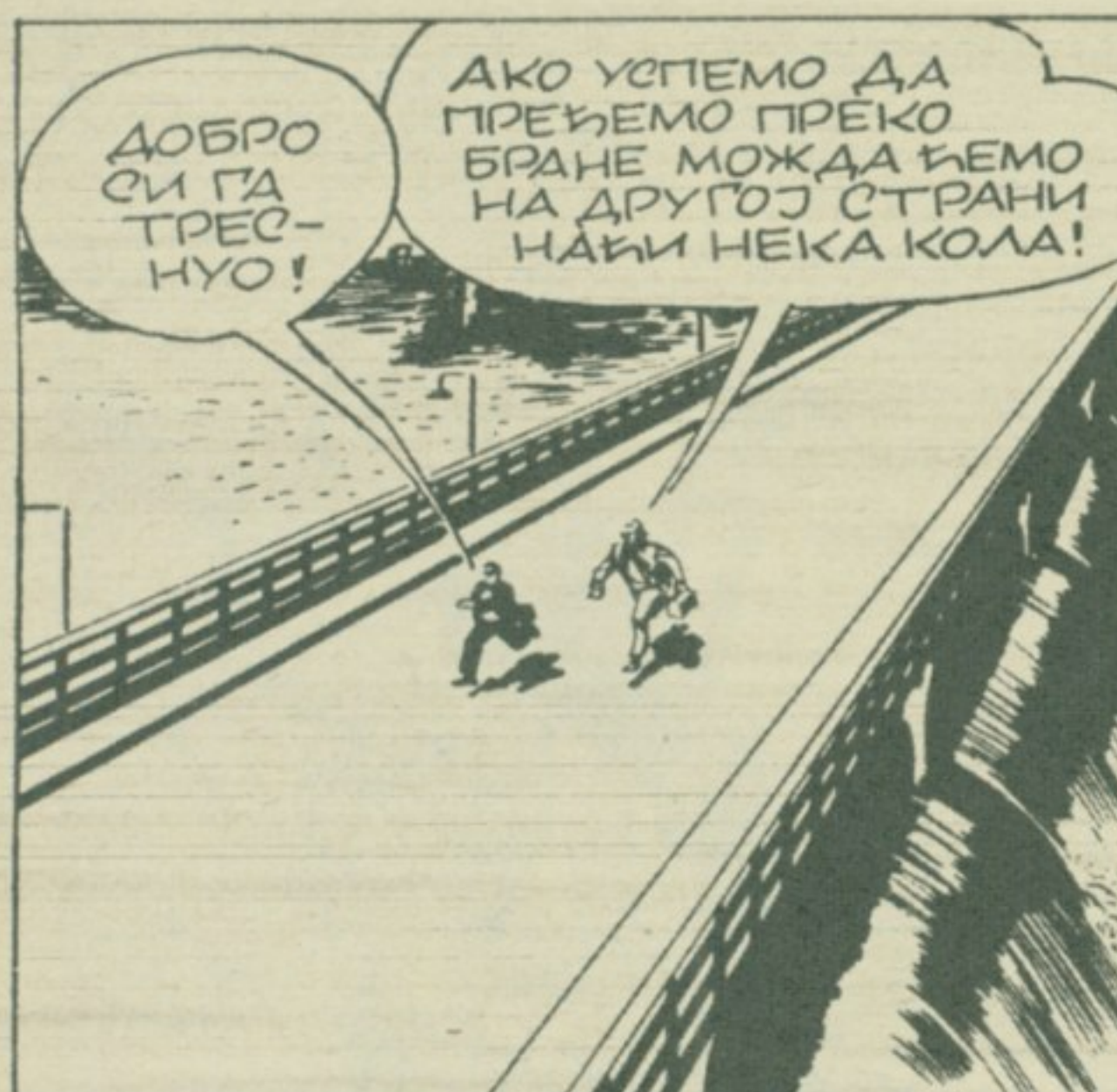

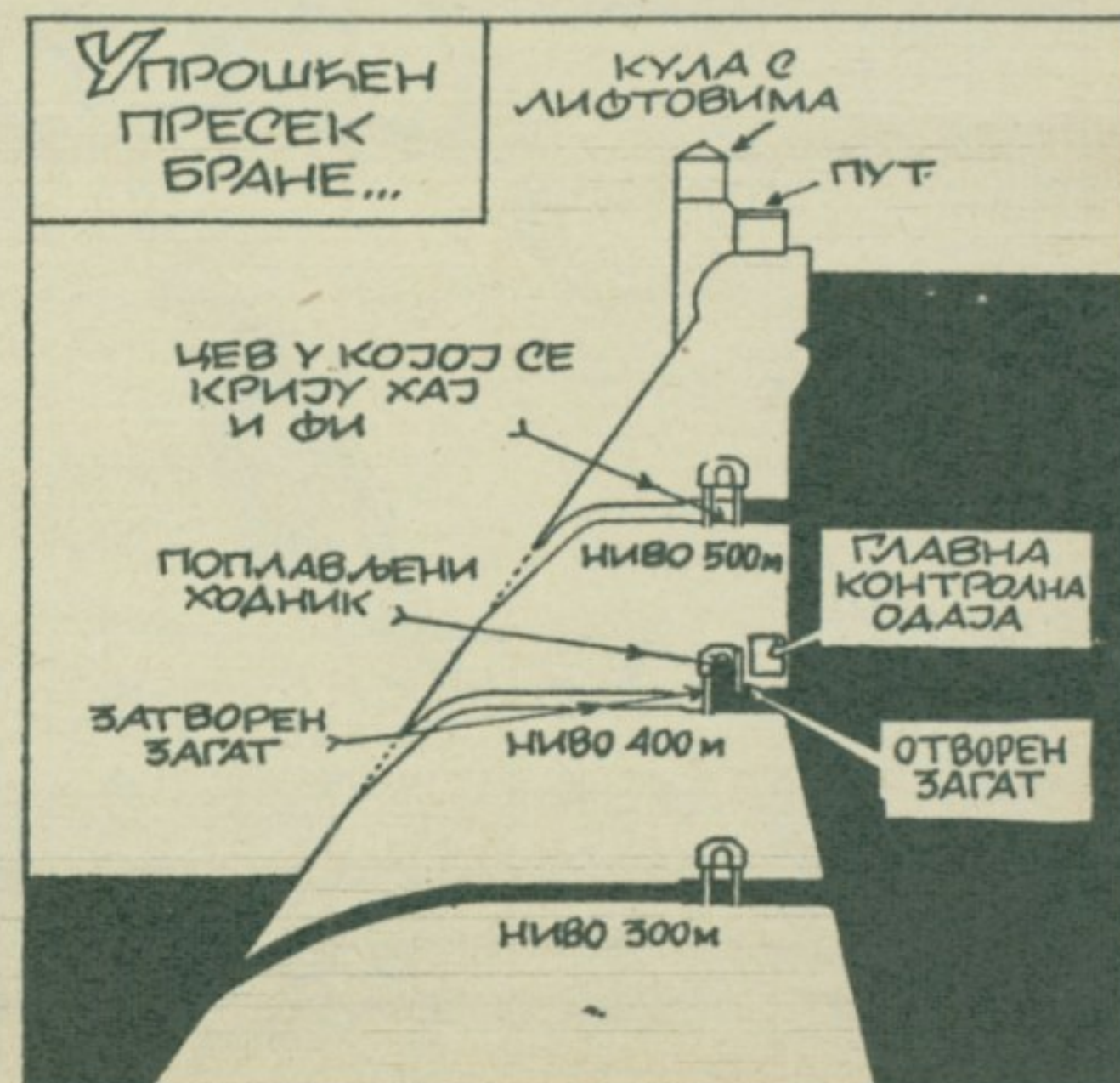

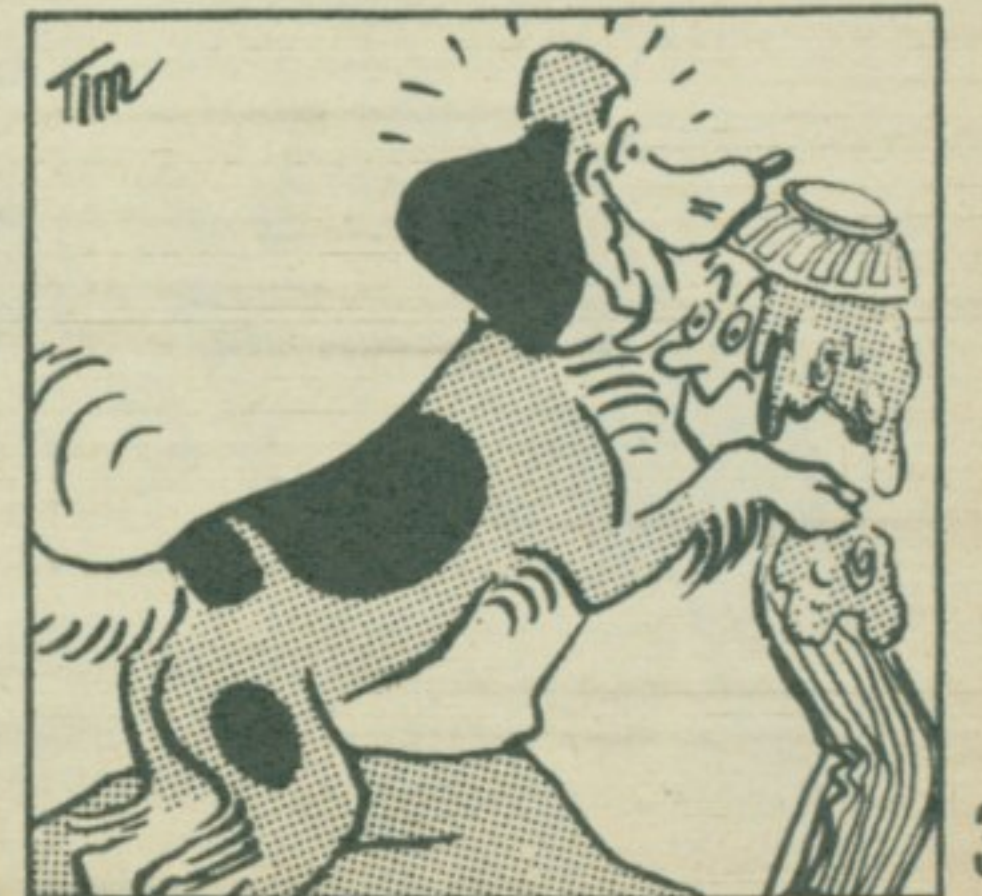
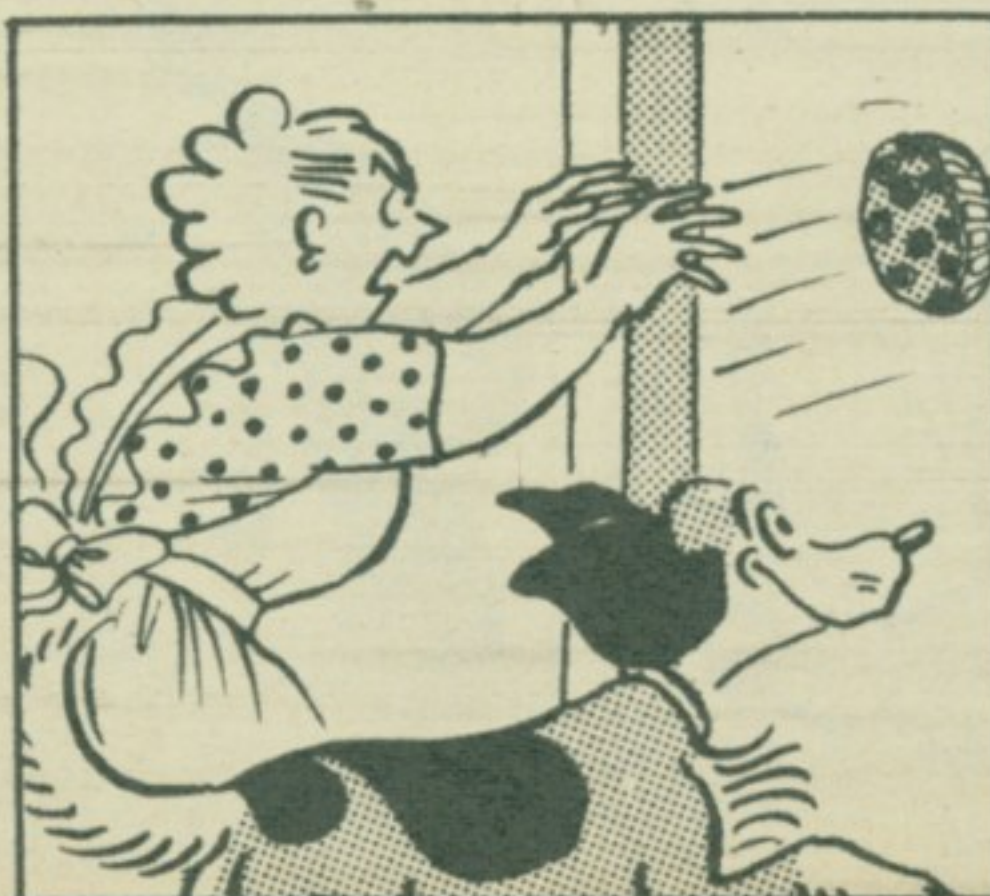

МАНДРАК: ПЉАЧКА У АВИОНУ

ОДОШЕ
ВРЕЋЕ С
ПОШТОМ!
А ТИ, ЦУРО,
СТАВИ САД
ПАДОБРАН
НА ЛЕЂА
И... ИСКА-
ЧИ!

ЈА ДА ИСКО-
ЧИМ
ПАДОБРАНОМ?
ЗАШТО?

ЗАШТО? МОЖДА
ВИШЕ ВОЛИШ ДА
ИСКАЧИШ **БЕЗ**
ПАДОБРАНА?

ЧИМ МИ ИСКОЧИ-
МО...
КРЕНИТЕ ПРЕМА
НАЈБЛИЖЕМ АЕРО-
ДРОМУ! ВОДИМО
СА СОБОМ ТАОЦА!
АКО НАС БУДЕТЕ
ПРАТИЛИ... УБИ-
ЋЕМО ДЕВОЈ-
КУ! ЈАСНО?

АХА!

ИСКАЧИ, ЦУРО!
И ЧИМ АВИОН
ОДМАКНЕ... ПО-
ВУЦИ КОНОПАЦ!
САД!

ОДЕ ТИ
ШЕШИР!

КАКВА ДРОКОСТ!
СВЕ ПУТНИКЕ
СУ ОПЛАЧКАЛИ!

УЗЕЛИ
СУ ЧАК
И ВРЕЋЕ
С ПО-
ШТОМ!

А ОНА
ПУТНИ-
ЦА... КЛА-
ДИМ СЕ
ДА ЈЕ
И ОНА
ЧЛАН
БАНДЕ!

ДА НАМ
НИСУ ОНЕСПО-
СОБИЛИ РАДИО...
МОГАО БИХ ДА
ТРАЖИМ ПО-
МОЋ!

НЕ СМЕМО ДА
ИХ ПРАТИМО...
ПОВЕЛИ СУ ДЕ-
ВОЈКУ СА СО-
БОМ! УБИЛИ
БИ ЈЕ...

ЗАШТО СУ МЕНЕ
УМЕШАЛИ У ОВО?
МИРНО САМ СЕДЕ-
ЛА КАО И ОСТАЛИ
ПУТНИЦИ! ОХ...
БОЉЕ БИ МУ
БИЛО ДА МИ СЕ
НЕ ПРИБЛИ-
ЖИ!

ИЗНЕНАДАН НАЛЕТ ВЕТРА И...

ЗНАЛА
САМ ДА ЈЕ
БРАДА
ЛА-
ЖНА!

ЕНО ИХ! ТАЧНО У
ЗАКАЗАНО ВРЕМЕ!
ПОВЕЛИ СУ И ЈЕ-
ДНОГ ПУТНИКА...
БАШ КАО ШТО СМО
ПЛАНИРАЛИ!

ПОШТАН-
СКЕ ВРЕЋЕ
СУ ПАЛЕ!
ИДЕМ ДА
ИХ ПОКУ-
ПИМ!

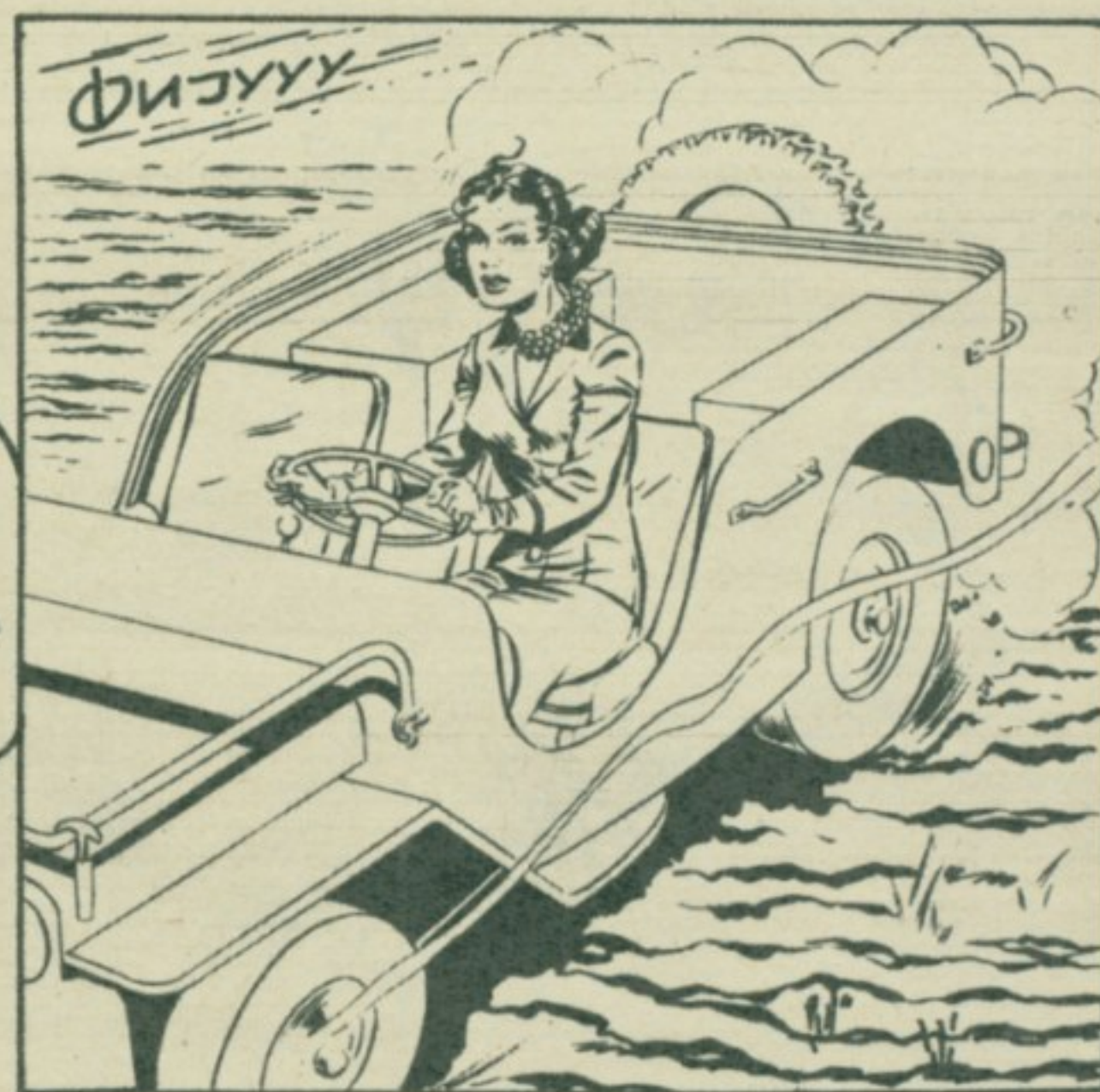
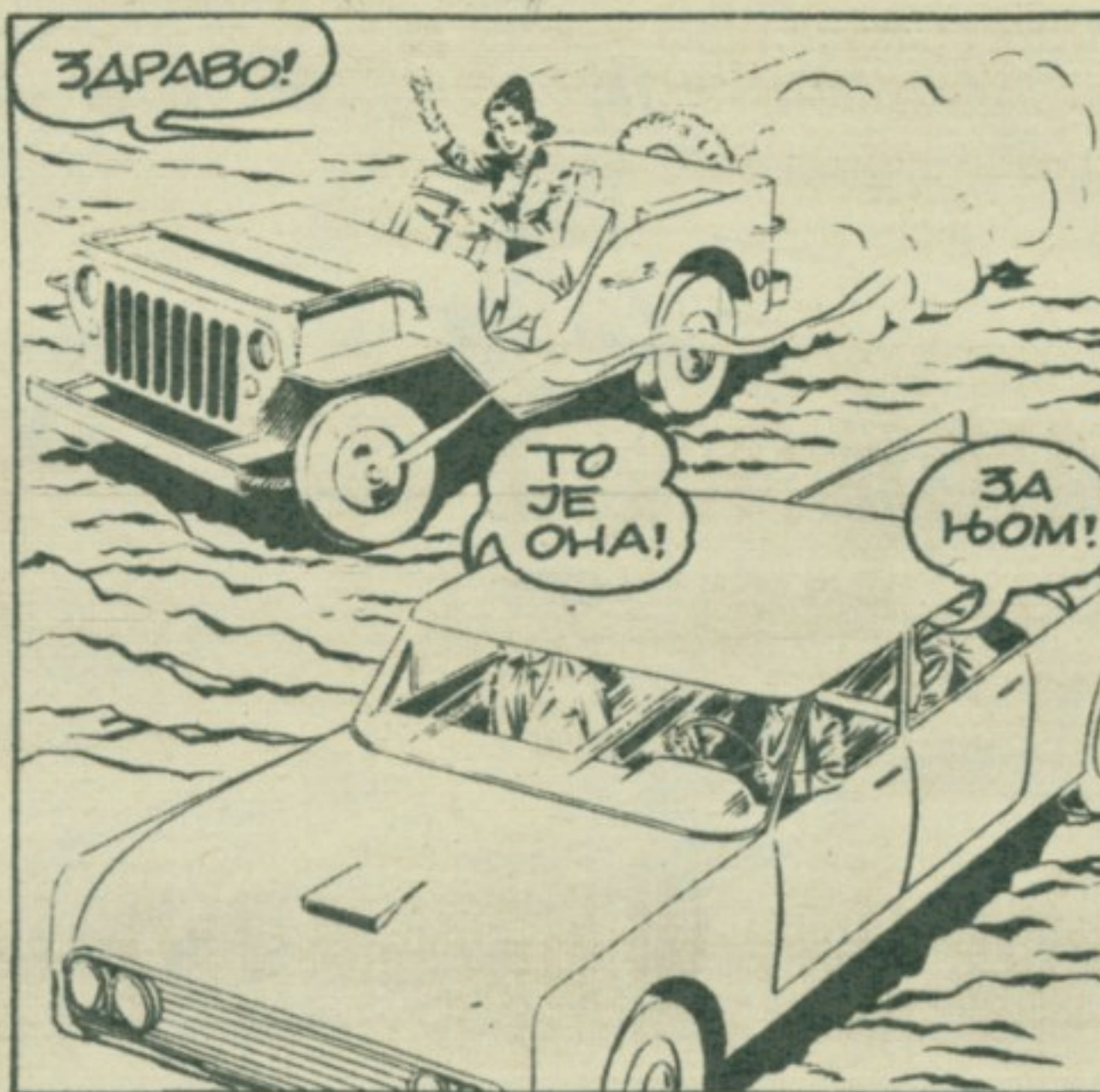

НАРДИН АВИОН
КАСНИ ПОЛА ЧАСА!
ЧУДНО... ВРЕМЕ ЈЕ
ПОВОЉНО ЗА
ЛЕТ!

АВИОН
СЕ НЕ
ЈА-
ВЉА
ВЕЋ
ПОЛА
ЧА-
СА!

ЗОВЕ-
МО ХО
3075... ЈА-
ВИ СЕ
ХО 3075!

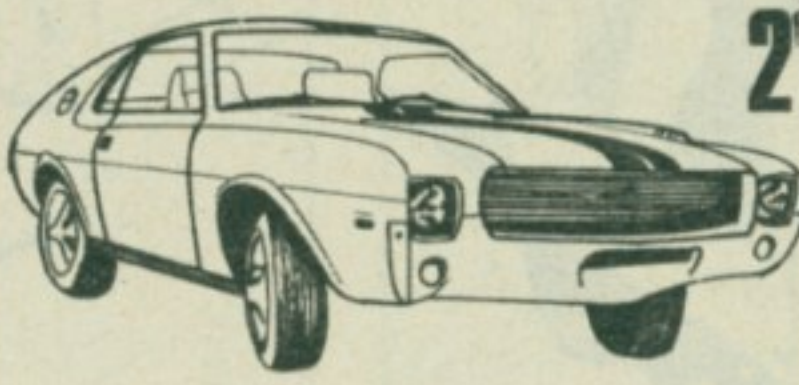
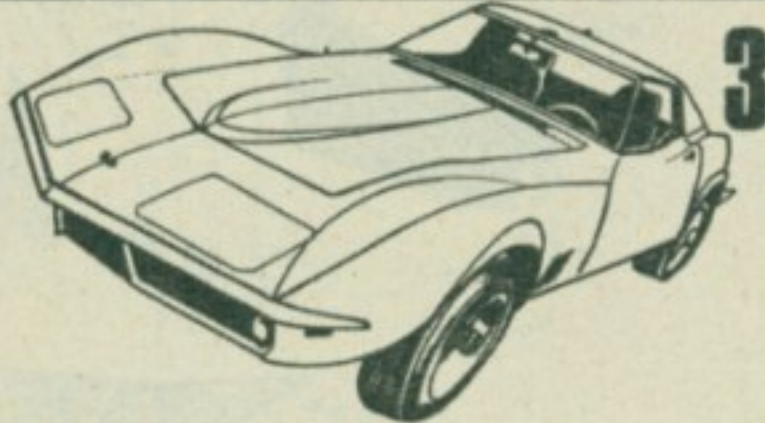
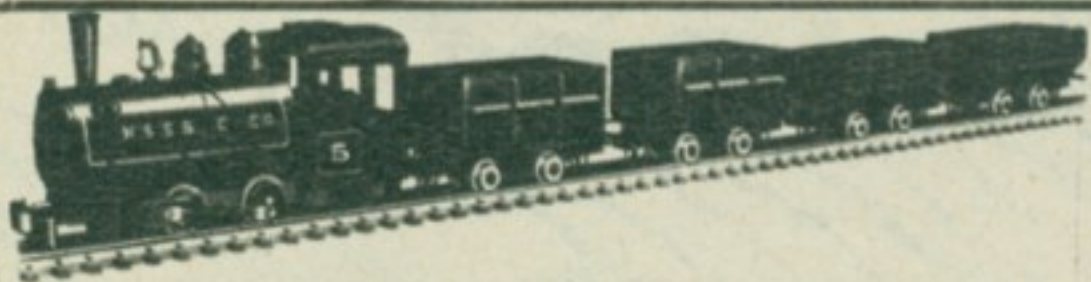
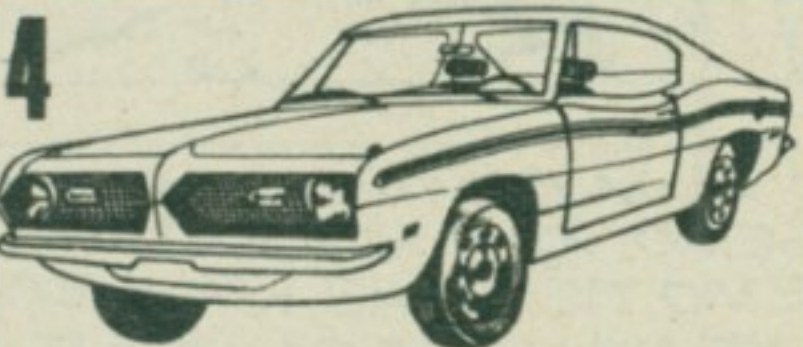
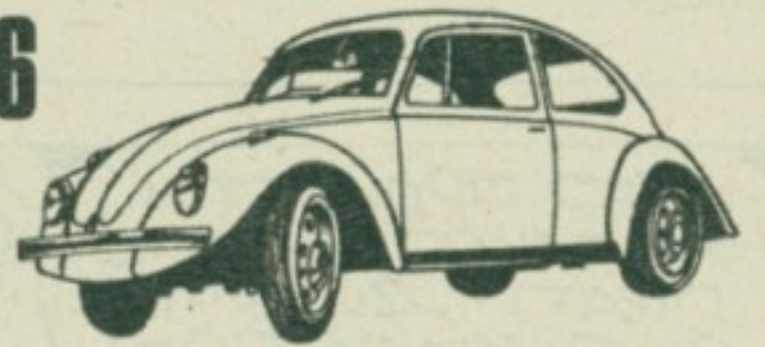
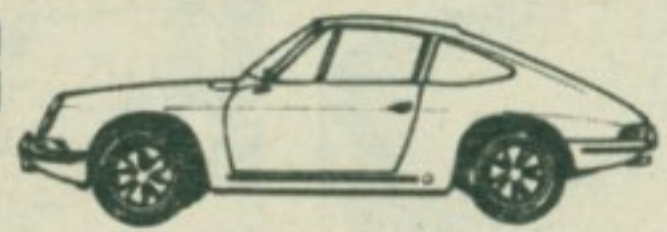
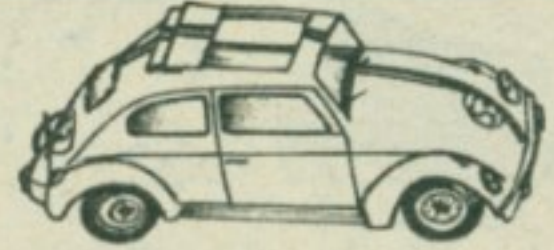
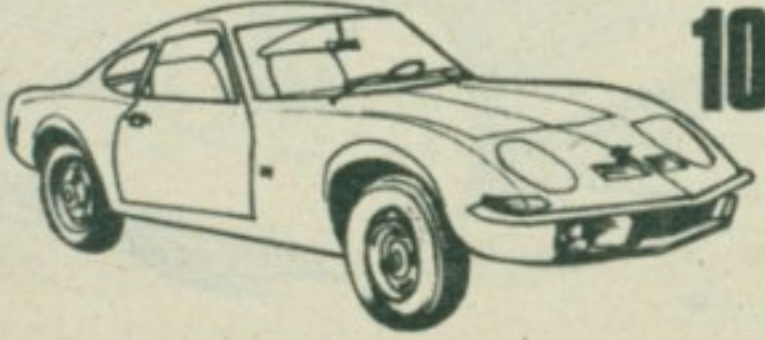
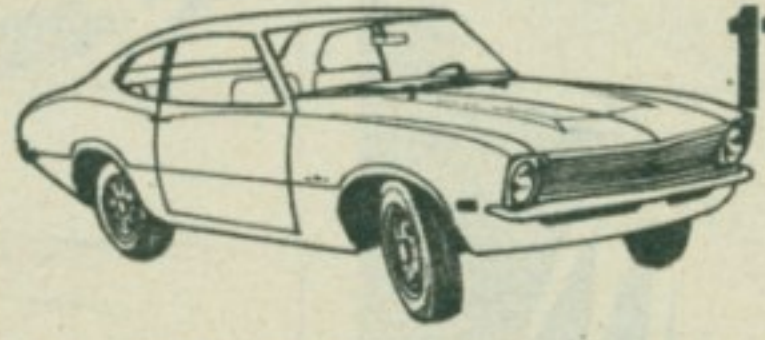

ХОБИ ДВАДЕСЕТОГ ВЕКА: «МЕХАНОТЕХНИКА»

СКУПЉАЈТЕ ОД ДАНАС!

ОРИГИНАЛНЕ МИНИЈАТУРЕ АУТОМОБИЛА

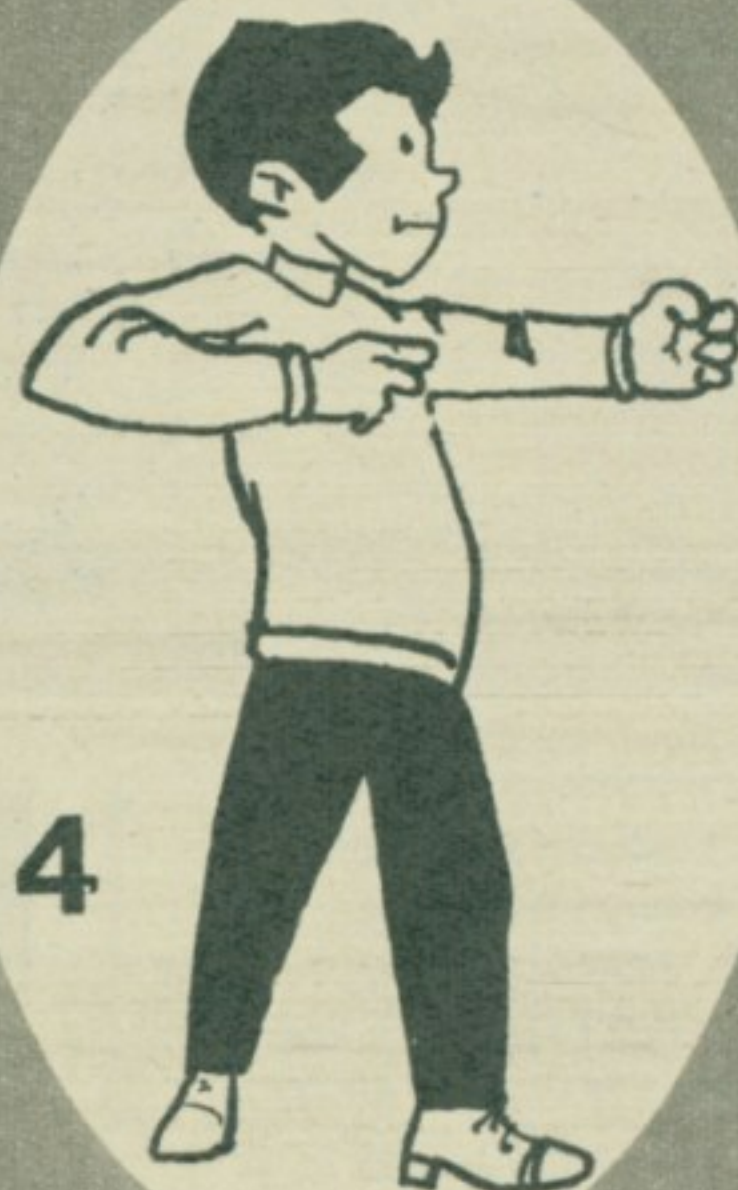
Купи преко поште аутомобиле за склапање, „Минитранс“ — 9 мм. Попуни наруџбеницу (попуњава лице које плаћа) и пошаљи на адресу: „МЕХАНОТЕХНИКА“ — 66310 ИЗОЛА.

1 Н—1294 Javelin SST размер 1:32 Дин 29,40	2 Н—1296 AMX »390« размер 1:32 Дин 29,40	3 Н—1297 Corvette Sting Ray размер 1:32 Дин 29,40	13 Т 393/3011 — МИНИТРАНС — гарнитура се састоји: локомотива, 8 вагона, кутија за батерије, круг шина (ширина 9 мм) са прикључцима и каталог ТЕМПО. Дин. 54,70
4 Н—1295 Barracuda Formula »S« Дин 29,40	5 Н—1246 Empi Dune Buggy размер 1:32 Дин 29,40	6 Н—1247 VW Bug размер 1:32 Дин 29,40	„МЕХАНОТЕХНИКА“ — Изола НАРУЏБЕНИЦА Овим неопозиво наруџујем предмете под бројевима Укупан износ _____ н. дин. платићу поштару кад ми пакет донесе кући (поузећем) као и трошкове паковања и поштарине. (Читко: име и презиме) (Место, улица и број) (Наруџбеницу попуњава лице које ће платити)
7 Н—1214 Gypsy Dune Buggy размер 1:25 Дин 68,85	8 Н—1215 Porsche 911 размер 1:25 Дин 68,85	9 Н—1263 Herbie Kafer« Дин 68,85	
10 Н—1248 Opel GT размер 1:32 Дин 29,40	11 Н—1249 Maverick размер 1:32 Дин 29,40	12 Можеш наручити и: Каталог ТЕМПО Дин. 3.— Пакет са одабраним играчкама добићеш преко поште и платити поштару кад ти га донесе. Трошкове паковања дин. 3 плаћа купац.	

Изрежи, попуни, залепи на дописницу и пошаљи:

DARWIL
НАГРАДНА ИГРА

ПОЗНАЈЕШ ЛИ СПОРТОВЕ?

Пажљиво погледај цртеж и покушај да погодиш којим се све дисциплинама бави свестрани спортиста Жика. (Посматрај његове покрете и држање тела и на основу тога напиши на дописници одговор). На пример: на цртежу број 1 он се...? Тако уради са свих осам цртежа. Дописницу с одговорима, напепљеним купоном и својом читко исписаном адресом пошаљи „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“ 11001 Београд, Поштом 124, до 21. јуна ове године. Међу онима који буду тачно одговорили на сва питања извући ће се на срећу имена шест наших читаца који ће добити од **DARWILA** на поклон по један часовник.

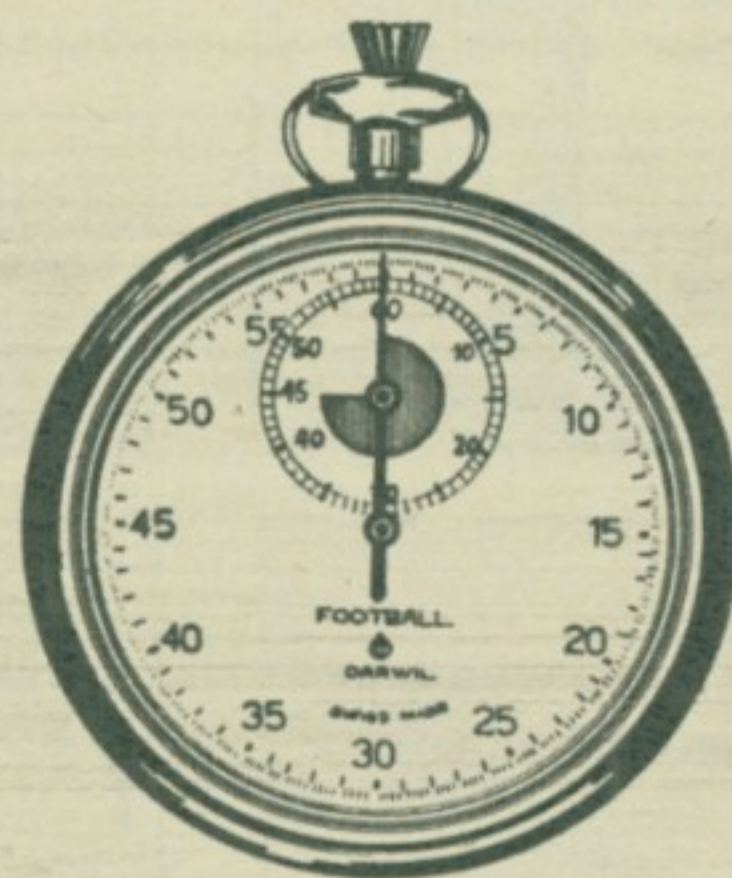
I НАГРАДА: аутоматски мушки часовник са даном и датумом — отпоран на воду

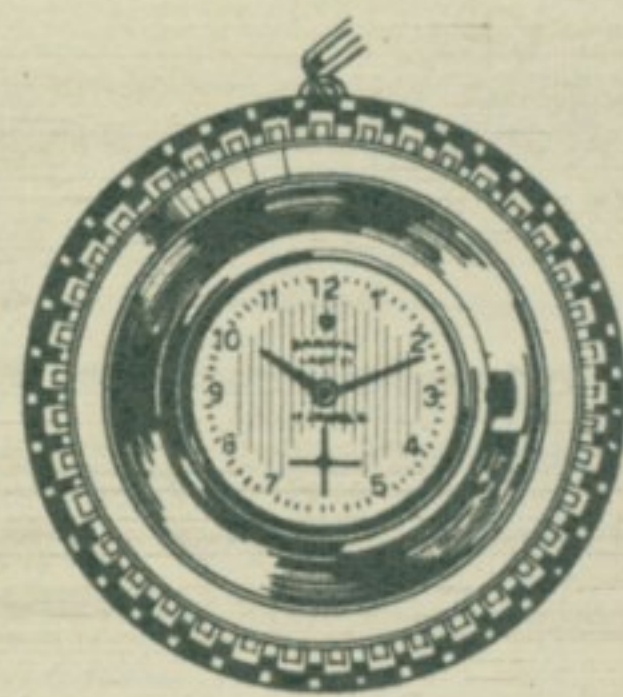
II НАГРАДА: мушки часовник са штоперицом и датумом

III и IV НАГРАДА: деџи часовник

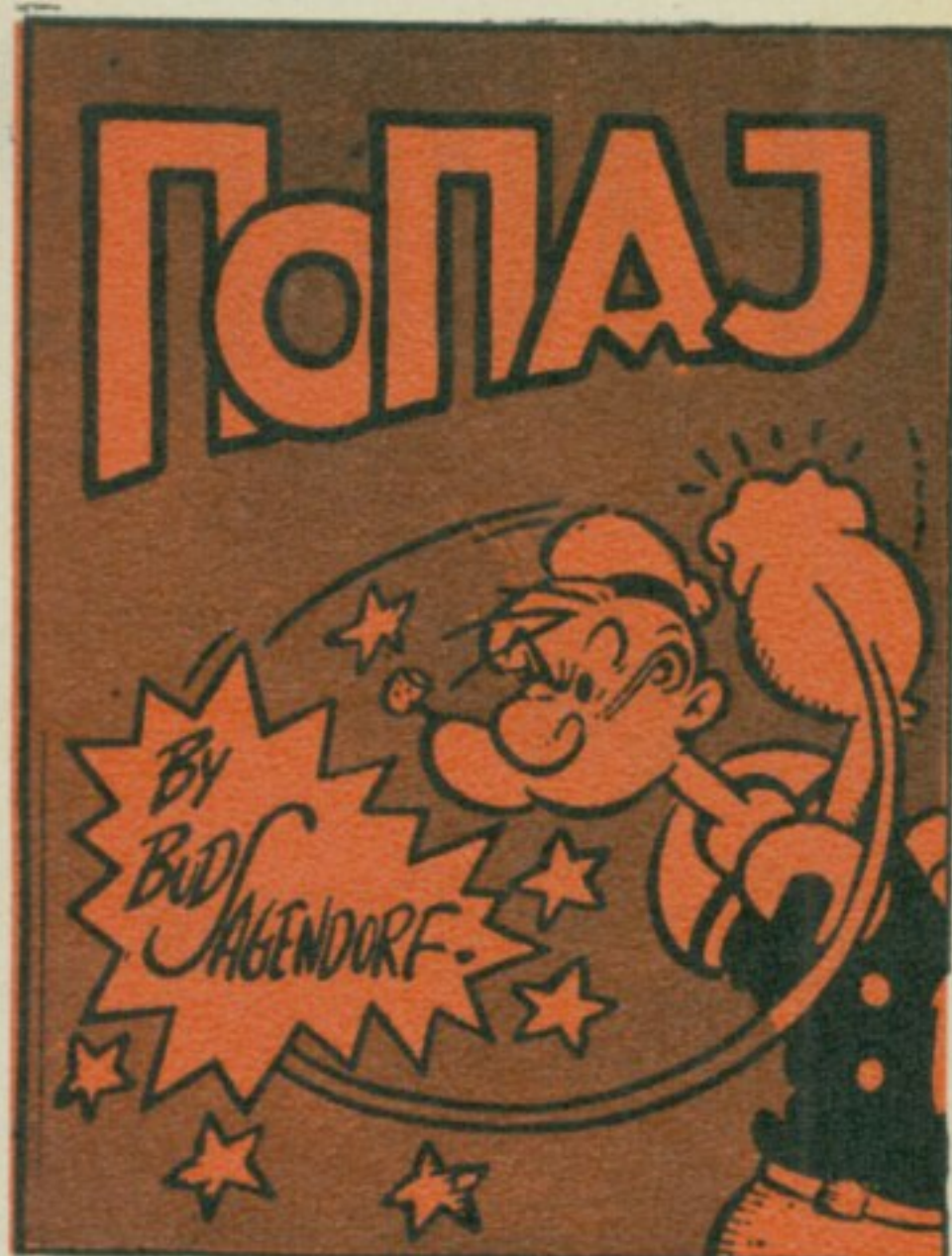
V НАГРАДА: деџи на штоперица

VI НАГРАДА: часовник-привезак

DARWIL — генерално заступништво швајцарске фирме у Трсту. ● Велики избор — преко 600 типова часовника **DARWIL** и **ARETA**. ● Најновије: **DARWIL** сатови имају уграђен **DARBLOCK** — уређај против удара. ● ЧАСОВНИЦИ марке **DARWIL** и **ARETA** могу се набавити и у специјализованим трговинама и велетрговинама у Југославији. ● СЕРВИСИ за одржавање постоје у свим местима наше земље. ● **DARWIL** Piazza St. Antonio Nuovo 4/I—II Трст.

DARWIL 7

ПАТРОЛА ГРОМ

ГОНЕКИ ЧОВЕКА КОЈИ ЈЕ САБОТИРАО ДЕМОНТИРАЊЕ АЗБЕЛОВЕ КУЛЕ ДА БИ МОГАО ДА СЕ ДОКОПА БЛАГА СКРИВЕНОГ УЊОЈ, БРАКА СКОТ И ВИРЦИЛ СТИГЛИ СУ НА СРЕДОЗЕМНУ ОБАЛУ. ЧОВЕК КОГА СУ ПОНИЛИ БИО ЈЕ УБИЈЕН...

МРТАВ ЈЕ... УБИЈЕН! ТО СУ СИГУРНО УЧИНИЛИ ОНИ ИЗ ПОД-МОРНИЦЕ!

ЧЕКАЈ! ШТА ЈЕ ОВО?

ГОМИЛА СТАРИХ НОВИНА! МОРА ДА СУ У њИХ БИЛЕ ЗАВИЈЕНЕ ПОЛУРЕ ЗЛАТА!

АЛИ ЗАШТО, СКОТЕ? НЕ РАЗУ-МЕМ...

ПОГЛЕ-ДАЈ! ОВАЈ БРОЈ НОСИ ДАТУМ ОД 25. АПРИЛА 2051. ГОДИНЕ!

ГРАБНИН
25. АПРИЛ. 2051

АРСКА КРАЂА У ПАРИЗУ
МАСКИРАНИ ЛУДИ ПОБЕ-ЛИ СА 2 МИЛИОНА У ЗЛАТУ

САД ЈЕ ЈАСНО! ТО ЈЕ БИЛА НАЈДР-СКИЈА ПЛАЧКА ОВОГ ВЕКА!

УЊОЈ СУ УЧЕ-СТВОВАЛА ЧЕТИ-РИ ЧОВЕКА! МАДА СУ БИЛИ УХВА-КЕНИ... ЗЛАТО НИКАД НИЈЕ НАЂЕНО...

САД ЈЕ СВЕ ЈАСНО! КРИВЦИ СУ ОСУЂЕНИ НА 20 ГОДИНА РОБИЈЕ... ЗНАЧИ ДА СУ ПУШТЕНИ ПОЧЕТКОМ ОВЕ ГОДИ-НЕ!

ВЕРОВАТНО СУ СЕ ОНИ СПОРАЗУМЕЛИ С БРЕДОМ ДА ОН ПОДИГНЕ ЗЛАТО ИЗ СКРОВИ-ШТА У АЗБЕ-ЛОВОЈ КУЛИ...

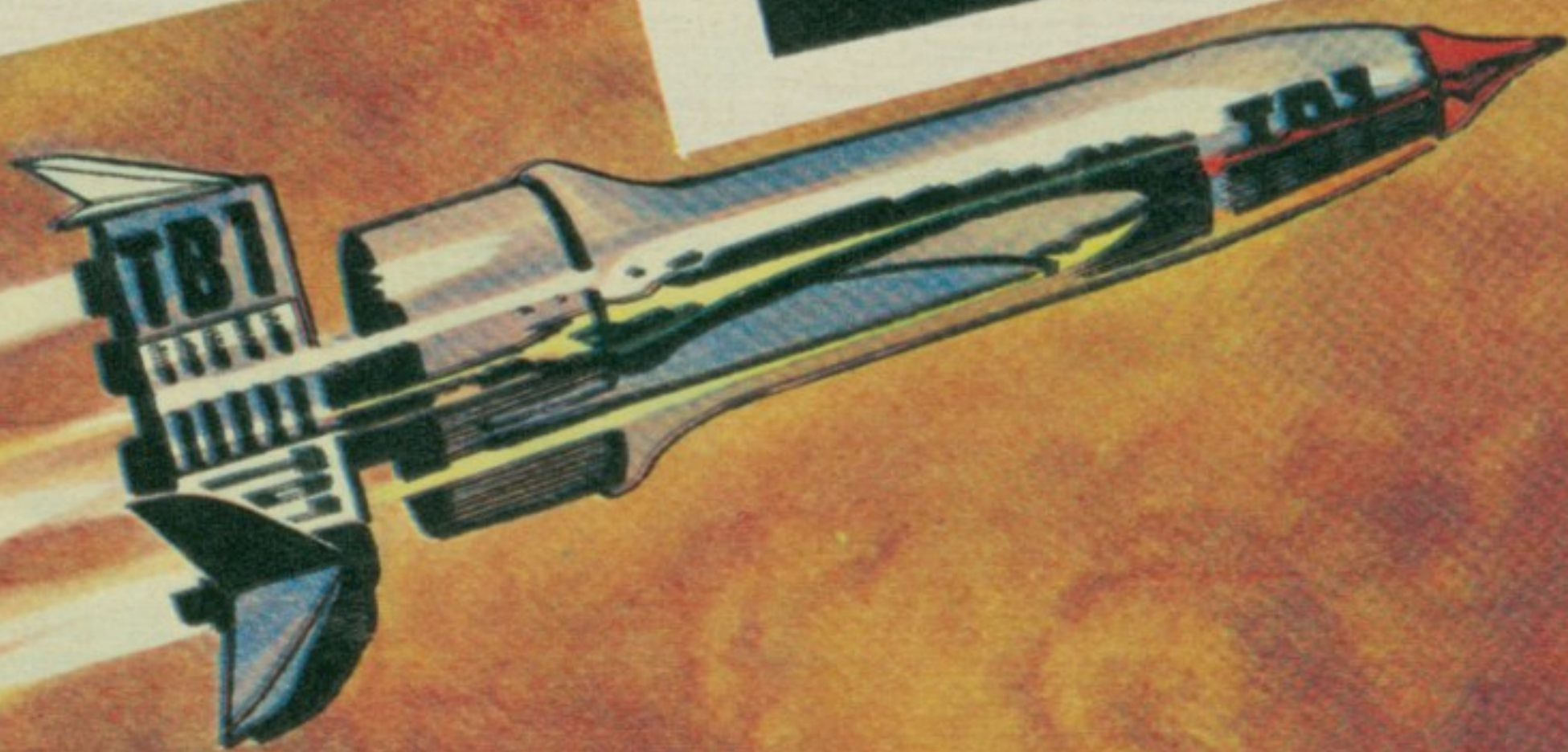
ДА...А ЗАТИМ СУ ГА СЕ ОТАРА-СИЛИ!

КРИМИ-НАЛЦИ СЕ ЧЕСТО НА ТАЈ НАЧИН ОБРАЧУНА-ВАЈУ ИЗМЕЂУ СЕБЕ! А САД СУ УМАКЛИ ПОДМОР-НИ-ЦОМ!

ЈЕДИНА МОГУЋНОСТ ДА ИХ УХВАТИМО ЈЕ ДА СТУПИМО У ВЕЗУ СА ОБАЛСКОМ УПРАВОМ...

УПРАВА ИМА ПОДВОДНУ РАДАРСКУ МРЕЖУ КОЈОМ МОГУ ДА ОТКРИЈУ СВАКУ ПОДМОРНИЦУ У КРУГУ ОД 300 КИЛО-МЕТАРА...

АКО ЈЕ ТА-КО... ХАЈДЕ-МО БРЗО!

Kandit НАЈСЛАЂА НАГРАДНА ИГРА НА СВЕТУ!

ГЛАСАЈТЕ ЗА НАЈСЛАЂЕ

Објављујемо првих 20 слађаних које је специјални жири одабрао међу онима који су досад послали фотографије за конкурс и позивамо читаоце Забавника да гласају за **једног дечака** и **једну девојчицу** који им се највише свиђају. Сваки такмичар има свој број. На купону упишите број слађаног и слађане за које гласате, исечите га и залепите на дописницу и пошаљите на адресу: **ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК**, 11001 Београд, П. фах 124.

Ако још нисте послали фотографију, учините то одмах.

Међу свима који гласају за најслађе извући ће се на срећу 10 добитника. Они ће добити по један слатки пакет, поклон фабрике „Кандит“.

ПРАВИЛА ИГРЕ:

1. Пошаљите одмах већу фотографију лица детета које је рођено између 1. јануара 1964. године и 1. јануара 1969. године. Уз фотографију пошаљите 3 омота чоколаде »DADO«.
2. На полеђини фотографије напишите читко: име и презиме, дан, месец, годину рођења и тежину детета.
3. Сва деца чију фотографију примимо (са омотима »DADO«) добиће од фабрике »KANDIT« — Осијек — 3 албума: „Дадо“, „Ногометних шампиона“ и „Потрошачки албум“ (за картице).
4. 100 фотографија деце које одабере жири биће објављене у Политикином забавнику. Свака објављена фотографија имаће свој број (од 1 до 100). Објавиће се 5 пута по 20 фотографија и сваки пут купон за гласање. Читаоци Забавника гласаће само за једно дете — разуме се које им је најслађе из тог броја. Међу свима који гласају, на срећу ће се сваки пут извући десет добитника по једног слатког пакета фабрике »KANDIT« из Осијека.
5. Деца чије фотографије буду објављене у Политикином забавнику добиће од фабрике »KANDIT« по једну велику чоколаду и 3 албума »Kandit«.
6. Дечак и девојчица који буду добили највећи број гласова (купона са њиховим бројем) од читалаца Политикиног забавника, биће проглашени за **Најслађана** и **Најслађану** 1971. Њих двоје **Најслађани** и **Најслађана** посетиће фабрику »KANDIT« у Осијеку и примити награду: тачно онолико чоколаде и бомбона колико су тешки!

ИЗАБЕРИТЕ ЈЕДНОГ ДЕЧАКА И ЈЕДНУ ДЕВОЈЧИЦУ

1. САША
МАРКОВИЋ
18. VI 1968.

2. СНЕЖАНА
МАРКОВИЋ
28. II 1966.

3. МИРОСЛАВ
СТОЈАНОВИЋ
6. VI 1966.

4. ВЕСНА
ЖИВИЋ
8. VIII 1966.

5. ДУШКО
ЈЕВТИЋ
26. XII 1968.

6. МАЈА
КОСИЧЕК
18. XII 1964.

7. ЗОРАН
ЖРНИЋ
26. II 1968.

8. СНЕЖАНА
ИЛИЋ
2. XII 1968.

9. АЛЕКСАНДАР
ШТОКА
16. V 1968.

10. ДАНИЈЕЛА
ЦОЊАР
20. II 1967.

11. ЕМИР
ЕКМЕЋИЋ
25. XII 1967.

12. КЛАРИЦА
КОЛОВИЋ
7. VII 1968.

13. БОРО
ПЕНДЕЉ
5. IX 1964.

14. СЕЛЕНА
ПЕТРОВИЋ
2. IX 1966.

15. СЛОБОДАН
СТОЈАНОВИЋ
21. XI 1965.

16. ЗАГОРКА
СТЕВИЋ
7. I 1964.

17. ЗДРАВКО
УРБАН
27. II 1965.

18. ТАТЈАНА
КУПРЕШАНИН
3. VII 1968.

19. ГОРАН
БОЖОВИЋ
30. VI 1966.

20. ЗОРИЦА
ПАПДАНЧО
4. IX 1965.

ГЛАСАМ ЗА:

дечака бр. _____

девојчицу бр. _____

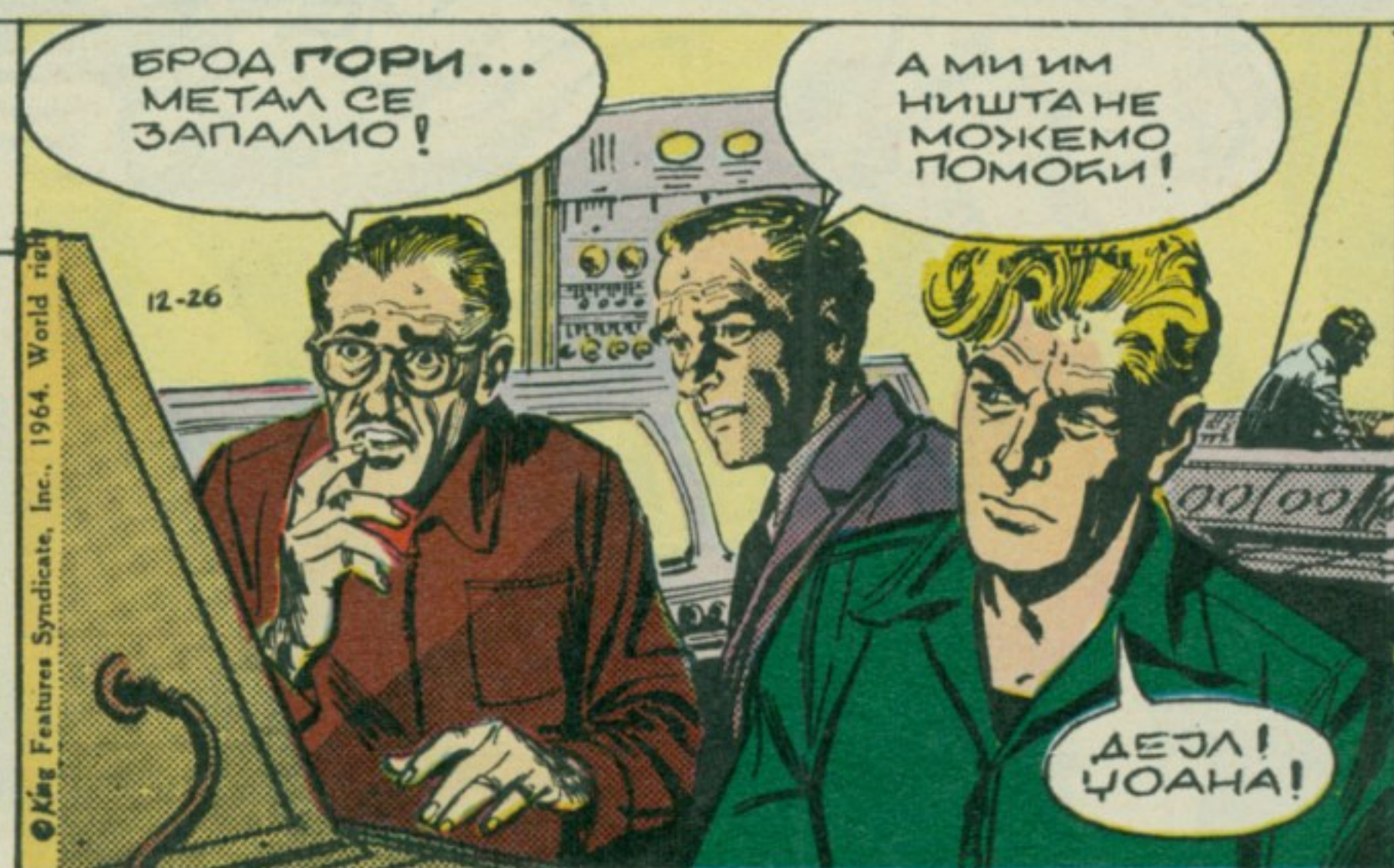
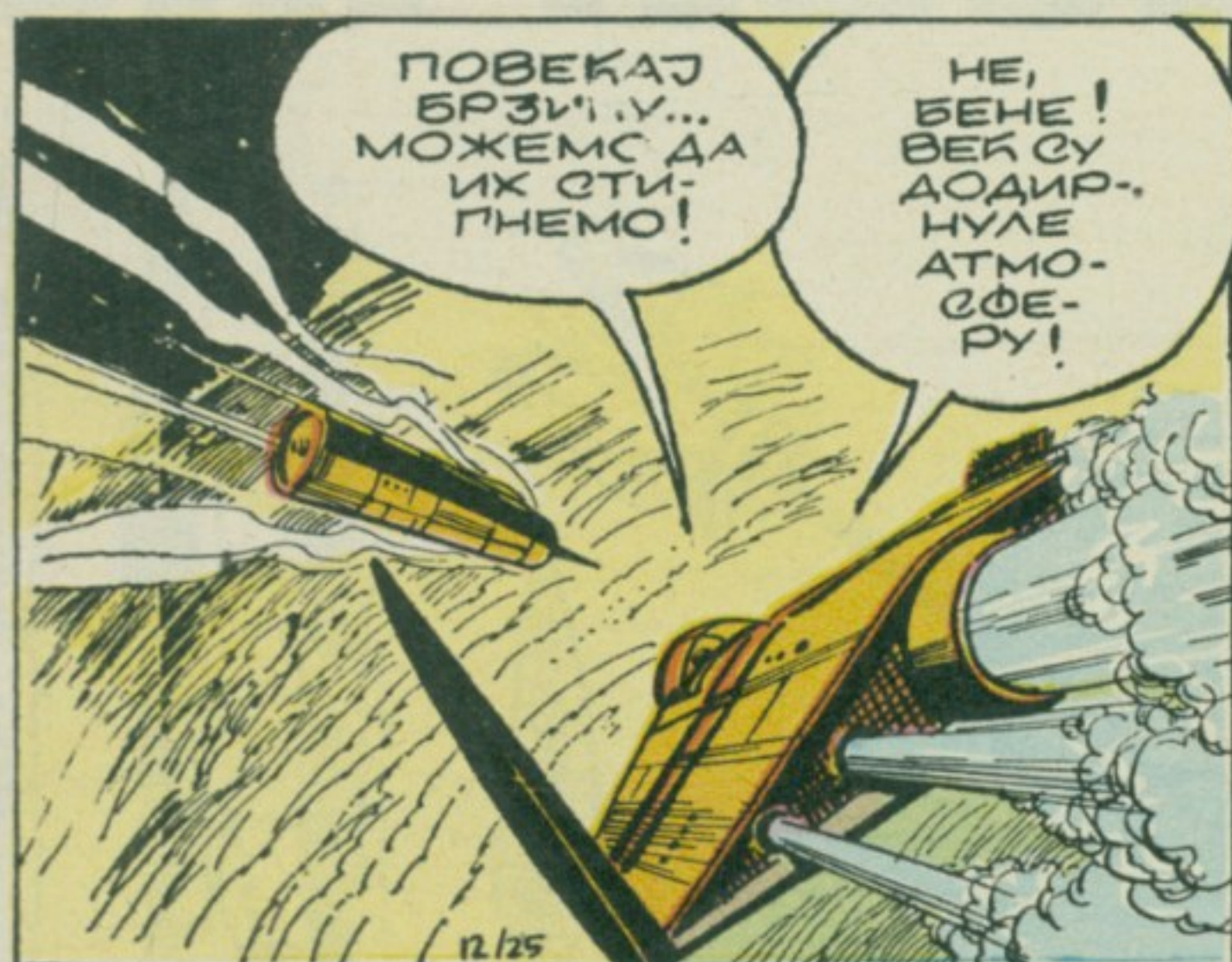
(Име и презиме)

(Место, улица и број)

ФАБРИКА ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА *Kandit* НАГРАДИЋЕ НАЈСЛАЂЕГ ДЕЧАКА И НАЈСЛАЂУ ДЕВОЈЧИЦУ 1971. СА ОНОЛИКО ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА КОЛИКО СУ ТЕШКИ

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ЗАБАВНИКОВ ВОЈНИ МУЗЕЈ

Друже,
снађи се!

1

НЕОБИЧНО

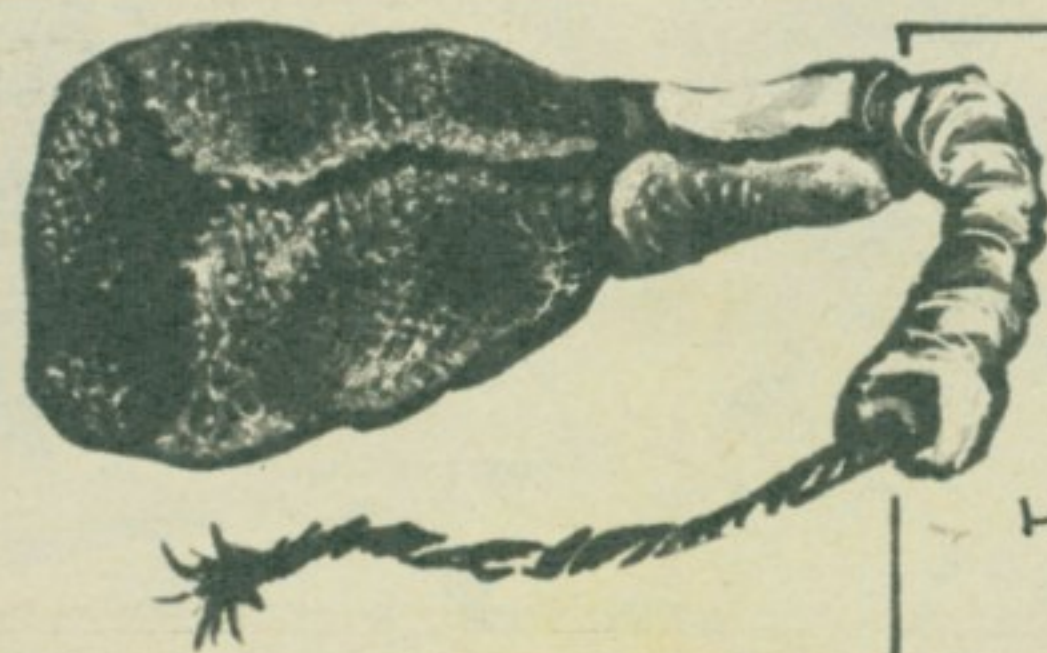
КНЕЖОПОЉСКА КОПЉА

У првим устаничким данима на падинама козаре партизани су носили копља која је ковао Васа Праштало.

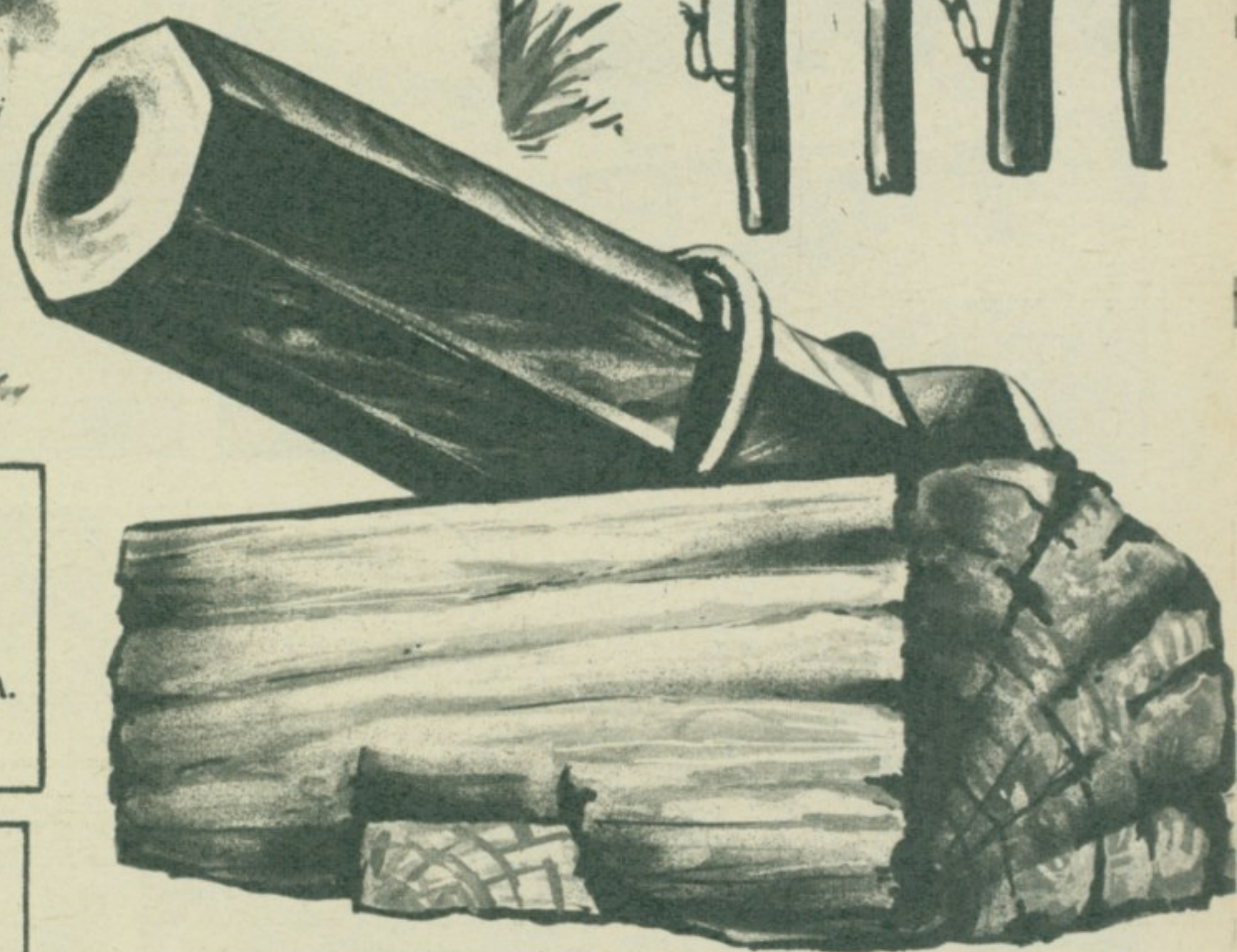
БУЗДОВАН СА КОЗАРЕ

Спасоје Драгишић понео је у партизани буждован којим се служио још његов деда у пецијиној буни 1857. године. Спасоје је из заседе савладао 1941. године двојицу усташа и докопао се њихових пушака. Али од дединог буждована није се раздвајао до краја рата.

ПАРТИЗАНСКА ЧАРАПА

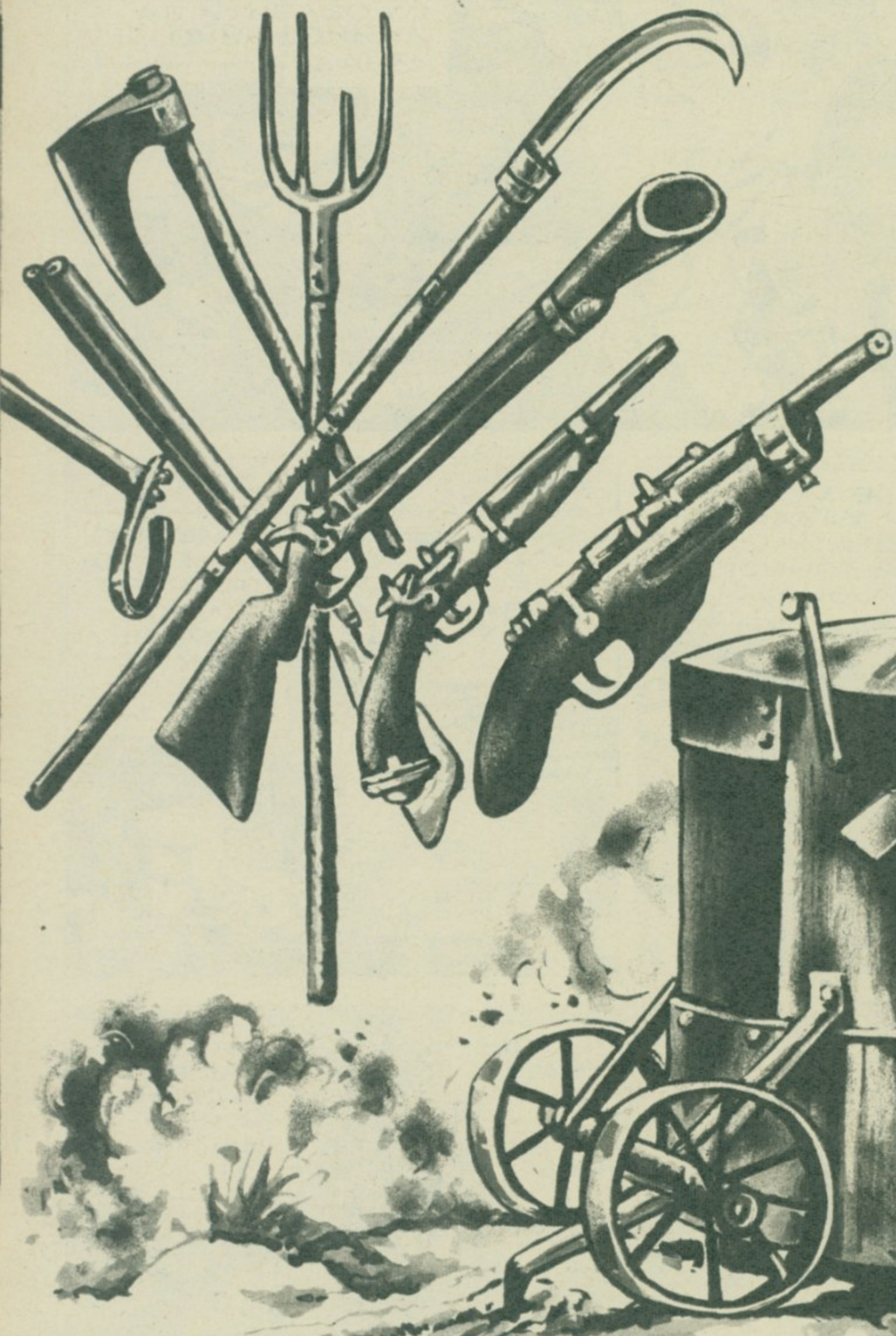
Славонски партизани бацали су на усташе испод планине Папук овакве бомбе од чврсто исплетене чарапе напуњене експлозивом. Бомба се палила помоћу фитиља.

ТОП „МУЖАР“

Божа Мајкић изградио је фебрура 1942. топ од мужара/прангије/ из цркве св. Николе у Горњој Суваји. Имао је на задњем делу отвор кроз који је паљено барутно пуњење.

ПАРТИЗАНСКО ОРУЖЈЕ

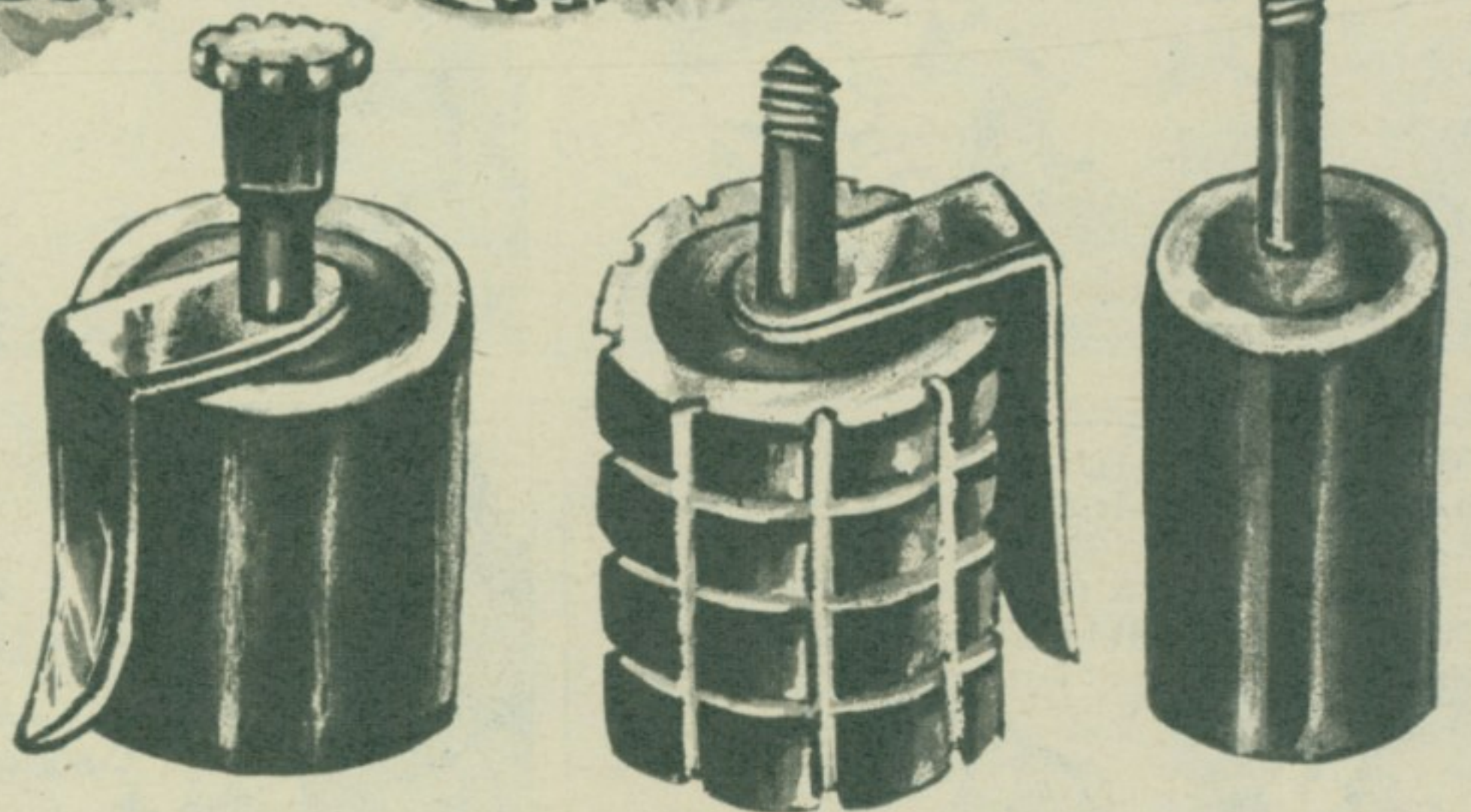
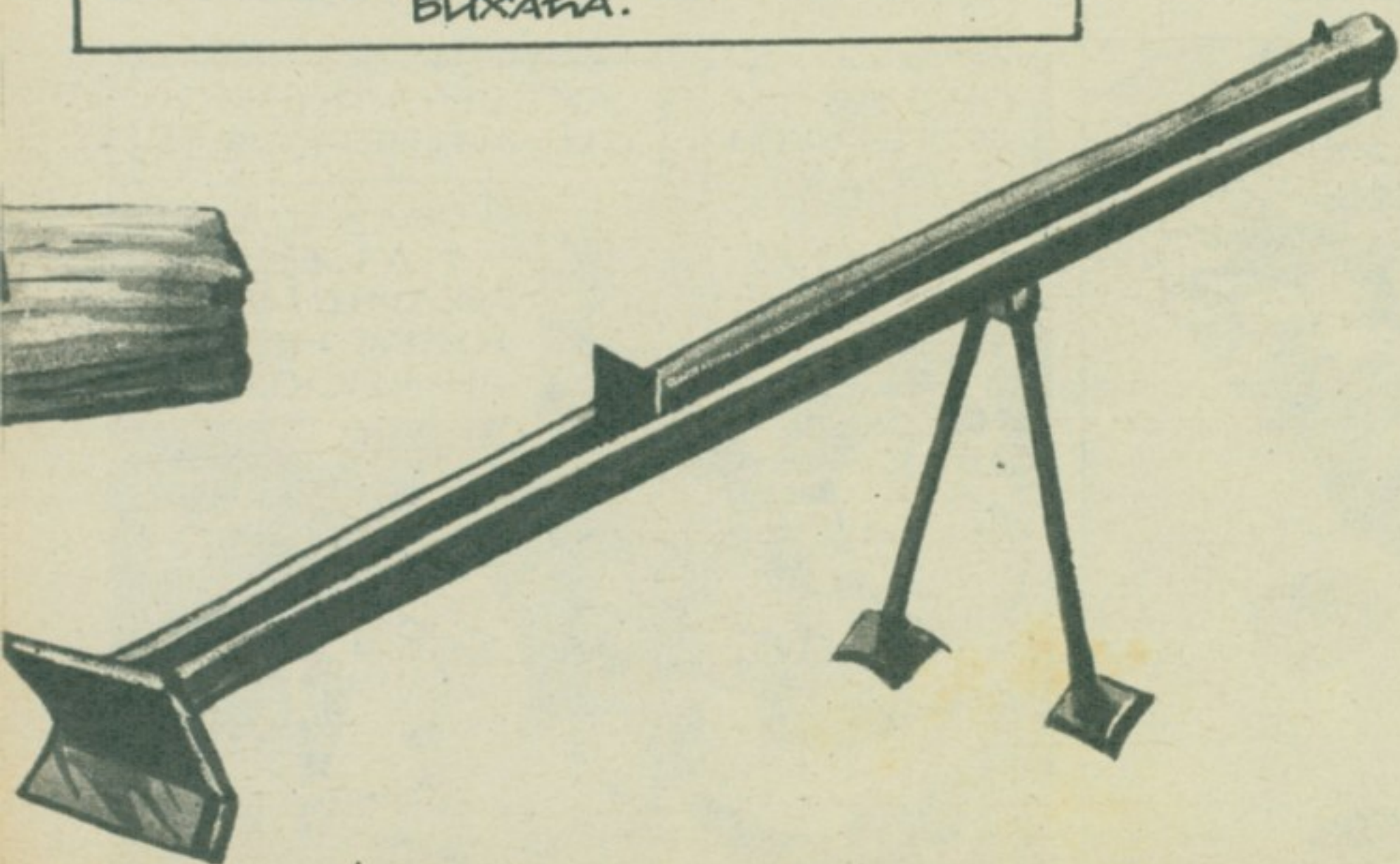
ПРВИ ПАРТИЗАНСКИ ТЕНК

ИЗРАДИО ГА JE 1942. ГОДИНЕ СТЕВО БРОЗОВИЋ ИЗ СЕЛА СРБ КОД ГОСПИЊА ОД ЧЕЛИЧНИХ ПЛОЧА И ДЕЛОВА МЕШАЛИЦЕ ЗА БЕТОН И ВАГОНСКЕ ЦИСТЕРНЕ. ТЕНК ЈЕ ИМАО СИСТЕМ ЗА УПРАВЉАЊЕ И КОЧЕЊЕ, ПОСАДУ ОД 6 БОРАЦА И БИО НАОРУЖАН ПУШКОМИТРАЉЕЗОМ И ПУШКАМА. УГРАЂЕНИ ТОП ЈЕ ЛАЖАН И СЛУЖИО ЈЕ ДА ОБМАНЕ НЕПРИЈАТЕЉА.

ТОП ИЗ ДРВАРА

ПОКРЕТЉИВ И ВРЛО ЛАК, ОВАЈ ПАРТИЗАНСКИ ТОП ЈЕ ДЕЈСТВОВАО НА ПОЛОЖАЈУ ИСПОД ОШТРЕЉА, КОД ВИХАЊА.

БОМБЕ БИОКОВКЕ

АНТЕ ТАВРА, РАДНИК ИЗ МАКАРСКЕ, 1942. ГОДИНЕ ИЗРАЂИВАО ЈЕ РУЧНЕ БОМБЕ ОД ВОДОВОДНИХ ЦЕВИ. ПРВЕ ОВАКВЕ БОМБЕ КОЈЕ СУ ИМАЛЕ И УПАЉАЧ, ПАРТИЗАНИ СУ УПОТРЕБИЛИ ПРОТИВ УСТАША У СЕЛУ ГРАБОВЦУ У ЛИЦИ.

Рибар је стајао непо-
мично као кип каквог
ратника на прамцу
чамца. Снажну десну руку
забацио је уназад док је у
шаци чврсто стезао харпун.
Његов уочен поглед био
је прикован за циљ: свега
неколико метара даље цр-
нела су се леђа огромног
кита уљешуре.

Морнари су подигли вес-
ла у чамац. У мртвој тиши-
ни са стрепњом су очекива-
ли да харпуниста хитне сво-
је смртоносно оружје...
Знали су да ће кит, када га
харпун погоди, побеснети
да ће тада сви морати да
се боре за живот.

Лов на китове изблиза ба-
цањем харпуна руком био
је најопаснији занат на све-
ту у доба једрилица. Јер,
само једним ударцем репа
морско чудовиште могло је
разнети чамац који је лично
на обичну шкољку. Па чак
и велики брод китоловац
који је стајао недалеко од
чамца није био ван опасно-
сти. Побеснели цинови зна-
ли су и њега као од шале
да разбију и потопе.

ЛОВ ЈЕ ПОЧЕО

Наша прича — најчудни-
ја од свих у историји лова
на китове — почиње једног
хладног фебруарског дана
године 1891, између Огњене
земље на крајњем југу Јуж-
не Америке и Фоклендских
острва. Осматрачи на бри-
танском китоловцу „Звезда
истока“ угледали су огром-

ПРОГУТАО МЕ КИТ!

**ЏЕМС БАРТЛИ НИЈЕ ЈЕДИ-
НИ ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ ДОСПЕО У
УТРОБУ КИТА АЛИ ЈЕ ЈЕДИНИ
УСПЕО ДА СЕ ИЗ ЊЕ ВРАТИ**

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

ног кита уљешура. Био је
удаљен отприлике три до
четири километра.

— Ено, дува! — узвикнуо
је осматрач кад је из црног
живог острва шикнуо увис
карактеристичан млаз во-
де висок неколико метара.
Лов је почео.

Кад су брод довољно при-
ближили, спуштена су два
чамца и рибари су приону-
ли на весла. Ускоро се први
чамац налазио већ у застра-
шујућој близини огромног
кита и харпуниста је био
спреман да баца своје коп-
ље.

Док се чамац љуљао на
таласима, он је хитнуо коп-
ље свом снагом. Био је вешт

стрелац и погодио је тачно
у место које је одмерио. Ра-
њени цин претворио се у
вулкан, море се ускомеша-
ло од бесних покрета ње-
говог тела. За харпун је би-
ло привезано уже чији су
други крај омотан око че-
крка у чамцу рибари поче-
ли да одмотавају.

У МРАЧНОЈ ПЕЋИНИ

И други чамац се прибли-
жио киту и његов харпун
ста замахнуо је руком да

хитне копље. Али, у том
тренутку подивљали кит за-
махнуо је репом и свом сна-
гом ошинуо чамац.

Џемс Бартли нашао се у
хладној води заједно са це-
лом посадом преврнутог
чамца. Кад је испливао на
површину, видео је да га
таласи носе право ка раз-
беснелом киту који је уви-
јао тамо-амо своје огромно
тело покушавајући да се ос-
лободи харпуна. Немоћан
да се одупре великом тала-
су избезумљени морнар гле-
дао је у огромне чељусти,
циновски низ зуба у доњој
вилици и схватио, на свој
највећи ужас, да улеће у
мрачну пећину китових ус-
та.

Тренутак касније био је у
чељустима кита. Наједном
више није било ни зеленог
мора ни плаветнила неба,
већ само тама. Осећао је
како клизи кроз неке ход-
нике.

Врућина је била непод-
ношљива, палила му је ко-
жу и одузимала снагу. Бар-
тли је тешко дисао. Болела
га је свака кошчица. По-
кушао је да виче, али није
могао. После кратке и без-
успешне борбе, несрећник
се препустио својој судби-
ни дубоко у стомаку кита.

Пошто је потопио један
од два чамца, снажни сисар
се још пола сата бранио и
батргао, али је на крају и-
пак савладан. Морнари су
га привукли уз бок великог
китоловца. Био је тежак
преко 8.000 килограма.

Поред Бартлија нестао је
још један члан посаде и ка-
петан „Звезде истока“ одр-
жао им је помен. Онда се
посада дала на посао и ош-
трим ножевима почела да
скида дебеле слојеве сала
са циновске животиње. Ра-
дили су читав дан и целу
ноћ. Ујутру су остаци кита
подигнути на палубу да би
ту били исечени на делове.
Кад су дошли до огромног
стомака, рибари су са за-
препашћењем спазили како
се он ритмички подиже и
спушта. Пажљиво су отво-
рили стомак и унутра на-
шли човека, згрченог и у
несвести. Нису могли да ве-
рују својим очима. Па то је
Бартли!

БЕО КАО СНЕГ

Али, најчуднији од свега
био је његов изглед. Од гла-
ве до пете — и коса и ко-
жа — све је било бело као
снег. Бартли је избелео од
сокова у стомаку кита. Из-
гледао је као живи дух ко-
ји се вратио из царства мрт-
вих.

Кад је стигао бродски ле-
кар, Бартлија су пажљиво
положили на палубу, опра-
ли га морском водом, а у
уста су му усули мало ра-
кије. Лекар је био изнена-
ђен: зар је могуће да човек
проведе 24 часа у утроби
кита и остане жив?

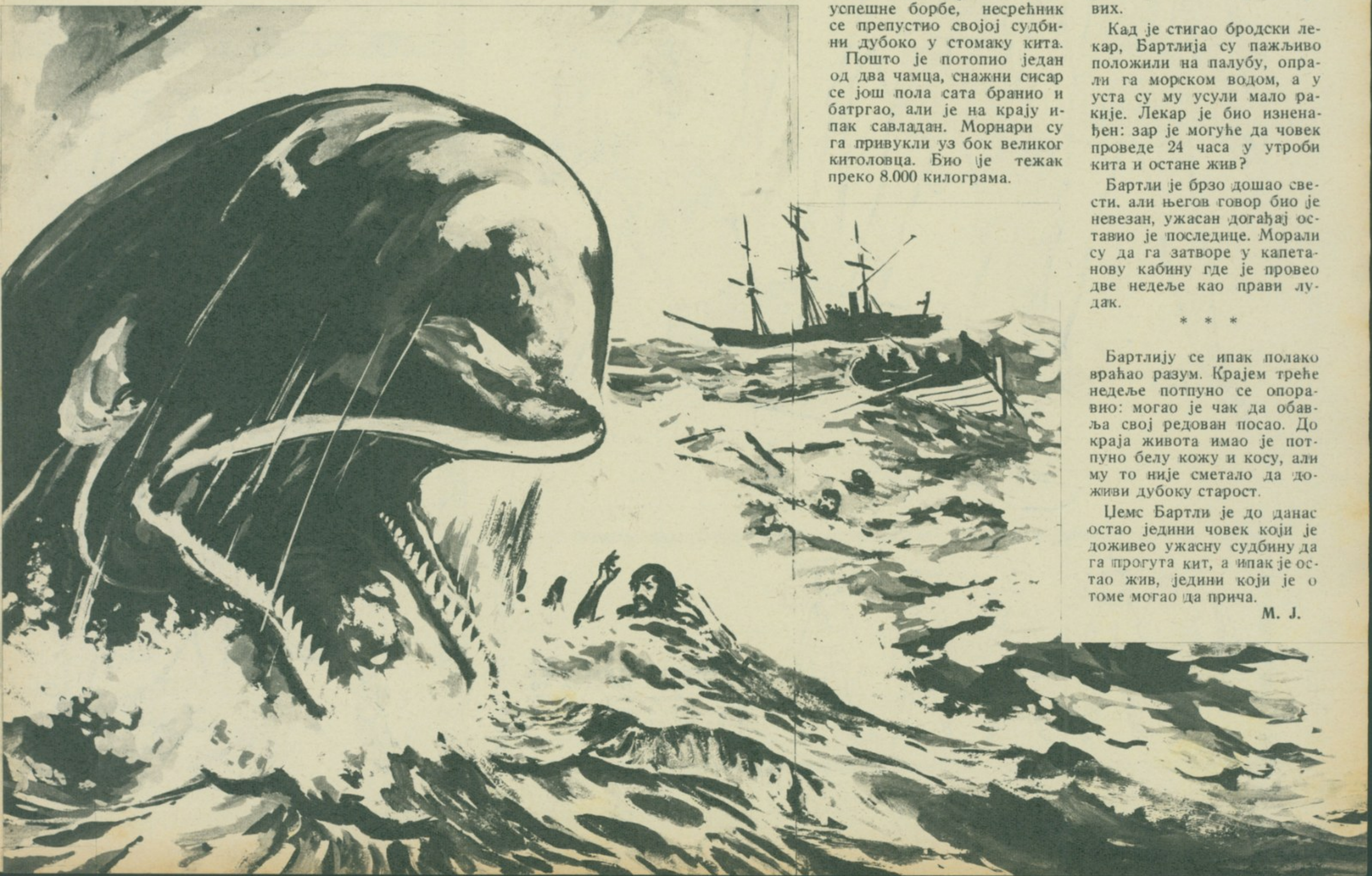
Бартли је брзо дошао све-
сти, али његов говор био је
невезан, ужасан догађај ос-
тавио је последице. Морали
су да га затворе у капета-
нову кабину где је провео
две недеље као прави лу-
дак.

* * *

Бартлију се ипак полако
враћао разум. Крајем треће
недеље потпуно се опора-
вио: могао је чак да обав-
ља свој редован посао. До
краја живота имао је пот-
пуно белу кожу и косу, али
му то није сметало да до-
живи дубоку старост.

Џемс Бартли је до данас
остао једини човек који је
доживео ужасну судбину да
га прогута кит, а ипак је ос-
тао жив, једини који је о
томе могао да прича.

М. Ј.

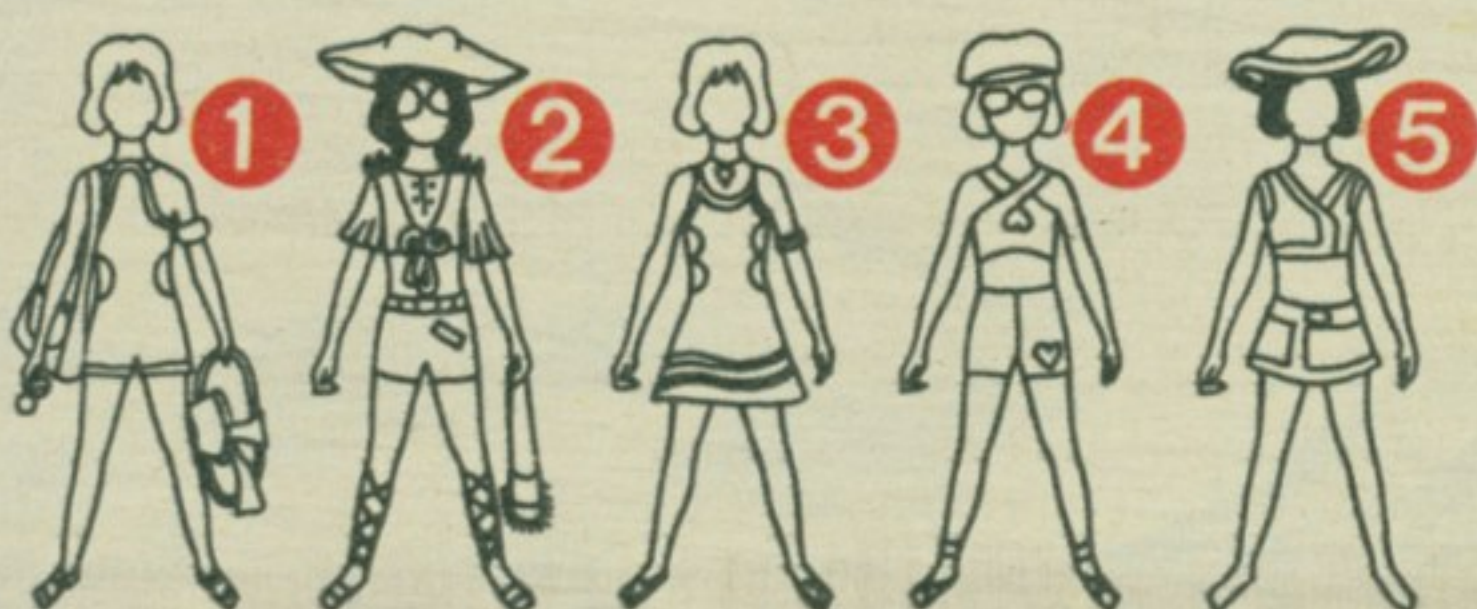

ЗАБАВНИК ВА

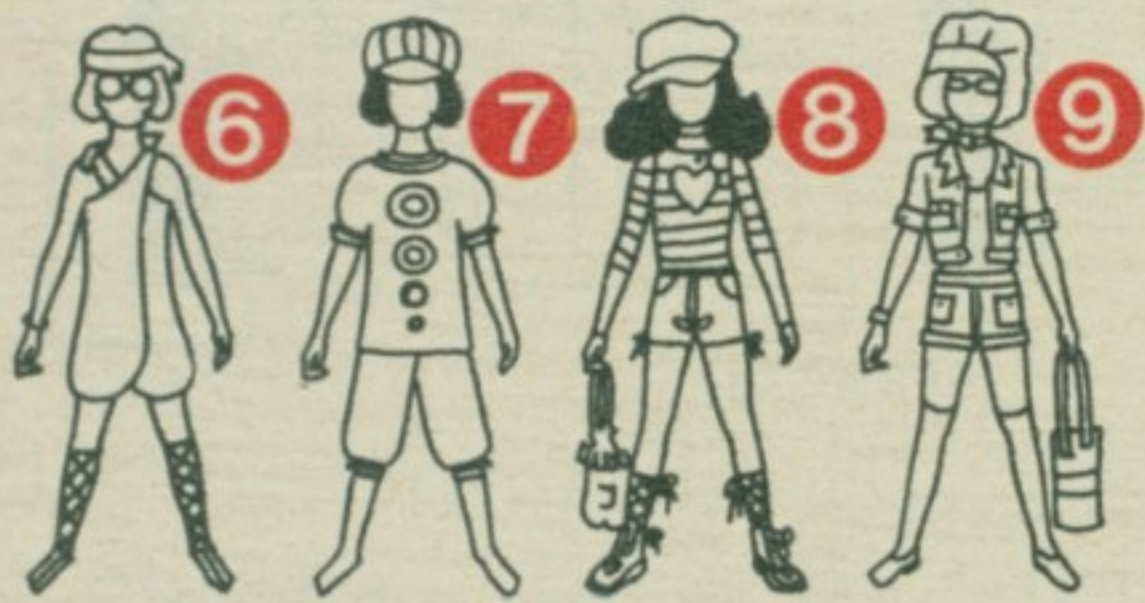
Ж

ири „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ и његов председник, модни креатор Чедомир Чедомир, имали су тежак задатак: требало је од 4759 приспелих и изузетно лепих модела за лето које су поспали наши читаоци изабрати 10 најуспелијих. Због тога је одлучено да се број награђених модела повећа на 15 а ЗАБАВНИК њиховим ауторима поклони хаљину, комплет, односно онај модел који су они сами нацртали. Моделе ће израдити и награђенима послати познати модни креатор Чедомир Чедомир. Све хаљине стићи ће победницима конкурса до краја јуна, тачно за летовање. Приказујемо вам награђене моделе.

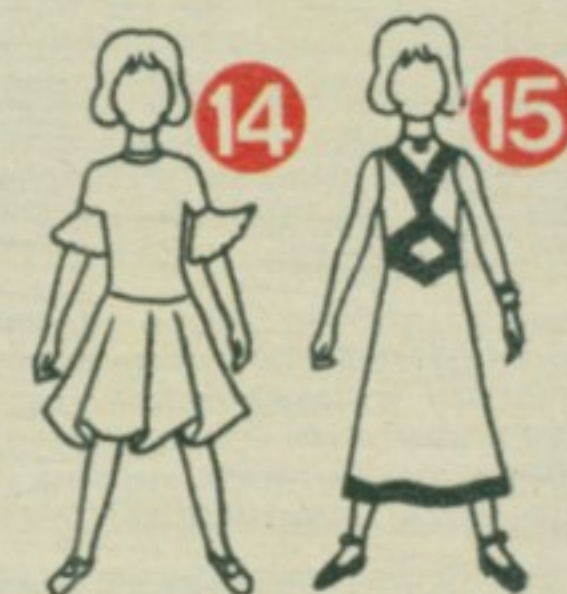

1. СНЕЖАНА ВУКАЈЛОВИЋ, Крагујевац, 2. БИЉАНА ТОДОРОВ, Бела Црква, 3. МИРА ПОПОВИЋ, Београд, 4. ГОРДАНА ПЕТРОВИЋ, Ниш и 5. ЛАЦКО БЕНЂИ, Панчево

МОДА ЗА ЛЕТО 71.

6. ЗЛАТИЦА ШАПИНА, Загреб, 7. СПОМЕНКА ПОПОВИЋ, Београд, 8. ИЗАБЕЛА СЕГЕДИ, Суботица, 9. ЉИЉА МИЈАМОВИЋ, Сарајево

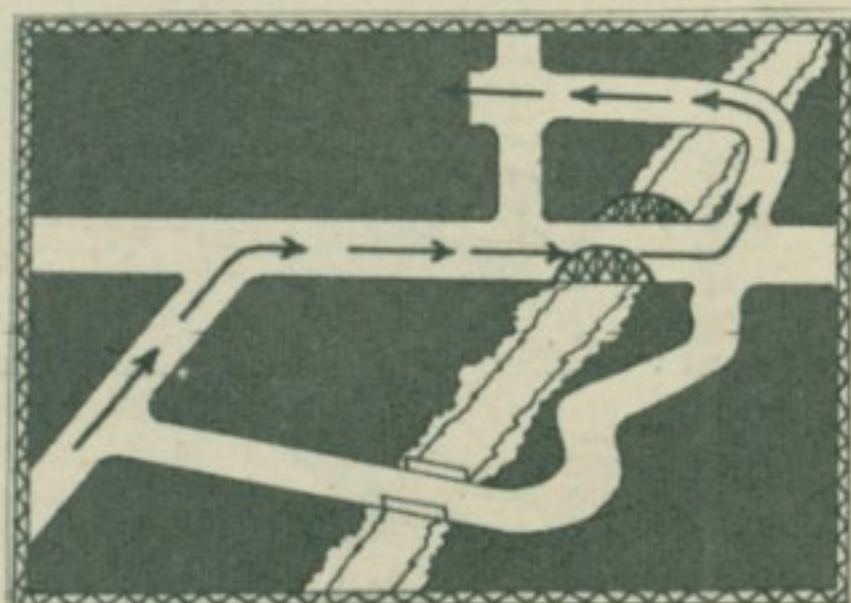

10. БРАНИСЛАВА ЧЕЛЕКЕТИЋ, Прибој на Лиму, 11. ГОРДАНА КОРИЦА, Нови САД, 12. ЕМИЛИЈА ФОРЦАН, Параћин, 13. МИРЈАНА МИЛОШЕВИЋ, Загреб, 14. ЈАСМИНА ЖИВКОВИЋ, Београд и 15. ЕВА АТАНАСОВ, Скопље.

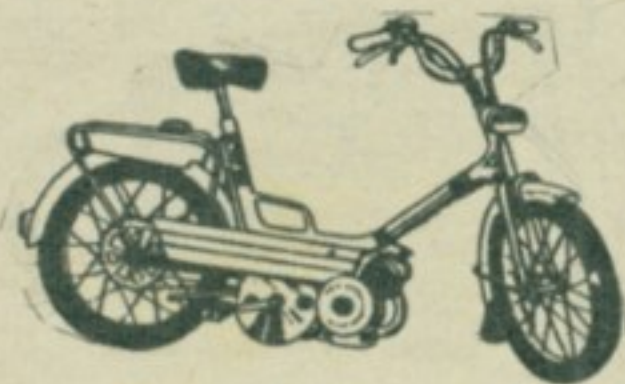
ЗАВРШЕН КОНКУРС ИГРА ЖИВОТА И СМРТИ

У ЗАБАВНИКУ 1009 позвали смо вас да помогнете дечаку да „Пони експресом“ најкраћим путем и поштујући саобраћајне прописе пређе ауто-пут и стигне до базена. У конкурс ИГРА ЖИВОТА И СМРТИ учествовала су укупно 4562 читаоца. Од тога је 550 одговорило тачно. Дајемо решење за све оне који нису знали тачан одговор:

Најкраћи а истовремено исправан пут обележен је на нашем цртежу стрелицама. Пут који води десно, преко малог моста, исправан је али није најкраћи, док пут који не прелази ни преко једног моста није исправан (иако је најкраћи) пошто се ту налази пуна саобраћајна линија на ауто-путу.

Жири ЗАБАВНИКА извукао је међу тачним одговорима награде на срећу.

1 НАГРАДУ „ПОНИ ЕКСПРЕС“ добио је ВЛАДАН ВУКУМИРОВИЋ, Горњачка 16, Београд

Остале награде: бицикл „БИСЕР“ добио је ГОРТИ ПОЖАРЕНКОВ, ул. 275 бр. 23а IV/12 91000 Скопје

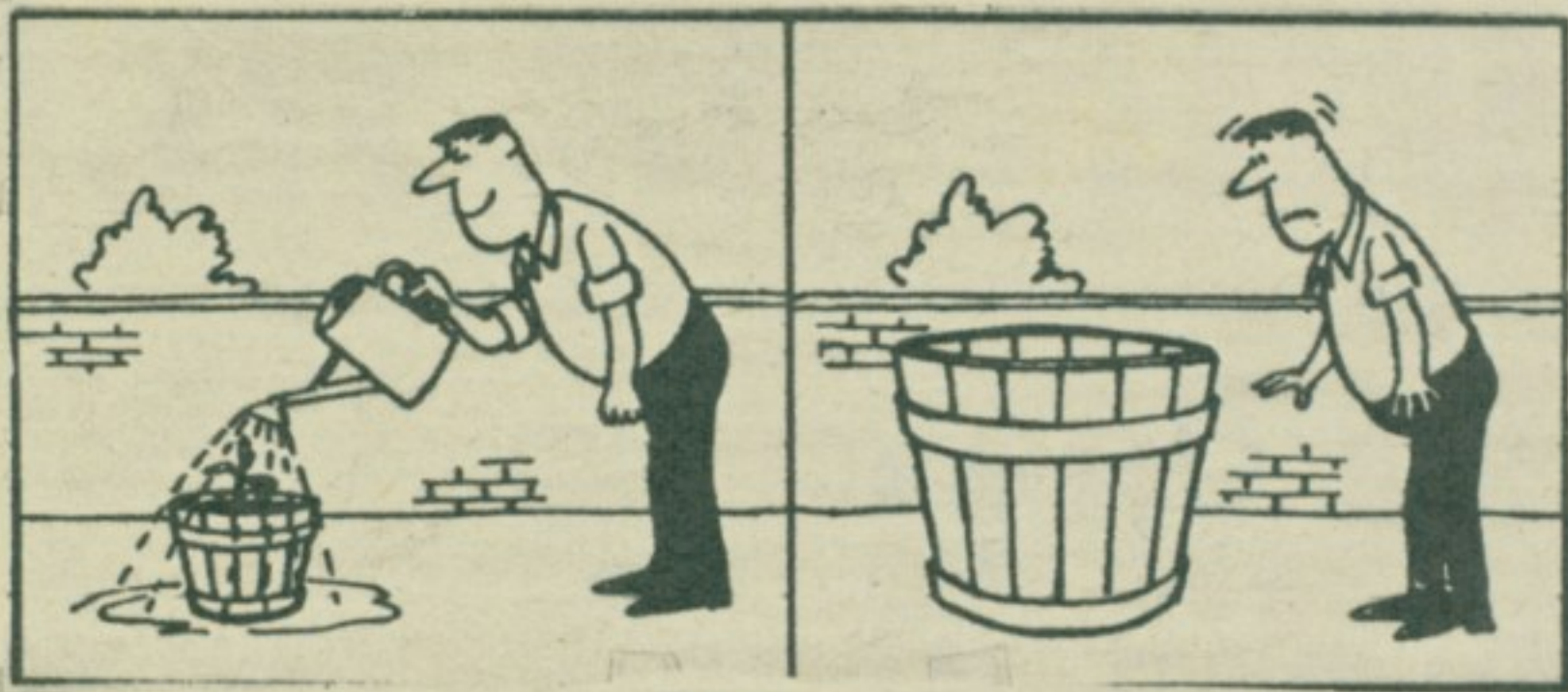
По један транзисторски пријемник добили су: 1. ЕМИЛ ВУЈАСИНОВИЋ, Сутјескина пољана 5/1, 41000 Загреб, 2. ДРАГАН ЧАВРИЋ, Вјекослава Ковача 12/IX, Београд, 3. ФРАНКО ФРАНЦ, Валбруна 6. б. 52210 Ровињ, 4. МИЛОРАД ФРАНЕТА, Нова Махала, Улцињ, 5. ИНГА ИВОШ, Породице Фохт 50, Сарајево.

По један фото-апарат добили су: 1. РЕНАН ХИДОВИЋ, Сарајевска 13, 74330 Лукавац, 2. МИРОСЛАВ МАТИНОВИЋ, Трг Ослобођења 14, 19250 Мајданпек, 3. ЗОРИЦА ЛОНЧАРЕВИЋ, Омладинска 18, 84000 Врело Поље, 4. БОРИС ОВЧИХ, Поречка 8, Ријека Хрватска, 5. НИВЕС ХАЈДИН, Насеље „Ђуре Салај“ 66, II зграда, Огулин

По један „слатки пакет поклон фабрике кекса „Слобода“ из Осјека добили су: 1. ЕСТЕЛА РАДУН, Мажуранићево шеталиште 13, 58000 Сплит, 2. ДУШКО СТАМБОЛИЈА, Првомајска 66, 44240 Двор на Уни, 3. ИВО КРИСТАВИЋ, II Маршала Тита 105, Дубровник, 4. СЛАВОЉУБ СТОЈКОВИЋ, Осн. шк. „Вук Караџић“, 19220 Д. Милановац, 5. МИЛОЈЕ ЛОНЧАРЕВИЋ, Славка Родића 66, 78250 Вутојно, 6. ОРСАТ КАМИЋ, Пут ЈНА 81/III, 50000 Дубровник, 7. САНДРА ГОВЕДАРИЦА, Братства и јединства 8, Сарајево, 8. УБОРИ АНДРАШ, Алеја М. Тита 18, II улаз 21, 24000 Суботица, 9. ЖАРКО ЈОЈИЋ, В. Крајгера 2, 77000 Вихањ и 10. МАРКО ЉОЉО, Водице 109, 61217 Водине/Љубљана.

хумор

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

— Рекао сам да вино буде из 1959. а не месо!

ENERGOINVEST НАГРАЂУЈЕ

МИ СМО ВЕЋ НАГРАЂЕНИ!

1. МИЛАН БРАЈ КОВИЋ из Травника, добитник фрижидера „Ободин“ у 5. Енергоинвестовом задатку.
2. ГОРДАНА ВУКИЧЕВИЋ из Нових Карловаца, добитник клизаљ-ки у 5. задатку.
3. ЗОРКА АЛЕКСИЋ из Грачанице, добитник фрижидера „Ободин“ у 7. задатку.
4. СЛАВКА ГРНОВИЋ из Топловца Сисак, добитник Енергоинвестове машине за прање рубља у 11. задатку.

УСКОРО: ЛЕТЊИ КВИЗ ТВ ПОНЕДЕЉКА ЕНЕРГОИНВЕСТА!

Велике награде у финалном извлачењу: пут у Дизниленд, Мексико, Замбију. Нема ненаграђених! Све дописнице, и тачне и нетачне, чувају се и на крају сви учествују у извлачењу изванредних награда!

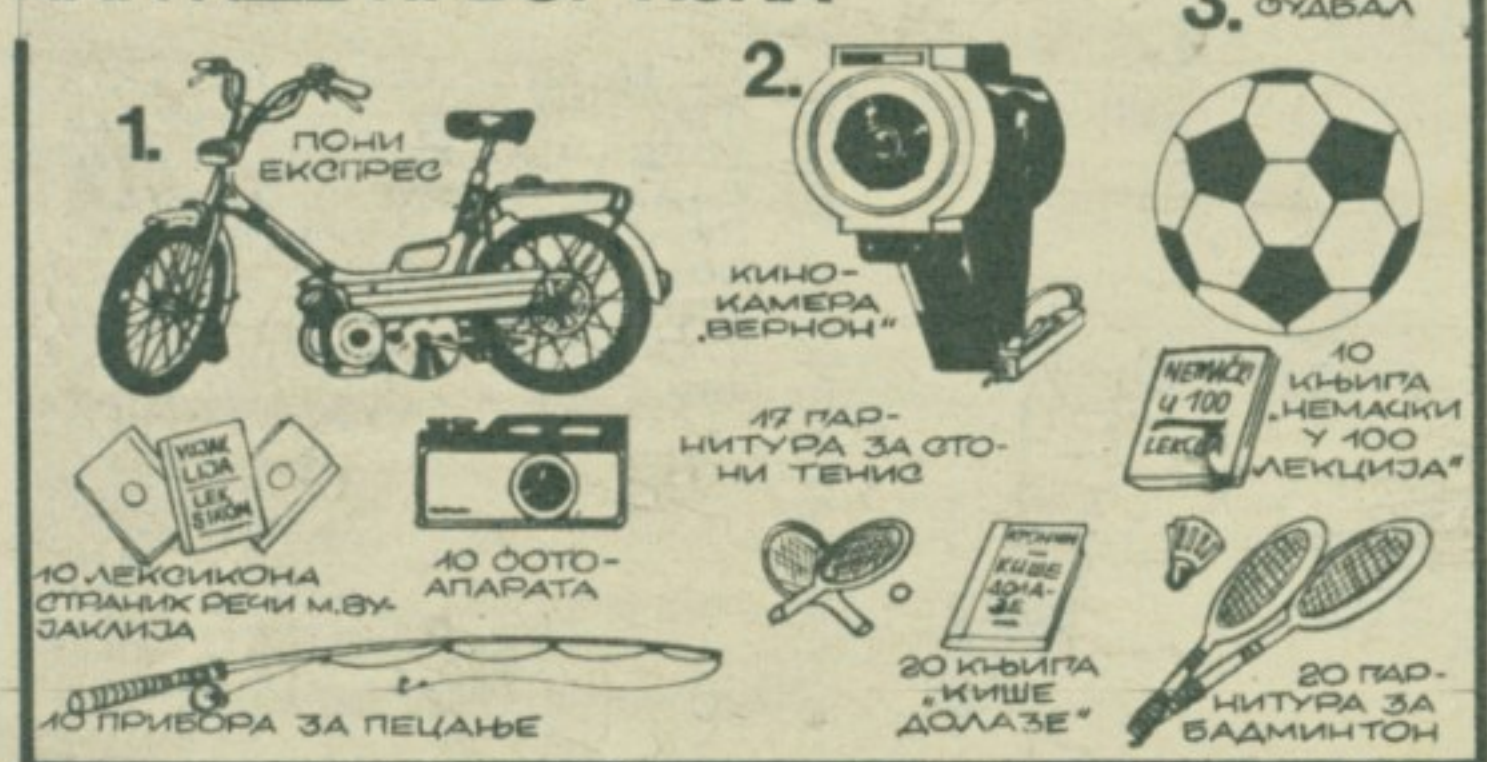
SOMBOLED

ПОЗИВА ВАС НА ВЕЛИКУ НАГРАДНУ ИГРУ!

Пошаљи на адресу: ПИК „СОМБОР“ — 25000 СОМБОР, 20 поклопаца и кесица (може и помешано) од СОМБОЛЕДА, као што су ови означени стрелицом на горњем цртежу. Награде ће бити извучене 25. јуна.

НАГРАДЕ ПРВОГ КОЛА

Ово је прва од четири велике наградне игре. За сваку нову наградну игру — 100 награда!

7 дана увек с вама

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

Нико нема тако велику кућу да му није потребан добар сусед (Шведска пословица)

ОХЛАДИТЕ СЕ, ЧИКА ЏОРџЕ!

НЕВОЉЕ СА ДОМОРОЦИМА

АРТУР КЛАРК

СИГУРНО НЕМАЈУ НИ НОС—ПОМИСЛИ ГРЕАМ ГЛЕДАЈУЋИ КАКО ЊЕГОВИМ СА ПУТНИЦИМА ОТПАДАЈУ УШИ И КОСА КОЈИ НИСУ БИЛИ ДОБРО ЗАЛЕПЉЕНИ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Летећи тањир спуштао се вертикално кроз облаке, као камен бачен одозго, а онда уз приличан тресак слетео на мочварно тле.

— Лоше смо се спустили — рекао је капетан Вискитл. Разуме се, он није то баш тако изговорио. Његова би примедба људским ушима звучала као кокодакање љутитих кокошака. Пилот Кртцлуг одвио је три од својих типака са контролне плоче и испружио све четири своје „ноге“.

— Шта очекујете од брода који је направљен пре пет хиљада година? — прогунђао је он. — Они тамо на Планети Бази...

— Добро, добро! Важно је да смо читави. Реци Кристилу и Данстору да дођу, хоћу да разговарам с њима пре него што пођу.

Џемјер уз вечерње одело!

Кристил и Данстор су, очигледно, били друкчији примерци од осталих чланова посаде. Имали су само по један пар руку и ногу, на заглављу нису имали очију. Било је потребно само мало да се преруше, па да личе на људска бића.

— То није први пут да ступам у везу са неком примитивном расом — рекао је Кристил. — Ја сам студирао антропологију, Данстор одлично говори њихов језик, а и ја прилично пошто сам неколико година слушао њихове радио-програме. Само, очигледно, њихов друштвени систем веома је примитиван, криминал и безакоње цветају. Знамо да је против прописа, али питамо се...

— Шта?

— Осећали бисмо се сигурнијим ако бисмо смели да узмемо неколико Марк III разарача.

Самјуел Хигинсботом је управо мезетио сир и пио ракију када их је угледао и изненађено погледао. Пожелео им је „добро јутро“.

Странци су застали. Кристил је листао неку књижицу. Данстор коме такав приручник није био потребан, одговорио је одмах:

— Добро јутро, добри човече. Можете ли нам рећи где се налази најближе сеоце, село, град или неко друго цивилизовано насеље?

Сам је тек сада схватио зашто изгледају необично. Један је имао џемпер са крагном уз врат, елегантно пругасто одело, а други је на себи имао беспрекорно вечерње одело, али црвено-зелену кравату и чизме на ногама. Сам се почешао по глави и показао им пут.

Тако је, сасвим мирно и не оставивши ни трага у историјским књигама, прошао први сусрет између људског бића и оних из васионе.

— Ено још једног! — рекао је Данстор док су ишли путем.

— Само ходај и пусти нека нам се он обрати — посаветова му Кристил.

Међутим, професор Фицсимонс, задубљен у мисли о атомској теорији, прошао је крај њих и не приметивши их. Први пут Кристил помисли да можда и неће бити тако лако успоставити везу са овим бићима.

52 Најзад, стигли су до Малог Мил-

стона, типичног енглеског села. Тог летњег јутра, већина мушкараца је већ отишла да ради, а жене су биле забављене кућним пословима. Стигли су скоро до центра села кад су срели прву особу. Био је то сеоски поштар, зловолан јер је вративши се у своју канцеларију, пошто је поделио сву пошту, нашао на столу писмо за Добсенову фарму која се налази четири километра изван села.

— Извините... — пришао му је Данстор.

— Немам времена — одбрусио је поштар.

— Ово прелази све границе! — прогунђао је Данстор. — Зар су сви овакви?

— Мораш имати стрпљења — објашњавао му је Кристил. — Њихови обичаји се разликују од наших. Потребно је извесно време да бисмо стекли њихово поверење. Имао сам и раније такве неприлике са примитивним расама. Антрополог мора да се навикне на то.

— Хајдемо до неке куће, онда

неће моћи да побегну од нас — предложио је Данстор.

Дошли су до куће удовице Томкинс. Она се обрадовала њиховој посети јер је помислила да су новинари који ће је интервјуисати поводом њеног стотог рођендана (у ствари имала је само 95 година).

— Напишите шта хоћете, рекла им је, држећи таблу и креду. — Већ двадесет година сам глува.

Кристил и Данстор су се забрињено погледали. То је било неочекивано. Никада нису успели да дешифрују оне знаке на телевизији. Али, Данстор који је имао скоро фотографско памћење, узео је креду и написао знаке које је најчешће виђао. Када су њени посетиоци отишли, удовица Томкинс је са чуђењем покушавала да одгонетне шта значе речи:

ИЗВИЊАВАМО СЕ ЗБОГ ТЕХНИЧКИХ СМЕТЊИ.

На следећој кући врата им је залупила пред носом нека млада жена која се кикотала, а код броја 3 затекли су госпођу Смит. Она

је била спремна на разговор — 120 речи у минуту — али шта вреди, ништа нису разумели.

— Зар овде нико не говори као на њиховом радију? — чудно се Данстор.

— Мора да смо се спустили на погрешно место — рекао је Кристил, чији је оптимизам мало спласнуо. Приликом шестог или седмог покушаја срећа им се осмехнула и врата им није отворила домаћица, већ дечак који је у једној руци држао часопис са сликама огромне ракете, а преко ње је било написано: „Узбудљиво! Научно-фантастична прича! Цена 25 центи.“

— Мислим да нам можете помоћи — обратио се Данстор дечаку. — Ми смо дошли из васионе на ову планету и желимо да успоставимо везу с вашом владом.

Умешала се мајка

— Ох — рекао је Џими Вилијамс, који се још није био вратио на Земљу после узбудљивих догађаја на Сатурну. — Где је ваш васионски брод?

— На брежуљку, изван села. Нисмо хтели никога да уплашимо.

— Је л' ракета?

— Којешта! Оне су застареле пре хиљаду година.

Управо тада зачуо се оштар женски глас:

— Џими... Ко је?

Син јој је испричао да су то два путника с Марса, на шта је она почела да виче и на њега и на њих, увукла дете у кућу и залупила врата.

— ВОДИМО СА СОБОМ ПРИЛИЧНО ИНТЕЛИГЕНТНО БИЋЕ — ЈАВИЛИ СУ КРИСТИЛ И ДАНСТОР БРОДУ

— Зашто је рекао да смо дошли с Марса? — чудно се Данстор.
— Не знам. Ваљда претпостављају да смо с најближе планете. Марс, глупости! Тамо је још горе него овде, судећи по извештајима које сам читао.

Иза решењака

Назад су угледали полицајца.
— Вероватно иде да испита неко убиство, али можда ће имати који минут за нас — рекао је Кристил.
— Могу ли вам нешто помоћи?
— обратио им се Л. С. Хинкс, полицајац који их је зачуђено посматрао.

— Како да не! — Видите, спустили смо се на ову планету и хоћемо да ступимо у везу с вашим властима. Најбоље је да што мање људи зна за нас док не обавестимо вашу владу. На жалост, не могу да вам изложим нашу дугорочну политику у односу на Земљу, али могу вам рећи да сада испитујемо овај део васионе и сигурни смо да вам можемо у много чему помоћи.

— Заиста сте љубазни — одговорио је полицајац. — Најбоље је да пођете са мном и да одмах из полицијске станице позовемо премијера.

Пошли су с њим, ушли у неку зграду и — **нашли се иза решетака**. Кристил и Данстор су узбуђено разговарали шта да предузму, када им се неко обратио:

— Не знам да ли разумете енглески, али оставите ме на миру да спавам.

Тек сада су у углу ћелије угледали младића и почели да се питају да ли је неки опасан криминалац.

— Ко сте ви? Каквим то језиком говорите? — сада се младић расанио, после бурно проведене ноћи у којој је славио диплому коју није очекивао да ће добити.

Данстор и Кристил су одлучили да је најбоље да му све испричају и то су и учинили. Младић им је предложио да позову у помоћ неког са васионског брода.

— Не знате ви нашег капетана...
— одговорио му је Данстор.
Заједно су сковали план.

Први амбасадор

У ствари тек када је Данстор извадио мали цилиндар и управрио га ка вратима, поверовао је у њихову причу. Врата су нестала, а њих тројица су истрчали ка колима младића, Греама.

За то време полицајац Хинкс водио је дуг телефонски разговор. Три бића су стигла до „бентлија“ и Кристил и Данстор, који су последњих неколико година путовали брзином од неколико милиона километара у секунди, никада нису били тако уплашени као у том чудовишту које је бреквало и фрктало. Јавили су броду:

— Стижемо. Све је било у реду. Водимо са собом прилично интелигентно људско биће.

Греам је зачуђено посматрао како његови сапутници мењају изглед: уши и коса су им отпали, јер нису били добро залепљени. По свој прилици немају ни нос. Па шта, човек се на све навикне временом.

Тако је амбасадор Греам постао први представник људске расе у свемиру. А Кристил и Данстор, који су изнели ову причу, нису — после доживљаја на Земљи — никада више хтели да учествују у некој сличној научној експедицији.

ТУНГА ПРОТИВ ЦИНОВА

***** ПЛОЧА ЗА ВАС *****

КИЋО, КИЋО!

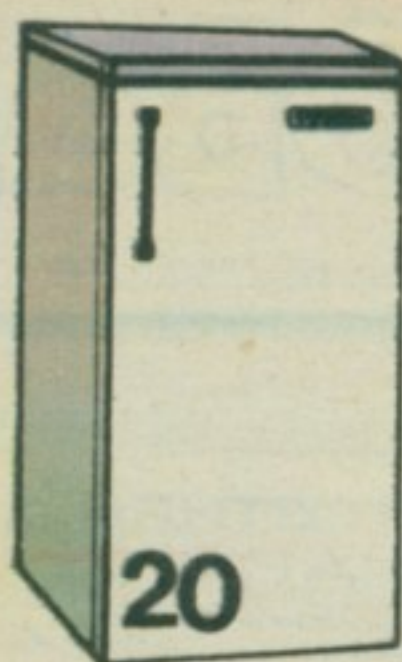

Наш најпопуларнији певач данас свакако је Крунослав Слабинац. После победа на неколико фестивала и учешћа на фестивалу за песму Европе, „Југотон“ му је ових дана у једној седмици издао две плоче. На једној је ТВОЈ ДЈЕЧАК ЈЕ ТУЖАН са „Евровизије 71“ а на другој су две композиције награђене на „Загребу 71“: ПУСТИ ДА ТЕ ВОЛИМ и НЕМОЈ БИТИ СРЕТНА. Цена плоче је 9,30 н. дин.

»НОВА« ЗДЕНКА

На фестивалу „Опатија 58“ Иво Робић одабрао је једну девојчицу да заједно с њим пева композицију „ТАТА, КУПИ МИ АУТО“. Љубитељи забавне музике били су одушевљени њеним гласом и појавом. Девојчица — Зденка Вучковић — постаје звезда која је и данас популарна. На њеној новој плочи у издању „Југотона“ су композиције: СРЕТАН РОБЕНДАН, ЗАВОЉЕТ ЂЕШ КАД НЕЋЕШ ХТЈЕТИ. БИТ ЋЕ УВИЈЕК ТУ и СВИЈЕТ НИЈЕ ВЕЛИК. Цена плоче је 10,80 н. д.

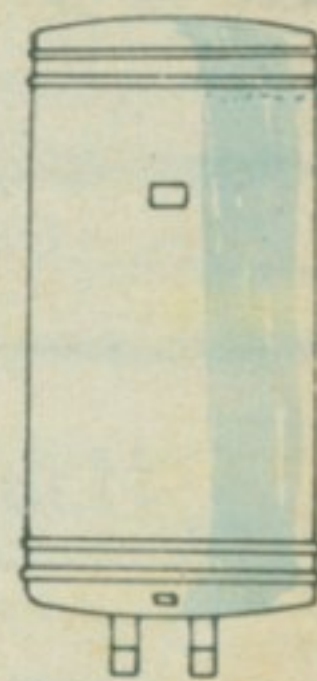
ENERGOINVEST
ФРИЖИДЕРОМ РАСХЛАЂУЈЕ!
ФРИЖИДЕРОМ НАГРЕЉУЈЕ!

ПРВА НАГРАДА:
ФРИЖИДЕР „ОВОДИН“
(модел 023)

ENERGOINVEST
ТОПЛА ВОДА
ПРАВА ЗГОДА!

ДРУГА НАГРАДА:
БОЈЛЕР „МЕБОШ“
за купатило
EGV/80 I

ВИНЕТУ ВОЛИ ПАШТЕТУ

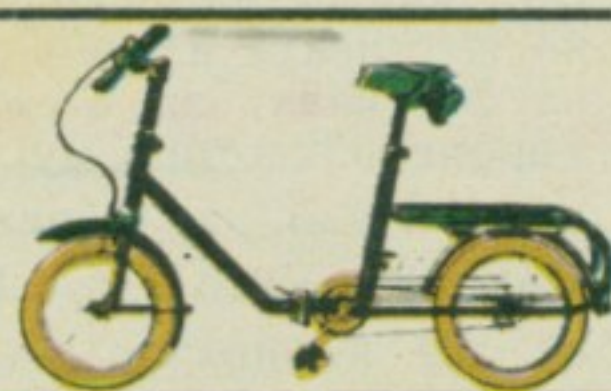
Имена добитника награда биће објављена у Забавнику

Млади индијански поглавица Винету целог лета није јео своју омиљену паштету од јелена. Да је тада постојао Енергоинвестов фрижидер „Ободин“, писац би у књигу убацио фрижидер, а у фрижидер паштету. Одговори: ко је написао књигу „ВИНЕТУ“?

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

1. Изрежи цртеж ПРВЕ НАГРАДЕ и залепи га на дописницу.
2. Напиши одговор на постављено питање и своју адресу.
3. Упути одмах дописницу ЕНЕРГОИНВЕСТУ, (за квиз), 71001 Сарајево, да је добије до идућег четвртка.

ИЗВАНРЕДНЕ НАГРАДЕ НАЦРТАНЕ НА ОВОЈ СТРАНИ ИЗВЛАЧЕ СЕ СВАКЕ НЕДЕЉЕ МЕЂУ ОНИМА КОЈИ ТАЧНО ОДГОВОРЕ.

Трећа награда:
БИЦИКЛ „УНИ“

ПАЖЊА! ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА ГЛЕДАЈТЕ НА ТЕЛЕВИЗИЈИ СВАКОГ ПОНЕДЕЉКА У 19 ЧАСОВА

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Идем у VI разред основне школе. Волим забавну и народну музику. Сакупљам сличице „Винету“, „Животињско царство“ и фотографије тлу-маца. Миле Ерић, Велика Моштаница, М. Миленковића 44, 11426 Мељак.

Имам 20 година и желим да се дописујем са девојкама из целе земље. Петар Петровић, В. П. 8440/3, 91300 Куманово.

Жељела бих да се дописујем са омладином Југославије. Скупљам салвете и марке. Молим за фотографију. Јасенка Рако, 58000 Сплит, Пут Скалица 51.

Желим да се дописујем са младима целог света. Имам 12 година. Мидхета Жуџан, 72250 Витез, Јосипа Саше Мажара 8.

Имам 13 година и навијам за „Динамо“. Желио бих се дописивати с друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Бруно Јукић, 50000 Дубровник, Ногометно игралиште — Лапац.

Желим да се дописујем са младима из Југославије. Језик дописивања енглески. Имам 17 година. Ethel Lovgren, Lerum-Andesvagen 144, 44300 Lerum, Sweden.

Имам 20 година. Желим да се дописујем са младима из Југославије на енглеском језику. Lena Brännholm, Slanbärsvägen 26, 19900 Enköping, Sweden.

Имам 13 година. Хоби ми је сакупљање разгледница. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Амзе Каплани, г. Љубиње код Призрена.

Имам 17 година и идем у II разред Техничке школе. Желео бих да се дописујем са младима широм земље. Волим музику и шах. Владимир Чут, 11223 Бели Поток, Булевар ЈНА 94.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Идем у VIII разред. Сакупљам стари новац, салвете и сличице „Животињско царство“. Волим бит музику. Магдалена Стеванчић, 97300 Охрид, Питу Гули 5.

Имам 16 година и похађам II разред гимназије. Желео бих да се дописујем са младима из земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и руски. Мирослав Радојчић, 78250 Вукојино, Братства и јединства 86.

Жељела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Невенка Милош, 59300 Книн, Економска школа.

Имам 14 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Волим бит и поп музику. Навијам за „Партизан“. Хоби ми је сакупљање фотографија глумца и певача, разгледница и салвета. Језик дописивања: српскохрватски, немачки, руски, француски и енглески. Милоранка Милојевић, 35230 Ђуприја, Вила Тирић 29

* укршћене речи *

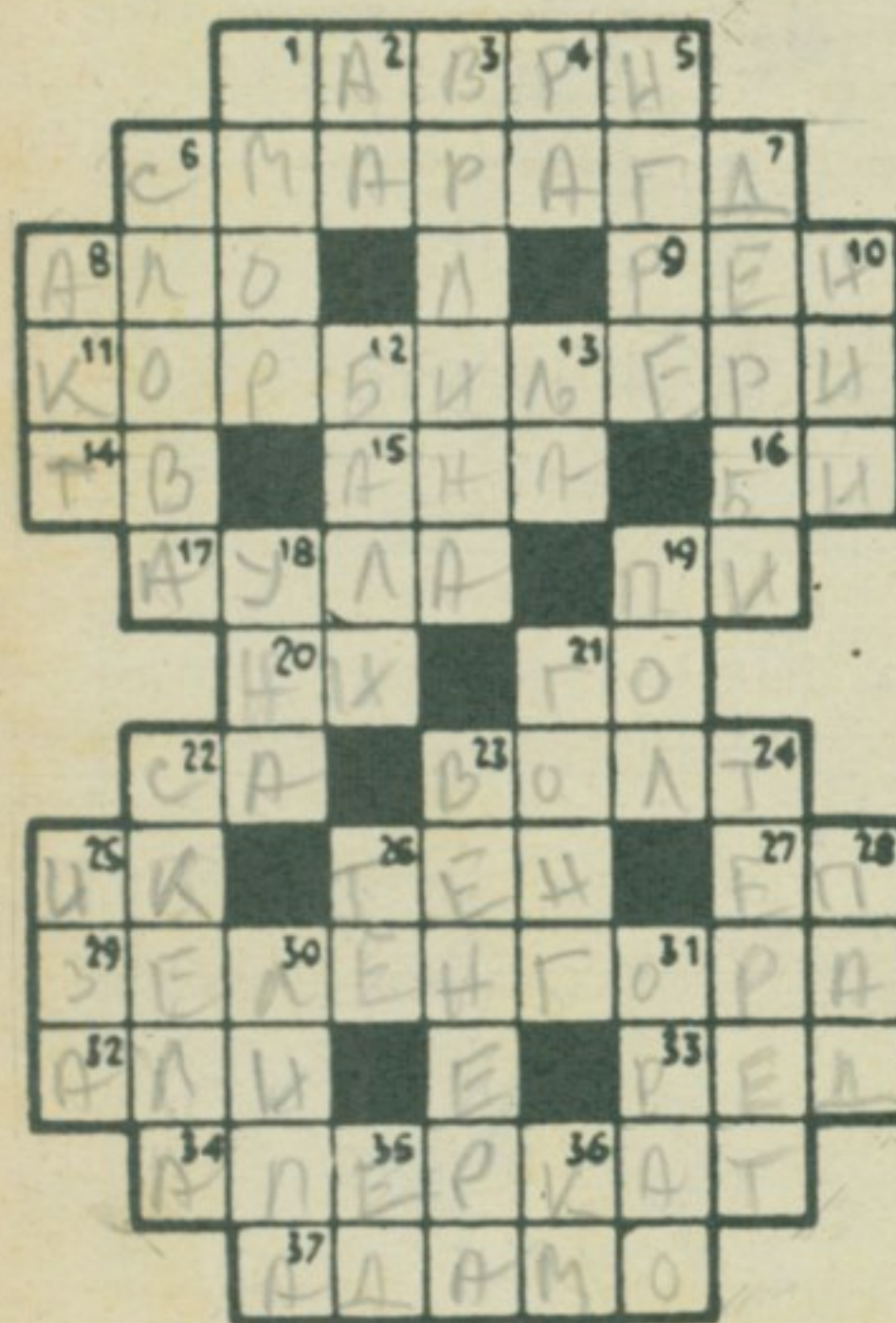
Водоравно: 1) планински венци Источних Алпа; 6) драги камен; 8) телефонски позив; 9) љут корен; 11) планински венац у Северној Америци; 14) Скраћеница за телевизију; 15) име глумице Мањани; 16) аутомобилска ознака за Битољ; 17)

универзитетска дворана; 19) Лудолфов број; 20) хемијски знак за никл; 21) неодевен; 22) предлог; 23) јединица електричног напона; 25) река у Сибиру; 26) боја лица; 27) јуначки спев; 29) планина у Босни; 32) свеза; 33) низ; 34) врста ударца у боксу; 37) француски певач (Салваторе).

Усправно: 1) планина у југоисточном делу Босне; 2) скраћеница за „ад акта“; 3) одлика; 4) хемијски знак за радијум; 5) плесови; 6) писмени знаци; 7) важан спортски сусрет; 8) спис; 10) конач; 12) шпански сликар (Салвадор); 13) два слова; 18) река у Босни; 19) стојер; 21) сигнални музички инструмент; 22) примитивни пловни објект; 23) једна планета; 24) време; 25) позади; 26) хемијски знак за телур; 28) падање; 30) врста дрвета; 31) птица грабљивица; 35) скраћеница за едисију; 36) скраћеница једне мере за дужину.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) сквер; 5) Коро; 6) од; 8) парк; с; 10) он; 12) ила; 13) торбе; 15) ри; 16) болеро; 17) ефе; 19) Ковин; 20) ола; 22) нец; 23) крила; 25) рам; 27) Анадир; 28) ер; 29) Дирер; 30) Ера; 31) ај; р; 32) трик; 33) ас; 35) броћ; 36) мис.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“, 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88 дина, полугодишња 44 дина, тримесечна 22 дина. Претплата за иностранство: годишња 264 дина, полугодишња 132 дина. Годишња претплата у страниј валути: DM 52. — \$ 14. — Ff 78,40. — Sfr 61,60. — Skr 72,80. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ПРОНАЂИТЕ САШУ!

На фотографији видите два друга: овај десно, мањи, зове се Никола Јонович и станује у Ул. Милешевој у Београду, а о другом (лево) знамо само то да се зове Саша. Позивамо читаоце „Забавника“ који познају Сашу да га хитно пронађу. Кад га пронађу, а сигурни смо да ће у томе успети, нека му кажу да се одмах јави „Политикином забавнику“, телефон 24-471. Јер, Никола је за „Најслашу игру на свету“ која је објављена у „Забавнику“ 1010 послао све потребне податке и омоте чоколаде Дадо а за Сашу нема чак ни прејимена. Међутим, и он би могао да учествује у такмичењу за „Слађане“, наравно ако нема више од 7 година.

Зато, у потрагу за Сашом!

НА КОЈИ СТЕ ФОЛКСВАГЕН МИСЛИЛИ?

У Забавнику број 1010 на страници 8 објавили сте питање „Да ли се мотор „Фолксвагена“ налази напред? Питање је постављено веома непрецизно јер има „Фолксвагена“ чији се мотор налази напред и оних чији се мотор налази назад. Молим вас да у „Малој пошти“ објавите на који сте „Фолксваген“ мислили.

Зоран Ивановић
35250 Параћин
Боре Петковића 5/а

Наградно питање број 2. објављено је техничком грешком непотпуно. Правилно треба да гласи: Да ли се мотор „Фолксвагена 1200“ налази напред?

ХАЈДЕ ДА СЕ МЕЊАМО!

Драги Забавниче!

Молим вас објавите да желим да мењам 60 разгледница наших градова за I и II „Винету“ албум са сличицама из „Колорис“ жвакаћих гума.

Слађана Бојић
77270 Бос. Грахово
Маршала Тита 66

Драги Забавниче!

Скупљам стрипове, па молим читаоце Забавника који имају стрипове а не требају им, да ми пошаљу.

Зоран Марковић
12000 Пожаревац
Јован Шербановић 3/10

ПРЕТПЛАТИТЕ СЕ НА „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“

Ако ниси сигуран да ћеш сваког петка моћи да добијеш Политикин забавник, претплати се на лист

НАРУЧБЕНИЦА

Претплаћујем се на ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

ћирилица

(не

латиница

потребно предплати). Износ од 88 н. д. за годишњу претплату, односно 44 н. д. за полугодишњу претплату (непотребно предплати), послаћу вам кад добијем од вас уплатницу.

Име и презиме: _____

Место, улица и број: _____

Попуни, изрежи и залепи на дописницу и пошаљи: ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска 29.

